

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

«Ζήτω ὁ Βασιλεὺς
τῶν Ἑλλήνων, τὸ
συμβολὸν τῆς Ἐθνι-
κῆς Ἐνότητος καὶ
τῆς ἀλληλεγγύης».

ΕΠΙΧΕΙΡΗΤΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
16.8.85
36000

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (93)
20 ΙΟΥΛΙΟΥ 1940 - Ε

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό της Α. Ε. του 'Αρχηγού
της Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, δστις
και εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος υπό
του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αί συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

ΕΤΟΣ Β' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδὸς Λεωγάρου 19 (Β' ὄροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
'Οδὸς Συναξέως 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδὸς Λεωγάρου 19

'Αριθ. Τεύχ. 42-20 'Ιουλίου 1940
ΤΙΜΗ Δραχμ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦρχου ἑ. ἁ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μη
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσπερικοῦ) Δρ. 160 - 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 80 - 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 40 - 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. 'Αγγλίας 1
'Αμερικῆς Δολ. 6
Αἰγυπτίου Λίρ. 1

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ 'Ιδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας) καὶ
Σχολικὰς 'Εφορίας ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἡ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ τὰς βραβευθείσας σχολικὰς ἐκδόσεις ὑπὸ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων

Πῶς ἔμπορεῖ νὰ κἀνὼ οἰκονομία ἓνα παιδί
καὶ διατὶ νὰ τὴν κἀνῃ;

Προχωροῦσα ἐκεῖνο τὸ πρῶτ' σκεπτικὸς. "Ἐξαφνα
μία κλαψιάρικη φωνοῦλα ἦλθε διὰ νὰ μοῦ διακόψῃ
τὰς σκέψεις. Σήκωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδα
πρὸ 5-6 βημάτων μιὰ γυναῖκα ἐνδεδυμένη μετ' ἐξω-
ριασμένα μαῦρα ροῦχα. Εἰς τὸ ὥχρον πρόσωπόν της
ἦτο ζωγραφισμένη ἡ λύπη. Βάδιζε σιγὰ σιγὰ κρα-
τώντας εἰς τὰ χέρια της δύο μικρὰ παιδάκια. Καχε-
κτικά καὶ μετ' κουραλισμένα ροῦχα σταματοῦσαν
κάθε τόσο καὶ ἔλεγαν μετ' κλαψιάρικη φωνή: «Μα-
νοῦλα, πεινάμε». Ἐλυπήθηκα πολὺ τὴν πτωχὴν αὐτὴν
οἰκογένειαν, καὶ βγάζοντας ἀπὸ τὸ θυλάκιόν μου ἓν
χαρτονόμισμα τὸ ἔδωσα εἰς τὴν δυστυχὴ μητέρα.
Αὐτὴ μετ' τοὺς ὀφθαλμούς γεμάτους δάκρυα μετ' εὐχα-
ρίστας. Κατόπιν ἐπροχώρησα μονολογῶν: «Τὶ ἀθλία
κατάστασις». Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἦτο πρότερον αὐτοῦ
μεγάλου ἐμπόρου. Αὐτὸς θαμπωμένος ἀπὸ τὰ πολλὰ
κέρδη ἐσκορποῦσε ἀδιάκοπα τὰ χρήματά του εἰς μὴ
ἀναγκαίας δουλείας. Δὲν ἐσκέπτετο ὁ δυστυχὴς ὅτι
ἔμπορεῖ νὰ ἔλθῃ κακίᾳ ἡμέρᾳ. Νὰ ἔλθῃ ἀρρώ-
στεια. Δὲν ἐσκέπτετο ὅτι ἀργότερα θὰ ἐγήρασεν. Τί-
ποτε, τίποτε ἀπὸ αὐτὰ. "Ἦλθεν ὁμως ἡ μοιραία ἡμέρα!
Ἡ ἐπιχείρησις του ἔπεσεν ἔξω. Διὰ μίαν εὐρέθη μετ'
μεγάλου χρέος. Ἐπάνω στὴν μεγάλη αὐτὴ συμφορὰ
χωρὶς νὰ σκεφθῇ τί ἔκαμνεν ἠτοκτόνησεν. Ἐνα σπῆτι
ποῦ εἶχε τὸ κατέσχασεν, καὶ οὕτω ἡ δυστυχὴς χήρα
εὐρέθη μετ' τὰ δύο ὀρφανὰ παιδιὰ εἰς τὸν δρόμον, εἰς
τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὴν συνήνησεν. Αὐτὸ
λοιπὸν τὸ πρᾶγμα μᾶς κάνει νὰ πιστεύσωμεν τὴν με-
γάλαν ἀξίαν τῆς ἀποταμιεύσεως. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος αὐ-

τὸς ἀποταμίευσεν τὰ περισσεύματα, θὰ ἔμπορεῖ νὰ
πληρώσῃ τὰ χρέη καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐργασίαν
του. Ἄλλοι μόνον ὁμως! Τότε ἦτο ἀργά, ὅλα εἶχαν
τελειώσει. Δι' αὐτὸ ἐνόσφ εἶναι καιρὸς ὅλοι μας πρέ-
πει νὰ ἀποταμιεύωμεν κάτι, ἓνα μικρὸν καὶ ἀσήμαν-
τον ποσόν. Προϊόντος ὁμως τοῦ χρόνου τὸ ἀσήμαντον
ποσόν γίνεται σημαντικόν καὶ χρησιμεύει εἰς τὰς δυσ-
κόλους στιγμὰς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ Κράτος
ἔχει ἰδρύσει τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια, ὅπου τὰ
χρήματα ἔχουν πλήρη ἀσφάλειαν καὶ αὐξάνονται κατὰ
4%. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ Κράτος μᾶς παρέχει μιὰ τέτοια
εὐκολία διατὶ νὰ μὴν ἀποταμιεύωμεν τὰ περισσεύμα-
τα; Κάθε ἄνθρωπος, καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀκόμη, πρέ-
πει νὰ ἔχουν μέσα τῶν τῶν πνεῦμα τῆς οἰκονομίας.
"Οποῖος εἶναι οἰκονόμος θὰ ζήσῃ καλὰ καὶ θὰ πε-
θάνῃ εὐτυχισμένος, ὁ σπάταλος ὁμως ἄνθρωπος δὲν
ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ εὐημερήσῃ. Θὰ καταστραφῇ καὶ θὰ
πεθάνῃ δυστυχὴς ἐν μέσω τοῦ ἐφιάλτου τῆς δυστυ-
χίας καὶ τῆς φτώχειας. Ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ὠφε-
λοῦνται ὅχι μόνον οἱ ἀποταμιεύοντες ἀλλὰ καὶ τὸ
Κράτος. Χρησιμοποιεῖ τὰ χρήματα αὐτὰ δι' ἔργα ποι-
κίλια. Ἡ οἰκονομία εἶναι μιὰ ἀρετὴ. Τὸ μικρὸν παι-
δίον ὅταν γεννᾶται πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν καρδίαν του
τὴν ἀρετὴν αὐτὴν. Πόσα καὶ πόσα ποιήματα μᾶς ἐξυ-
μνοῦν τὴν ἀρετὴν τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς οἰκο-
νομίας.

Τὶ θαυμάσιον προτέρημα, τί ὠραῖον πρᾶγμα ποῦ εἶ-
ναι ἡ Ἀποταμίευσις.

Ἐν Ζαχαρῶ τῇ 31ῇ Ὀκτωβρίου 1939.

Διονύσιος Δημ. Μιχαλόπουλος

ΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ πολέμου εἰς τὴν μεσογειακὴν μας
περιοχὴν ἔχει στενέψῃ ἀκόμη περισσώτερον τὸ πεδῖον τῆς
οἰκονομικῆς δραστηριότητος τοῦ λαοῦ μας, ποῦ εἶχε ση-
μαντικὰ περιορισθῇ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου. Μετ' τὴν
κάθε ἡμέρᾳ ποῦ περνᾷ γίνεται ἀμεσώτερα καὶ ὀδυνηρο-
τερα αἰσθητὴ εἰς ὅλους ἡ πρόγνωσις τοῦ Ἰωάννου Με-
ταξᾶ, ὅταν ἔλεγε, τὸ περασμένο φθινόπωρον, πῶς ἂν δὲν θὰ
εἶναι τελείως ἀδύνατον ν' ἀποφύγουμε ἔως τὸ τέλος τὴν ἐμ-
πλοκὴν μας εἰς τὴν νέαν εὐρωπαϊκὴν σύρραξιν, δὲν θὰ
εἶναι ὁμως δυνατόν οὔτε σὲ σὰς οὔτε σὲ κανένα ἄλλο
Κράτος νὰ ξεφύγουμε τὸν οἰκονομικὸν πόλεμον. Καὶ εἶ-
ναι τόσο γοργὸς καὶ τόσο ἀπότομος ὁ ρυθμὸς μετ' τὸν
ἔποιον προχωροῦν τὰ πολεμικὰ γεγονότα, ὥστε ἡ προσα-
ρμογὴ νὰ κατανατᾷ ἀληθινὰ σισύφειον ἔργον. Δοκιμα-
σμένοι, δοκιμασμένης βιωσιμότητος καὶ ἀποδόσεως κλά-
δοι ἐργασίας ἀναγκάζονται ἀπὸ αἰτία ἐξωτερικῆς, ποῦ ἡ
ρύθμισις καὶ χαλινάγησις τῶν δὲν εἶναι εἰς τὸ χέρι μας,
νὰ περιορίζουν τὴν δραστηριότητά των ἢ νὰ παροπλίζον-
ται καὶ ν' ἀδρανοῦν. Ἄλλοι ἀγωνίζονται νὰ κρατηθοῦν
μετ' ὁμοθυμίας, μετ' τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κατορθώσουν νὰ προσαρ-
μόσουν τὴν δράσιν των πρὸς τὰς νέας συνθήκας καὶ νὰ
διατηρηθοῦν.

Ἡ ἐμπορικὴ μας ναυτιλία, ποῦ ἦτο ἀνέκαθεν κλάδος
ἐξαιρετικὰ ζωτικὸς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἐπέρασεν
τὸν περασμένο μῆνα σκληρὰς ἡμέρας. Ἐνας μικρὸς στό-
λος ἀπὸ δεκατέσσαρα πλοία, ἐξήντα δύο περίπου χιλιά-
δων τόννων, ἐβυθίσθη ἀπὸ νάρκας καὶ ἀπὸ τορπίλλας
εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Ἀκόμη θλιβε-
ρότερον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐξωφλήσαμεν τὰ ἀτυ-
χήματα αὐτὰ μόνον μετ' τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου ὕλικου.
Ἐθρηνησαμεν καὶ ἀνθρώπινα θύματα, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν
ὑπῆρξεν ἡ ἀναλογία των, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς 1 1/2 ἄτομον
διὰ κάθε πλοῖον.

Δὲν ἀπὸτελεῖ φυσικὰ παρὰ μικρὰν παρηγορίαν τὸ γε-
γονός, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἀναταραχὴ καὶ ὁ σάλας ποῦ προ-
καλεῖται εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας μας δὲν
ἐφείλεται καθόλου οὔτε εἰς σφάλματα ἰδικὰ μας οὔτε εἰς
ὀργανικὰς ἀτελείας τῆς διαρθρώσεως τῆς οἰκονομίας μας
ἀλλὰ εἰς παράγοντας τελείως ἐξωτερικοῦς. Οὔτε πάλιν
ἔμπορεῖ νὰ πράξῃ ἡ νὰ μεταβάλῃ τὰς συνεπείας τοῦ σά-
λου τούτου ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας τὸ γεγονός, ὅτι
τὰς ἰδίας δυσχερείας ἀντιμετωπίζου καὶ μᾶλλον ὅλοι οἱ
λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἀντιμετωπίζου καὶ παρὰ τοῦ πολέ-
μου εἶναι ἀνοικτήριμον καὶ παράλογος καὶ καταστροφικὴ.
Οἱ καιροὶ ὁμως δὲν ἐπιτρέπουν νὰ κρίνωμεν καὶ νὰ δικα-
σωμεν τὸν πόλεμον. Οὔτε καὶ ἔμπορεῖ ἄλλως τε νὰ περιμέ-
νωμεν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὴν δίκην
τοῦ πολέμου. Ἐκεῖνο ποῦ ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἶναι ἓνα
πρᾶγμα μόνον. Ν' ἀντιδράσωμεν δραστηρίως, μετ' ἐπιθυ-
μίας καὶ μετ' ἐπιμονῆς, μετ' ὅλα τὰ μέσα καὶ μ' ὅλην
τὴν δύναμιν, μ' ὅλον τὸν ὀπλισμὸν τῶν γνώσεων καὶ τῶν
μέσων ποῦ διαθέτομεν, εἰς τὰς δυσχερείας ποῦ ἐπισωρεῖ
ἡ φοβερά πολεμικὴ καταγίς, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ
τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ τῆς Χώρας — λιτὰ ἔστω καὶ περ-
ωρισμένα — τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἐνόσφ θὰ ἐξακολουθῇ ὁ
πόλεμος.

Τὸ ἔργον ἐνέχει δυσχερείας. Καὶ θὰ τὸ δυσχεραίνῃ
ἀκόμη περισσώτερον τὸ ἀσάθμητον στοιχεῖον ποῦ ἐνυπάρ-
χει εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πολέμου. Δὲν εἶναι εὐκόλον
πρῶτον νὰ προσδιορίσῃ κανεὶς ἐπὶ πόσον χρόνον θὰ
διαρκέσῃ ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις. Οὔτε εἶναι δυνα-
τὸν νὰ προῖδῃ ἂν θὰ περιορισθῇ τὸ θέατρον τοῦ πολέ-
μου εἰς τὰ σημερινὰ ὅρια καὶ δὲν θὰ ἐπεκταθῇ περισσότε-
ρον. Ὅπως ὅποτε μέσα εἰς τὴν σκοτεινὴν ἀβεβαιότητα τῶν
στιγμῶν ποῦ διερχόμεθα, ὑπάρχει μιὰ βεβαιότης, ποῦ πρέ-
πει νὰ καθοδηγῇ τὴν ἀντίδρασίν μας. Ἡ βεβαιότης ὅτι
εἰσερχόμεθα εἰς μίαν περίοδον ἡπειρωτικοῦ ἀποκλεισμοῦ
τῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι ὁ ἀποκλεισμός αὐτός, καθ' ὅλας
τὰς ἐνδείξεις, θὰ εἶναι στενότερος καὶ περισσώτερος ἀσφύ-
κτικὸς ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ ἐγνώρισεν ἡ ἡπειρος κατὰ τὴν
ἐποχὴν τῶν Ναπολεοντείων πολέμων. Τοῦτο διότι καὶ τὰ
μέσα τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶναι σήμερον ἀπηνέστερα καὶ πε-
ρισσότερον ἀποτελεσματικὰ καὶ ἀκόμη διότι ἡ δημογρα-
φικὴ πυκνότης εἰς τὴν ἡπειρον εἶναι ἀφαντάστως μεγαλυ-
τέρα, ἐπομένως καὶ αἱ ἀνάγκαι ἀπείρως ὀγκωδέστεραι.
Ἀπέναντι αὐτῶν τῶν μειονεκτημάτων ὑπάρχει ἓνα ἐξαι-
ρητικὸν ἀξίαν πλεονέκτημα, ποῦ ἔμπορουν νὰ τὸ διαθέ-

τοῦν σήμερον ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ κατ' ἴσον λόγον καὶ ἡμεῖς,
τὰ ἀσυγκρίτως ἀνώτερα μέσα ἐργασίας καὶ παραγωγῆς
καὶ μίαν πληρεστέραν γνώσιν τῶν παραγωγικῶν ἰκανότη-
των τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν μεθόδων ποῦ γονιμοποιοῦν τὰς
ἰκανότητας αὐτὰς εἰς τὰ ἀνώτατα ὅρια. Εἰδικῶς προκειμέ-
νου διὰ τὴν χώραν μας εἶναι πλεονέκτημα καὶ τὸ γεγονός,
ὅτι ἀπέχομεν ἀκόμη πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχωμεν ἐντείνει ἀρ-
κετὰ τὰ φυσικὰ περιθώρια ἐκμεταλλεύσεως ποῦ μᾶς παρέ-
χει ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος καὶ τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος. Μᾶς μένει
ἐπομένως στάδιον προσπαθείας εὐρὺ καὶ ἡ περίστασις ποῦ
μᾶς δίδεται διὰ νὰ τὸ ἐξαντλήσωμεν εἰναι μοναδική. Θὰ
ἐντείνωμεν τὸν ἀγῶνα μας διὰ τὴν μείζονα γεωργικὴν
αὐτάρκειαν. Τοῦτο εἶναι τὸ ἀμείνονας μας καθήκον. Καὶ εἶ-
ναι εὐτύχημα ὅτι τὸ ἐγγεῖρημα δὲν θὰ εἶναι κάτι ἐντελὲς
νέον διὰ τὴν πείραν μας. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ὅλη ἡ δεκα-
ετία ποῦ προηγήθη, καὶ ἰδιαίτερος ἡ ἀπὸ τῆς Αὐγουστιανῆς
μεταβολῆς τετραετία ἐπέερασεν κάτω ἀπὸ τὸ σημεῖον
αὐτοῦ τοῦ συνθήματος. Τὸ γεγονός ὅτι τὸ 1939 ἡ Χώρα
ἐκάλυπεν ἀπὸ τοὺς ἰδίους της πόρους τὰ 80 % τῶν ἀναγ-
κῶν της εἰς γεωργικὰ προϊόντα, δηλαδὴ ἤρξησεν τὴν γεωρ-
γικὴν της ἀπόδοσιν κατὰ 20 % καὶ πλέον — ἐν συγκρίσει
πρὸς τὸ 1936 — δικαιολογεῖ ἀπολύτως τὴν πεποίθησιν, ὅτι
μετ' ἑκατοντάς ἐτη καὶ περισσώτερον ἀποφασιστικὴν
ἐξόρμησιν ὁ ἀγὼν διὰ τὴν πλήρη γεωργικὴν μας αὐτάρ-
κειαν ἔμπορεῖ νὰ ὀλοκληρωθῇ. Τὸ αὐτύχημα τῆς χαλάρω-
σεως τῆς δραστηριότητος τῶν ἄλλων παραγωγικῶν κλά-
δων θὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν καὶ αὐτὸ διὰ νὰ ἐπιταχύ-
νωμεν τὴν μάχην τῆς χώρας διὰ τὴν γεωργικὴν της αὐ-
τάρκειαν. Μία ἀπὸ τὰς ἀποτελεσματικώτερας ἐνεργείας
πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ ἦτο ἡ μεθοδικὴ καὶ μελετημένη
διοχέτευσις ἀνέργων ἀπὸ τὰ ἀστικά κέντρα εἰς τὴν ὑπαι-
θρον. Τὸ ἐγγεῖρημα δὲν θὰ ἦτο βεβαίως καθόλου ἀπλοῦν.
Ἀλλ' αἱ δυσκολαὶ ἐδόθησαν διὰ νὰ τὰς καταναγκάσωμεν.
Ὁ σκοπὸς τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς συντηρήσεως τοῦ λαοῦ
πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὸν ὑπεράτακτον νόμον. Ἄλλως τε καὶ
ἀπὸ τῆς περαιωρισμένης ἐργατικῆς ἀπόψεως ἀπέβη ἀναγ-
κασιότης ἡ δημογραφικὴ ἀνακατανομή. Τὸ γεγονός ὅτι
εἰς τὴν Θεσσαλίαν πληρώνονται οἱ θιεριστοὶ πρὸς 160 δρχ.
ἡμερησίως, ὅταν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας
ἀγωνιζόμεθα νὰ ἐξοικονομήσωμεν διὰ τῆς ἐκ περιτροπῆς
ἐργασίας ἐσόδωμα 180 καὶ 150 δρχ. καθ' ἐβδομάδα διὰ
τὴν ἐργατικὴν οἰκογένειαν, ἀποδεικνύει πόσον εἶναι κακὴ
ἡ δημογραφικὴ διάρθρωσις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι περὶ τὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἀνάγ-
κην τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν ὑπαιθρον, δὲν
σημαίνει καθόλου ὅτι συμπεριζόμεθα τὰς περιέργους
ἰδέας ἐκείνων ποῦ προεξοφλοῦν τὴν κατανομήν των Χω-
ρῶν τῆς Εὐρώπης εἰς ζῶνας βιομηχανικὰς καὶ γεωργι-
κὰς καὶ προφητεύουν ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν τὴν ἐπιβολὴν
μίας σχεδιασμένης καὶ διευθυνόμενης ἐννοιατικῆς οἰκο-
νομίας. Τὸν χαρακτῆρα τῆς οἰκονομίας ἐκάστης Χώρας
προσδιορίζει ἡ γεωγραφία καὶ ἡ δημογραφία, κυρίως δὲ
ἡ ἰδιοφυία καὶ ἡ βιοποριστικὴ ἐπίνοια τοῦ λαοῦ τῆς. Αὐ-
τὸν τὸν νόμον, ποῦ ἰσχύει ἀπὸ καταβολῆς ἱστορίας, δὲν
θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ τὸν καταργήσῃ καμμία δύναμις. Μία ἐκ
τῆς ἐκτάκτου ἀνάγκης ἐπιβεβλημένη ἀνακατανομὴ τῶν
ἐργατικῶν δυνάμεων δὲν προϋποθέτει ἀπαραιτήτως οὔτε
παροπλισμὸν οὔτε ἐγκατάλειψιν κανενὸς οἰκονομικοῦ
κλάδου. Ἡ μορφή τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας θὰ παρα-
μείνῃ σύνθετος, διότι προσαρμόζεται τελείως εἰς τὴν γεω-
γραφικὴν μας θέσιν, εἰς τὴν δημογραφικὴν κατάστασιν
τῆς Χώρας, εἰς τὴν ἰδιοφυίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ
τὴν πορείαν τῆς Χώρας πρὸς τὴν γεωργικὴν αὐτάρκειαν
ἐπισπεύδουν τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὰ παγκόσμια γεγονότα
καὶ αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι. Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τὰς παρούσας συν-
θήκας οἱ πόροι τῆς γῆς μας εἶναι οἱ μόνον τῶν ὁποίων
δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἀπεριόριστον χρῆσιν, ἀνεμποδίστως.
Ἡ χρῆσις αὐτὴ πρέπει νὰ ὀργανωθῇ μ' ὅλα τὰ μέσα, μ' ὅ-
λην τὴν δυνατὴν πρόβλεψιν καὶ μ' ὅλον τὸν ἐνδουσιασμόν.
Ἡ ἐπικείμενη περίοδος τῆς σπορᾶς τῶν σιτηρῶν πρέπει
νὰ εὐρὴ τὴν Χώραν ἀρτιωτάτα παρασκευασμένην καὶ
ὀργανωμένην διὰ τὴν ἐκστρατείαν διὰ τὴν αὐτάρκειαν.
Αἱ ὑπεύθυνοι κρατικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ ἀρμόδια ἰδρύματα
ἄς τεθοῦν ἐπὶ τὰς ἐργασίας. Τὰ τεχνικά καὶ τὰ
οἰκονομικά μέσα καθὼς καὶ ὁλόκληρος ἡ πλεονάζουσα
ἐν τῇ Χώρα ἐργατικὴ δύναμις ἄς τεθοῦν χωρὶς κανένα
περιορισμὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας.

ΘΕΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

«Παιδιά μου, ἐδῶ μέσα εἶναι μιὰ ζεστή φω-
ληά, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ πετάξετε μιὰν ἡμέραν
δυνατά, μὲ τὰ φτερά καὶ μὲ τὴν δύναμιν ποὺ
θὰ πάρετε ἀπ' ἐδῶ, θὰ πετάξετε δυνατά, διὰ
νὰ ζήσετε καὶ νὰ εὐτυχήσετε. Μαζί μὲ αὐτὴν
τὴν δύναμιν ποὺ θὰ πάρετε ἀπ' ἐδῶ, πρέπει
νὰ καταβάλετε καὶ ἀπὸ μέσα σας κάτι. Πρῶτα
πρῶτα θέλῃσιν νὰ κάμετε κάτι εἰς τὴν ζωὴν
σας καὶ νὰ γίνετε κάτι, καὶ ἔπειτα αἰσιοδο-
ξίαν. Ποτὲ νὰ μὴ βλέπετε τὴ ζωὴ σας μαύρη.
Ὅσα δὲ θέλετε ἐμπόδια καὶ ἂν βρεθῶν μπροστὰ
σας, τὴ ζωὴ νὰ μὴ τὴν βλέπετε μαύρη, νὰ τὴν
βλέπετε ἄσπρη καὶ γαλάζια, ὅσα δὲ θέλετε καὶ
ἂν ὑποφέρετε».

Τὰ φωτεινὰ καὶ ζωντανὰ αὐτὰ λόγια εἶναι λόγια τοῦ
Ἀρχηγοῦ, ποὺ τὰ εἶχε πῆ σὲ συγκέντρωσι σπουδαστῶν
στον Πειραιᾶ. Ἀλλὰ δὲν τὰ εἶπε μόνο γιὰ τοὺς σπουδα-
στὰς τοῦ Πειραιῶς· τὰ εἶπε γιὰ ὅλους τοὺς σπουδαστὰς
τῆς Ἑλλάδος, γιὰ ὅλους τοὺς Νέους τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἀρκεῖ μονάχα ἡ δύναμις ποὺ θὰ πάρετε ἀπὸ τῆς
στῆς φωλῆς τοῦ Σχολείου· δὲν ἀρκεῖ δηλαδὴ μονάχα ἡ
Γνώσις, ἡ Μόρφωσις· χρειάζεται καὶ μιὰ ἄλλη, μιὰ βαθύ-
τερη ψυχικὴ δύναμις. Χρειάζεται θέλησι καὶ αἰσιοδοξία.

Θέλησι καὶ αἰσιοδοξία. Στὴν οὐσία ἡ σημασία τῶν δυο
αὐτῶν λέξεων εἶναι μιὰ, τὸ νόημα εἶναι τὸ ἴδιον· γιατί
οἱ δυο αὐτὲς λέξεις συναντῶνται μέσα μας, συνταυτίζον-
ται καὶ ἀποτελοῦν μιὰν ἐνιῶν ἔννοια· τὴ μεγάλη καὶ πλα-
τεῖαν ἔννοια τῆς αἰσιοδοξίας.

Ἀλλὰ τί εἶναι λοιπὸν αἰσιοδοξία; Δὲν πρόκειται νὰ
κάμουμε θεωρητικὲς διδασκαλίες· δὲν μᾶς χρειάζονται οἱ
θεωρητικὲς διδασκαλίες· μᾶς ἀρκεῖ ἡ ζωὴ, ὁ καλὸς ἄνθρωπος
καὶ θετικότερος διδάσκαλος, ποὺ, ἂν τοῦ προσφέρουμε
λίγη προσοχὴ καὶ μελέτη, μᾶς χαρίζει πρόθυμα τὰ πολυ-
τιμώτερα διδάγματά του.

Ἡ ζωὴ λοιπὸν μᾶς ἀπαντᾷ καὶ μᾶς λέγει: Αἰσιοδο-
ξία σημαίνει πίστις· σημαίνει ἀποφασιστικότητα καὶ θάρ-
ρος, θέλησι καὶ δύναμις, δράσι. Ἐπομένως σημαίνει ἐξέ-
λιξι καὶ πρόοδος· σημαίνει πολιτισμό.

Πρῶτα-πρῶτα «πίστις». Ὅχι βέβαια μιὰν ἐπιπόλαιη,
ξερὴ καὶ ἄγονη πίστι· μὴ στενὸ νόημα, ἀλλὰ μιὰ πίστι
βαθεῖα, ζεστὴ καὶ ζωντανή, ποὺ πηγάζει καὶ ἀντλεῖ τὴ δύ-
ναμιν καὶ τὴ θερμὴν τῆς ἀπὸ τὸ πῶς πλατὺ θρησκευτικὸ αἰ-
σθημα. Καὶ τὸ αἶσθημα αὐτό, μαζί μὲ τὴ θρησκευτικὴ δι-
δασκαλία, περιλαμβάνει συγχρόνως καὶ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα
ιδανικά, ποὺ ἐξευγενίζουν, ἀνυψώνουν καὶ
πλαταίνουν τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ. Ἡ διαρκὴς ἐπιδίωξις τῶν
ιδανικῶν αὐτῶν, ἡ εὐκρινὴς ἀφοσίωσις σ' αὐτά, ὁ γεμά-
τος ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ αὐτοθυσίαν ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐπι-
κράτησίν τους, αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινή, ἡ γνήσια «πίστις».

Ἡ ἀποφασιστικότητά καὶ τὸ θάρρος εἶναι τὸ φυσικὸ
ἐπακόλουθο μιᾶς τέτοιας πίστεως. Ὅλοι οἱ μάρτυρες καὶ
οἱ ἥρωες τῆς ἀνθρωπότητος, ὅλων τῶν τόπων καὶ ὅλων
τῶν ἐποχῶν, οἱ ἐμπνευσμένοι ἀπὸ μιὰν ἀνώτερη πίστι,
εἴτε θρησκευτικὴ ἦταν αὕτη, εἴτε ἐπιστημονικὴ, εἴτε ἄλλη,
ἐμεγαλουργήσαν καὶ ἐδοξάσθησαν μὲ τὴν τολμηρὴ ἀπο-
φασιστικότητά τους, μὲ τὸ ἀδάμαστο θάρρος τους. Πό-
σες ἰδέες φωτεινές, πόσα μεγάλα διδάγματα, πόσες πρά-
ξεις ὑψηλές, πόσες πολυτίμες ἐφευρέσεις, πόσα μεγαλει-
ώδη ἔργα θὰ κρύβονταν, θὰ ἐσθηναν, θὰ χάνονταν μέσα
σὲ σκέψεις ἄβυσσες καὶ ψυχὰς δειλές, ποὺ δὲν εἶχαν τὸ
θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά νὰ ἐκδηλωθοῦν.

Ἡ ἀποφασιστικότητά ὅμως καὶ τὸ θάρρος δὲν μπο-
ροῦν νὰ ἐννοηθοῦν χωρὶς τὴ θέλησιν καὶ τὴ δύναμιν τοῦ χα-
ρακτήρος. Χωρὶς αὐτά, θὰ μπορούσαν νὰ καμφθοῦν, νὰ
ἐξαντληθοῦν, νὰ ξεθυμάνουν, ἀκόμη καὶ νὰ παραστρατή-
σουν. Ἡ θέλησι καὶ ἡ δύναμις τοῦ χαρακτήρος εἶναι ἐκεῖνα
ποὺ διατηροῦν, τονώνουν καὶ ἀναζωογονοῦν τὴν ἀποφassi-
στικότητά καὶ τὸ θάρρος καὶ τὰ κατευθύνουν στὴ δρᾶσιν.

Αὕτη εἶναι ἡ κλίμαξ τῆς Αἰσιοδοξίας, ἡ κλίμαξ ποὺ
πηγάζει ἀπὸ τὰ πῶς βαθεῖα, τὰ πῶς ἀγνά καὶ πῶς στερεὰ
βάθρα τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἀνεβαί-
νει ψηλά, πολὺ ψηλά, ὡς τις πῶς ὠραίες καὶ πῶς φωτει-
νές ἐκδηλώσεις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, ὡς τις ἀνώ-
τερες βαθμίδες τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἄν θελήσουμε τώρα νὰ δοῦμε κι' ἓναν ἀπαισιόδοξον
ἄνθρωπον, θ' ἀντικρύσουμε ἓνα θέαμα θλιβερό κι' ἀπογοη-
τευτικόν. Εἶναι ἓνας δυστυχισμένος, ἓνας ἀξιοθρήνητος ἄν-
θρωπος. Μέσα του καὶ γύρω του τὰ βλέπει ὅλα μαύρα·
δὲν ἔχει καμμιάν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του, δὲν βρί-
σκει καμμιάν ἀξία στὴ ζωὴ· ὁ κόσμος τοῦ φαίνεται ἄχα-
ρος κι' ἀπελπιστικός· ὁ πόνος καὶ ἡ δυστυχία εἶναι πάντα
μπροστὰ στὰ μάτια του, στὴ σκέψιν του καὶ στὴν ψυχὴ
του, καὶ τὸν τρομάζουν, τὸν ἀπελπίζουν καὶ τὸν παρα-
λύουν! Καὶ ὅταν ἀκόμα ἡ ψυχὴ του, αὐθόρμητα κι' ἀ-
πρόσκλητα, τοῦ στέλλῃ ἀπὸ μέσα της ὠραία μηνύματα
χαρᾶς, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ζωὴ τοῦ προσφέρῃ τὰ θεῖα
δωρά της, αὐτὸς δὲν τ' ἀναγνωρίζει, δὲν τὰ ἐκτιμᾷ, δὲν
τὰ δέχεται, καὶ τ' ἀφήνει νὰ πάνε ἄδικα χαμένα, χρησιμο-
ποιώντας τα μάλιστα ἀντιθέτως, γιὰ νὰ τονίσῃ μὲ τὴ σύγ-
κρισιν, ἀκόμη περισσότερο, τὴ δυστυχία τῶν ἀνθρώπων
καὶ τοῦ κόσμου!

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπαισιόδοξος· ἄβυσσος, διστακτικός,
δειλός· χωρὶς θάρρος, χωρὶς θέλησιν, χωρὶς δύναμιν· ἀνί-
κανος νὰ δράσῃ, ἀνίκανος νὰ ἐνεργήσῃ, νὰ ἐπιδιώξῃ μιὰν
ἀνάτασιν τοῦ ἑαυτοῦ του, νὰ κατακτήσῃ μιὰ θέσιν στὴ ζωὴ.
Θρηγεῖ μονάχα καὶ ὀδύρεται, ὅχι μόνο γιὰ λογαριασμό
τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀλλὰ καὶ γιὰ λογαριασμό ὅλου τοῦ κό-
σμου, ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος!

Ἄς τὸν ἀφήσουμε νὰ θρηγῇ. Δὲν ὑπάρχει κανένας λό-
γος νὰ παρακολουθοῦμε τὸ θλιβερό θέαμα ἀνθρώπων πα-
νικοβλήτων καὶ ἀνικάνων, ποὺ μόνοι τους καταδικάζουν
τὸν ἑαυτό τους στὴν ἀδράνεια, στὸν μαρasmus καὶ στὸν
ψυχικὸ καὶ πνευματικὸ θάνατο. Ἐμᾶς μᾶς καλεῖ ἡ ζωὴ
στὸν τραχὺ μὰ ὠραῖον ἀγῶνα της· μᾶς καλεῖ ἡ δρᾶσι, μᾶς
καλεῖ ἡ πάλη γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ μας ἀνάπτυξιν καὶ γιὰ τὴν
κοινωνικὴ πρόοδο—ὁ δύσκολος, μὰ ὑψηλὸς καὶ μεγα-
λὸς σκοπὸς κάθε ζωντανοῦ ἀνθρώπου, ποὺ αἰσθάνεται
τὴ βαθύτερη οὐσία τῆς ὑποστάσεώς του, τὸ ἀληθινὸ νόημα
τῆς ὑπάρξεώς του, τὸν πραγματικὸ προορισμό του.

Δὲν παραγνωρίζουμε τὶς δυσκολίες, τὸν μόχθο, τὶς θυ-
σιές ποὺ ἀπαιτοῦνται· δὲν ἀγνοοῦμε ὅτι μέσα στὴ ζωὴ
ὑπάρχει καὶ πόνος, καὶ κακία, καὶ δυστυχία· μὰ ξέρουμε
ὅτι αὐτὸς ἴσα-ἴσα ὁ μόχθος, αὐτὲς ἴσα-ἴσα οἱ δυσκολίες
κι' οἱ θυσίες κάνουν πῶς ὠραῖον καὶ πῶς ἀγαπῆτον τὸν
ἀγῶνα, πῶς μεγάλη καὶ πῶς βαθεῖα τὴν ψυχικὴν ἱκανο-
ποίησιν ποὺ μᾶς χαρίζει· καὶ ξέρουμε ἀκόμη ὅτι, ἂν ὑπάρχῃ
στὸν κόσμον κακία καὶ δυστυχία, ὑπάρχει ὅμως σὲ μεγα-
λύτερο βαθμὸ καὶ τὸ ἀγαθόν, ὑπάρχει καὶ ἡ χαρὰ, ἀρκεῖ
νὰ ξέρουμε νὰ τ' ἀναζητήσουμε μέσα μας καὶ γύρω μας,
ἀρκεῖ νὰ ξέρουμε νὰ τὰ κατακτήσουμε καὶ νὰ τὰ χαροῦμε.

Οἱ καλλονές τῆς μητέρας Γῆς· οἱ ὁμορφιές τῆς Τέ-
χνης σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της· ἡ ἀπόκτησις τῶν γνῶ-
σεων καὶ τῆς γενικώτερης ἐσωτερικῆς καλλιέργειας ποὺ
μᾶς δίνει ἡ μόρφωσις· ἡ μελέτη τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς
ζωῆς, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν διάφορες πηγὲς χαρᾶς καὶ
ἱκανοποιήσεως, ποὺ δὲν ζητοῦν ἀπὸ μᾶς παρά καλὴν πνευ-
ματικὴν καὶ ψυχικὴν διάθεσιν, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσων τὴ
ζωογόνο καὶ ἀναγεννητικὴ δροσιά τους. Καὶ ἔπειτα, πό-
σες ἄλλες πηγὲς χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως μέσα μας, ἀπὸ
τὴ συναισθησιν πῶς ἐκάμαμε μιὰ ἀγαθὴ πράξιν πρὸς τὸν
πλησίον μας ἢ πρὸς τὸ σύνολο, ἀπὸ τὴ συναισθησιν πῶς μὲ
τὴν ἐργασία μας, μὲ τὴν προσπάθειά μας δημιουργοῦμε
κάτι καλὸ, κάτι ἀνώτερο καὶ κάτι χρήσιμό, ἀπὸ τὴ συν-
αίσθησιν ὅτι μὲ τὴ βελτίωσιν καὶ τὴν ἀνάτασιν τοῦ ἑαυτοῦ
μας συντελοῦμε καὶ μεῖς στὴ βελτίωσιν καὶ τὴν ἀνάτασιν
τῶν ὁμοίων μας, στὴν πρόοδο καὶ στὸν πολιτισμὸ τῆς ἀν-
θρωπότητος.

Ἐχετε τὴν εὐτυχία νὰ ζήτε σὲ μιὰν ἐποχὴ ἐθνικῆς ἀνα-
δημιουργίας, ὅπου ἡ αἰσιοδοξία ἀποτελεῖ τὸ ὑψηλότερο
καὶ κυριώτερο σύνθημα, δοσμένο μὲ πίστιν, μὲ πάθος, μὲ
θέλησιν, μὲ δύναμιν ἀπὸ τὸν Ἀρχηγόν. Ἐνστερνισθῆτε τὸ
σύνθημα αὐτό, Νέοι τῆς Ἑλλάδος! Κάμετέ το ὁδηγὸ σας,
κάμετέ το κίνητρό σας καὶ πνοή σας καὶ δοθῆτε μ' ὅλη
σας τὴν ψυχὴ, μ' ὅλες σας τὶς δυνάμεις στὸν ὠραῖον καὶ
μεγάλον ἀγῶνα ποὺ διεξάγει σήμερα τὸ Ἔθνος μας,
τὸν ἀγῶνα τοῦ Πολιτισμοῦ.

Μελῆς Νικολαΐδης

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Η «ΚΑΡΤΕΡΙΑ»

Τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἐβδο-
μάδων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, με-
τετώπισαν τὸ πεδῖον τῆς δράσεως ἀπὸ
τὴν ἑρᾶ καὶ τοὺς ἀέρας στὴ θάλασ-
σα. Διαικῶς γίνεται λόγος γιὰ πολε-
μικά, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὸ θάμβος,
ὅταν σκεφθῇ κανεὶς μὲ ποῖα μέσα εἶ-
ναι ἐφωδιασμένα: μὲ τηλεβόλα ποὺ
βάλλουν σὲ ἀπόστασι δεκάδων χιλι-
μέτρων, μὲ δίχτυα ποὺ περισυλλέ-
γουν τὶς νάρκες καὶ τὶς τορπίλλες ποὺ
ἐκτοξεύει τὸ ἐχθρικό ὑποβρύχιο, μὲ
ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα, μὲ τορ-
πιλλοβλητικούς σωλήνας, μὲ καπνο-
γόνους συσκευὰς γιὰ νὰ κρύβονται
πίσω ἀπὸ προπετάσματα καπνοῦ, ὅ-
ταν αὐτὸ ἐπιβάλλουν οἱ ἀνάγκες, τοῦ
στρατηγικοῦ σχεδίου ποὺ ἐφαρμόζει
ὁ κάθε ἀντίπαλος, μὲ μηχανήματα
ποὺ ἐπιτρέπουν τὴν ἀκρόασι τοῦ ἐπ-
ερχομένου ἀεροπλάνου· καὶ μὲ χιλιά
ἄλλα μηχανήματα, ποὺ δείχνουν τί
εἶναι ἱκανὸ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀνθρώ-
πινο μυαλό. Διερωτῶμαι μόνο ἂν πᾶμε
ἐκτὸ καὶ πλέον χρόνιον πίσω καὶ ἂν
τηρήσουμε τὶς ἀναλογίες καὶ τὰ χρο-
νικά ὅρια, δὲν θὰ βροῦμε πῶς κι' οἱ
Ἕλληνες θὰ μπορούσαν νὰ καυχῇ-
θῶν ὅτι νωρίτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς
ἄλλους λαοὺς διέθεσαν πολεμικὰ μη-
χανήματα ποὺ ἦσαν τὰ τελειότερα τῆς
ἐποχῆς;

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἤδη ἀπὸ τὸ
1707 ὁ Παπῖνος ἐνοίωσε ποῖα ἀξία θὰ
εἶχαν ὁ ἀτμὸς ὡς κινήτριος δύναμις,
ὅλες ὅμως οἱ ἀπόπειρες τοῦ Χάλλας,
ποὺ πῆρε εἰδικὸ προνόμιον στὰ 1736
καὶ τοῦ Βάττ στὰ 1770, δὲν κατώρ-
θωσαν νὰ ἐμπνεύσουν ἐμπιστοσύνη
στὴν κοινὴ γνώμην, ποὺ δὲν μπορούσε
νὰ καταλάβῃ πῶς θὰ ἀντικαθιστοῦσε
ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ, τὴ δύναμιν τοῦ
ἀνέμου. Κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ Μέγας Να-
πολέον δὲν μπόρεσε νὰ συλλάβῃ τὴν
ἔκτασι τῆς ἐφευρέσεως ποὺ τοῦ ἀνέ-
πτυξεν ὁ Φούλτων. Μόνο στὰ 1807 κα-
τώρθωσε νὰ πλεύσῃ τὸ πρῶτον ἀτμό-
πλοιο, ἡ «πυρὸσκαφον» ὅπως λεγό-
ταν τότε στὸν ποταμὸ Οὐδῶν, καὶ μό-
λις στὰ 1812 ἐναυπηγῆθη τὸ πρῶτον
κατάλληλον γιὰ κλειστὲς θάλασσες
πλοῖον στὴν Ἀγγλίαν καὶ στὰ 1819 δεύ-
τερον, κατάλληλον νὰ πλῆ καὶ στὸν
ὠκεανόν. Τέλος στὰ 1821, τὸ πρῶτον
γαλλικὸ ἀτμόπλοιο ἀνέπλευσε τὸ Ση-
κουάνα ἀπὸ τὴ Ρουάν γιὰ νὰ φθάσῃ
στὸ Παρίσι, μὲ συνοδείαν ἀπὸ τὴν ἑρᾶ
δύο γερόν ἵππων, ποὺ θὰ τὸ βοηθοῦ-
σαν στὰ δύσκολα περάσματα.

Αὐτὰ τὰ λίγα ἀποδεικνύουν ποῖα
σημασία εἶχαν ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐλλήνι-
κοῦ στόλου στὰ 1826 μὲ τὸ ἀτμόπλοιο
«Καρτερία», ποὺ ἐναυπηγῆθη χάρις
στὴν ἐπιμονὴ καὶ μὲ τὴν ὑλικὴ ἀκόμη
συνδρομὴ τοῦ φιλέλληνο «Ἀστυγος»,
ποὺ ἦταν καὶ ὁ πρῶτος κυβερνήτης
της. Ἦταν τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο ποὺ
ἐπαίρνε μέρος σὲ πόλεμον καὶ ἴσως νὰ
ἦταν τὸ ἰσχυρότερον πλοῖον τῆς ἐποχῆς
του. Εἶχε μηχανὴν 84 ἵππων καὶ 8 πυ-
ροβόλα τῶν 68, ἔλαβε δὲ αὐτὸ τὸ ὀ-
νομα γιὰ νὰ συμβολίσῃ τὸ ψυχικὸ σθένος

καὶ τὴν μαρτυρικὴ ὑπομονὴ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενιᾶς ἐκείνης. Στὸ Ναύ-
πλιο κατέπλευσε στὶς 4 Σεπτεμβρίου
τοῦ 1826, ὑπάρχουν δὲ περιγραφές
τῆς ἐποχῆς ποὺ μᾶς διαζωγραφίζουν
ποῖα ἐντύπωσι προκαλεσε σὰν ἐπρω-
τοφάνηκε μὲ τὴν ὑψηλὴν του καπνοδό-
χον, τοὺς περιστρεφόμενους τροχοὺς
του, τὸν περιεργὸ συνδυασμὸ ἀτμοῦ
καὶ ἰστίων καὶ τὴν ὅλην του κατα-
σκευὴν. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ
«Καρτερία» δὲν εἶχε ταχύτητα μεγα-
λύτερη τῶν 5—6 μιλίων καὶ τῆς ἦ-
ταν ἀδύνατον νὰ κινήθῃ μὲ κυματισμό,
ἐξ αἰτίας τῶν τροχῶν, ὁ πλοισμὸς τῆς
ὅμως ἦταν βαρύτερος γιὰ τὴν ἐποχὴ
ἐκείνη, ἔρχιντο πυρακτωμένους μύ-
δρους καὶ τὸ σπουδαῖον ἦταν ποὺ μπο-
ρούσε νὰ κινήται μὲ πλήρη ἀπνοία.

Μὲ τὴν «Καρτερία» ὁ Ἀστυγος καὶ
μὲ κανονιοφόρους καὶ ἓνα πᾶρων
κατάρθωσε νὰ παραβιάσῃ τὰ στενά
τοῦ Ρίου καὶ Ἀντιρρίου, ποὺ στὰ πα-
λιότερα χρόνια ἀνόμεζαν Μικρὰ
Δαρδανέλλια καὶ νὰ καταστρέψῃ ἑν-
δεκα τουρκικὰ πολεμικὰ στὸν Κοριν-
θιακόν.

Ἐπὶ δὲ κι' ἐγίνε ἡ ἔμμεση ἀφορμὴ
τοῦ Ναυαρίνου, γιατί ἐξ αἰτίας τῆς
ἐνεργείας τοῦ Ἀστυγος ἐδοκίμασεν ὁ
Ἰμπραὴμ νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν Κορινθιακόν
καὶ ἀρχίσαν οἱ προστριβές του μὲ τὸν
Κοδριγκτῶνα.

Ἡ δρᾶσις τῆς «Καρτερίας» ἐν το-
σούτῳ δὲν περιωρίσθη ὡς ἐδῶ καὶ ἔθα-
ταν κατὰ πολὺ ευρύτερη, ἂν κατὰ
κακὴ τύχην στὴν ἐπίθεσιν τοῦ Αἰτωλι-
κοῦ δὲν ἐτραυματίζετο θανάσιμα ὁ
Ἀστυγος ἐκ χρηστότατος καὶ τῆς Ἑλ-
λάδος ὀφελιμώτατος πάντων τῶν φι-
λελλήνων. Στὸ μικρὸ ἐν τούτοις διά-

στημα ποὺ ἡ «Καρτερία» ἔδρασε ὑπὸ
τὰς διαταγὰς του, ἐδόθη ἀπὸ τὴν Ἑλ-
λάδα σ' ὅλο τὸν κόσμον ἡ ἀπόδειξις
τὶ μπορούσε νὰ προσφέρῃ ὁ ἀτμός.

Ταυτόχρονα, ἡ λίγο ἀργότερα, οἱ
Ἕλληνες ἀποκτοῦσαν καὶ ἄλλα ἀτμό-
πλοια, μετὰξὺ τῶν ὁποίων τὸ σκάφος
«Ὁθων», κατὰ πολὺ τελειότερον ἀπὸ
τὴν «Καρτερία», καὶ ἡ «Ἐνωσις» ποὺ
ἔμεινε θρυλικὴ γιὰ τὸν ρόλον ποὺ ἐ-
παίξε στὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης τοῦ
1866.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Ἕλλη-
νες, ποὺ ἐδέχθησαν τὸν ἀτμὸ ὡς κι-
νητήριον δύναμιν εὐθὺς ὡς ἡ ἐφεύρεσις
αὕτη ἔγινε πρακτικῶς ἐφαρμοσίμος,
αὐτοὶ πρῶτοι εἰσήγαγον καὶ τὸ σκά-
φανδρον στὴν σπογγαλιείαν. Ἀξίζει νὰ
τονισθῇ ὅτι λίγα χρόνια μὲν μετὰ
τὴν Ἑλληνικὴ ἐπανάστασιν τὸ Αἰγαῖον
καὶ ὁ Δούναβις ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὴν
ἐλληνικὴν σημαίαν.

Μιὰ ἐπίσημος στατιστικὴ μᾶς πλη-
ροφορεῖ ὅτι στὰ 1858 ἡ δύναμις τοῦ
ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ἀπέτελετο ἀπὸ
32.128 ναῦτες, στοὺς ὁποίους θὰ ἔ-
πρεπε νὰ προστεθοῦν καὶ ἀρκετὲς χι-
λιάδες «ναυτικῶν ἐργατῶν».

Οἱ ἀριθμοὶ ὅμως αὐτοὶ ἔχουν καὶ
ἄλλη γενικώτερη ἔννοια· ἐκεῖνο ποὺ
θέλω νὰ τονίσω τώρα εἶναι ἡ ἱκανό-
της τοῦ Ἕλληνοῦ νὰ δέχεται καὶ νὰ
προάγῃ κάθε ἀνθρώπινη ἐφεύρεσι,
ἂν ὁ ἴδιος δὲν κατάρθωσε νὰ εἶναι
ὁ θεμελιωτής τῆς ἐφευρέσεως. Ἡ ἐλ-
ληνικὴ «Καρτερία» μὲ τὸ συμβολικόν
ὄνομα ἐδοήθη στὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐ-
φευρέσεως τοῦ ἀτμοῦ, ὅσο θὰ μπο-
ροῦσαν νὰ τὸ πράξουν πολὺ λίγα
πλοῖα.

Χρ. Ἐμμ. Ἀγγελομάτης

Καὶ ζητήσατε ὁ καθένας σας, μέσα εἰς τὴν ψυχὴν
σας, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖτε νὰ δια-
θέσετε καιρὸν καὶ κόπους καὶ χρήμα διὰ νὰ κάμετε
ὅ,τι πρέπει διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ αὐτὰ ποὺ πρέ-
πει νὰ διαθέσετε θὰ τὰ εὑρετε ἐπειδὴ εἶσθε παιδιὰ
μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἐπειδὴ μιὰ γλῶσσα μᾶς
συνδέει ὅλους καὶ ὅλας, ἐπειδὴ μιὰ καὶ κοινὴ εἶναι
ἡ καταγωγὴ σας, θὰ τὰ εὑρετε ὅλα αὐτὰ ἐργαζό-
μενοι ὁ εἰς παράλληλα πρὸς τὸν ἄλλον καὶ ὅλοι
μαζί. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐργαζόμενοι θὰ βά-
λετε τὴν βάσιν τοῦ νέου πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἀθρόα ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος καταφθάνουν τὰ τηλεγραφήματα διὰ τὰς ἀρξαμένης προετοιμασίας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἱστορικῆς Μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὡς εἰς ἀνθρώπος θὰ ὤψωσιν καὶ πάλιν τὴν ψυχὴν τοῦ ἐνθουσιάζοντος τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν, λυόμενος μακροχρόνιων δεσμῶν πολιτικῆς κακοδομίας, ἀπεδόθη εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν εὐρύν δρόμον τῆς πραγματώσεως τῶν πεπραγμένων του, εἰς τὸν ὁποῖον τόσον σταθερὰ τὸν ὀδηγεῖ ὁ Ἰωάννης Μεταξάς, τοῦ ὁποῖου ὁ ἐθνικὸς παλμὸς μετεδόθη κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Ὁ ἐφετινὸς ἑορτασμός, μάλιστα τῆς 4ης Αὐγούστου, συμπιπτῶν μετὰ τὴν οὐκ ἐπὶ τῆς διεθνούς κρίσεως, ἐπιτείνει τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν καὶ θὰ προσδώσῃ εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τὸν χαρακτήρα ἀληθῶς ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως, διότι χάρις εἰς τὸ νέον πολίτευμα καὶ τὸν δημοκρατικὸν τὸν Ἑλληνικὸς Λαὸς ἡμπορεῖ σημεῖον νὰ συνεχίσῃ τὰ εἰρηνικά του ἔργα καὶ τὴν δημιουργικὴν του προσπάθειαν ἀνέναντι κλυδωνισμῶν τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους μέσα εἰς τὸν παγκόσμιον σάλον τῶν τελευταίων καιρῶν.

Ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία, ἀποτελούσα τὸ ἡγετορικὸν στοιχείον τῆς νέας ταύτης Ἑλληνικῆς ἐποχῆς, θὰ δώσῃ καὶ πάλιν τὴν λαμπρότερην αἰγλήν καὶ τὸν θερμότερον τόνον εἰς τὴν ἑορτήν, διὰ τὴν ὁποίαν ἤρξασιν αἱ πανελληνιοὶ προετοιμασίαι.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μετὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν βράβευσιν παιδικῶν τραγουδιῶν τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐκπληρώσει ἕνα παρμεληθέν χρέος. Ἀπομένει τώρα νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ οἱ μουσικοὶ τὸ ἴδιόν των, διὰ τὸ ἀποκρίσασθαι σχολικὰ τραγούδια πού δὲν τ' ἀπεκτίσαμε ἀπὸ συστάσεως τοῦ Κράτους. Φυσικὰ τὰ τραγούδια πρέπει νὰ εἶναι ἑλληνικά. Οὔτε δηλαδὴ ἀντιγράφει ξένων ἀναλόγων μελωδιῶν, οὔτε ἀπομιμήσεις. Οἱ συνθέται πού θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν ἄς προσέξουν πολὺ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἄς λησμονήσῃν πρὸς στιγμὴν αὐτὰ πού ἐδιδάχθησαν εἰς τὰς Εὐρώπας καὶ πού δὲν ἐκφράζουν τίποτε διὰ τὸν ἑλληνικὸν μας κόσμον καὶ ἄς κυττάξουν νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὴν δημοτικὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν παράδοσιν. Ἐνδεχεται νὰ μὴ γράψουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀριστοτεχνήματα, ἀλλὰ θὰ γράψουν ἀληθινὰ ἑλληνικά τραγούδια, τραγούδια πού τὰ παιδιά δὲν θὰ τραγουδοῦν κατ' ἐπιταγὴν καὶ μέσα εἰς τοὺς τέσσαρας σχολικοὺς τοίχους, ἀλλὰ θὰ τὰ μεταφέρουν καὶ εἰς τὰ σπῖτια των καὶ θὰ τὰ τραγουδοῦν εἰς τοὺς δρόμους. Ἐταῖ θὰ προσφέρουν εἰς τὰ παιδιά ἐκεῖνο πού τοὺς χρειάζεται: τὴν μουσικὴν χάραν καὶ τὸ θεμέλιον τῆς μουσικῆς μορφώσεως. Θὰ δώσουν ἐπίσης εἰς τὸν τόπον τὸ παιδικὸν τραγούδι πού τόσον αἰσθητικὴ εἶναι ἡ ἐλευθερία του καὶ γενικότερα θὰ βάλουν τὸ λιθάρδι των εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἑλληνικῆς μας μουσικῆς.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ

Ὅτι δὲν χρειάζονται ἐξαιρετικὰ πράγματα, ἀλλὰ μία φωτεινὴ ἐμπνευσις, ὀλίγη προσπάθεια διὰ νὰ πάρῃ πρακτικὴν μορφήν αὐτὴ ἡ ἐμπνευσις καί, φυσικά, ἡ ἀπαραιτήτος μυστικὴ ὕλη πού ζωοποιεῖ ὅλα τὰ ἀρχινήματα τοῦ ἀνθρώπου — ἡ πίστις — διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ἀξιόλογα ἔργα, τὸ ἀπέδειξαν τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς ἐκστρατείας κατὰ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δ. Πρωτευούσης. Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶ Ἀδελφᾶτον τοῦ Κέντρου Νεότητος, εἰς τὸ ὁποῖον χρεωστοῦμε τὸν θαυμασίον θεσμόν τῶν Κέντρων Παιδικῆς Χαράς καὶ τὴν ἐξ ἴσου θαυμασίαν Παιδικὴν Χορφῶδιαν Ἀθηνῶν ὅπως διόλου συμπτωματικῶς, θὰ ἡμποροῦσε μάλιστα ἀκριβολογῶν νὰ εἴπῃ κανεὶς καὶ ἀναρμοδίως, εὐρέθη ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας. Τὸ ὅτι ἡ ἀναρμοδιότης δὲν ἐστὶν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειας εἶναι ἄλλη ὑπόθεσις. Πεντακόσιοι περίπου ὑπερήλικες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐφοίτησαν ἀπὸ τοῦ περασμένου Φεβρουαρίου εἰς τὰ Σχολεῖα Ἀναλφαβήτων, πού ἐλειτούργησαν μετὰ τὰ πενήνχροτα τῶν μέσων καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο ἀξιόθαύμαστον σημεῖον. Μαζὶ μετὰ τὰ στοιχεῖα τῆς γραφῆς καὶ ἀναγνώσεως ἐδιδάχθησαν εἰς τὰ Σχολεῖα Ἀναλφαβήτων καὶ στοιχεῖα οἰκιακῆς ὑγιεινῆς καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας, πού εἶναι περιττὸν ὅπως νὰ τονισθῇ ἡ σημασία των. Πρέπει δὲ νὰ ἐξαρθῇ ὅπως ἰδιαίτερος ἀφ' ἑνὸς ἡ συγκινητικὴ ἔφεσις πρὸς μάθησιν, ἀρετὴν γνησίως ἑλληνικὴν, παλαιὰ, καλλιεργημένην, πατροπαράδοτος καὶ ἡ ταχεῖα καὶ εὐχερὴς ἀφομοίωσις γνώσεων, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν ὅλοι οἱ φοιτήσαντες, γνώρισμα χαρακτηριστικὸν τῆς πνευματικότητος τῆς φυλῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐξ ἴσου συγκινητικὴ, γεμάτη κατανόησιν καὶ ἀνθρωπισμὸν προθυμία τῶν διδασκόντων. Δύο στοιχεῖα πού καταδεικνύουν ὅτι δὲν ἔ' ἀπαιτηθῇ κανένας ἐξαιρετικὸς ἄθλος, ἀλλὰ μεθοδικὴ μόνον ἐπιμονὴ εἰς τὴν συνέχειαν καὶ τὴν γενίκευσιν τῆς ἀρξάμενης προσπάθειας, διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ συντόμως ἀπὸ τὸν τόπον ἡ ἐντροπὴ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. Διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἔπειτα ἀπὸ τὴν λαμπρὰν ἀπόδοσιν τοῦ πρώτου πειράματος, πρέπει νὰ ἀποκλείεται κάθε ἀνησυχία διὰ τὴν συνέχειαν. Τὸ Ἀδελφᾶτον Κέντρο Νεότητος ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ συστήσῃ σχολεῖα κατὰ τὴν προσεχῇ ἐκπαιδευτικὴν περίοδον παντοῦ, ὅπου θὰ ζητηθῇ τοῦτο ἀπὸ ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀναλφαβήτων. Ὑπολογίζει δὲ ὅτι ἡ βοήθεια τῆς Κοινωνίας, καὶ πρὸ παντὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν, θὰ τοῦ παρασχεθῇ ἀμέριτος. Πρέπει δὲ νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες θὰ ἐμπνευσθοῦν καὶ θὰ κεντρισθοῦν εἰς ἀνάλογον δρᾶσιν, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῆς Πρωτευούσης καὶ ἐπωφελοῦμενοι τῆς πείρας καὶ τῆς ζωηρῶν ἐνδιαφέρον, μετὰ τὸ ὁποῖον — μέσα εἰς τὴν τύρβην ἑνὸς φοβεροῦ πλήθους ἀπασχολήσεων καὶ μεριμνῶν — ὁ Ἀρχηγὸς παρηκολούθησεν, ἐνεθάρρυνε καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, ἃς χρησιμεύσῃ εἰς ὅλους ὡς παρόδειγμα καὶ ὡς κίνητρον.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΙΣ

Ἀμέριτος ὁ σεβασμὸς καὶ διάπυρος αἰ εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων στρέφονται καὶ πάλιν πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ἐπετείου τῶν γενεθλίων Του.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς αἰσθάνεται βαθύτατα, μετὰ τὴν τὴν δύνανται καὶ ὅλον τὸν παλμὸν τῆς καρδίας του, τὴν πηγαίαν καὶ βαθεῖαν στοργὴν τοῦ Βασιλέως του καὶ διὰ τοῦτο δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν νὰ τὴν ἀνταποδίδῃ εἰς ἀγάπην, εἰς ἀφοσίωσιν καὶ σεβασμὸν ἀνυπόκριτον.

Ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία ἰδιαίτερος, τῆς ὁποίας τὴν θερμὴν πρὸς Αὐτὸν ἀγάπην ἐγνώρισεν τόσον συχνά, ὑποβάλλει τὰς ἀρίστας τῶν εὐχῶν τῆς διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ μακροζωίαν Του ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Συγκινητικὴ ἐκδήλωσις βαθείας καὶ θερμῆς στοργῆς ἡ ἐνέργεια τοῦ Κράτους διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀποκλεισθέντων ἐν Ἑλλάδι ὁμογενῶν φοιτητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μόλις τὰ ἑλληνοπούλα αὐτὰ τῆς Κύπρου, τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῆς Αἰγύπτου, στερηθέντα, λόγω τῶν γενικῶν οἰκονομικῶν περιορισμῶν εἰς τὰς ἰδιαίτερας τῶν πατρίδας, τὸν ἐκείθεν χρηματικὸν ἀποστολῶν καὶ συνεπῶς καὶ τῶν μέσων τῆς ἐνστάσης συντηρήσεώς των, εὐρέθησαν εἰς δύσκολον θέσιν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔδειξεν ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον τῆς καὶ ἱδρύσεν ἐιδικὸν ἐστιατόριον εἰς τὴν Φοιτητικὴν Λέσχην, ὅπου διατίθεται πεντακόσιοι περίπου φοιτηταί. Ἡ χειρονομία αὕτη δὲν ἔχει ἀπλῶς τὸ νόημα τῆς ἐκασφαλίσσεως τῆς διατροφῆς εἰς τοὺς πεντακοσίους ὁμογενεῖς φοιτητάς πού εὐρέθησαν εἰς δύσχερὴ θέσιν τὸ νόημα εἶναι πολὺ πλατύτερον καὶ βαθύτερον: εἶναι μὴ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ εὐρυτάτου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς πατρικῆς στοργῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους καὶ πρὸς ὅλα τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀνεξαρτήτως τοποῦ γεννήσεως καὶ διαμονῆς. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Φοιτητικὴν Λέσχην δὲν ἱδρῶνται ἐν κοινῶν φοιτητικῶν ἐστιατόριον, ἀλλ' ἐστὶν ἐν ἐπὶ πλέον σύμβολον τῆς ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος ὑφισταμένης πραγματικῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ἀλληλεγγύης.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ πρώτη: Μία τελευταία φωτογραφία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

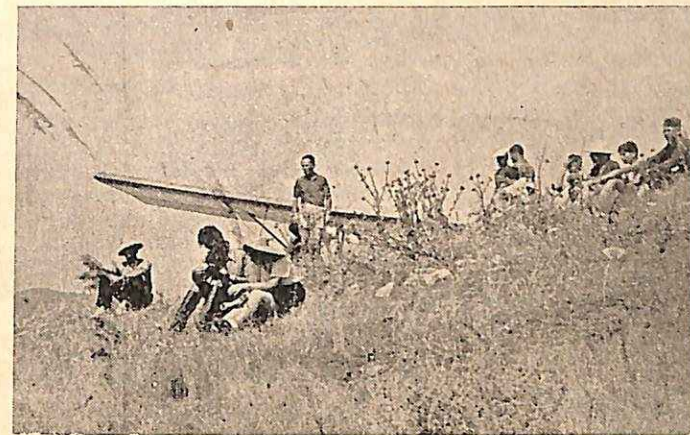
Ἡ δευτέρα: Ἐνας χαρακτηριστικὸς δρομάκος τῆς νήσου Πάρου. (Φωτογραφία κ. Δορκοφίλη).

Ἐκεῖ πού βασιλεύει ἡ χαρὰ κι' ἡ εὐτυχία

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ Κ.Ε.Ν. Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τὸν Βόλον καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις του εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καὶ τὸ Πανελλήνιον Κέντρον Ἀνεμοπορίας, ὁ συναγωνιστὴς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξανδρος Κανέλλοπουλος ἐσυνέχισε τὴν πε-

των, εὔρε δὲ καιρὸν νὰ ζητήσῃ πληροφορίας — πού ἦσαν πάντοτε εὐχάριστοι καὶ ἱκανοποιητικαὶ διὰ τὴν δρᾶσιν των — ἀπὸ τοῦς ἐπικεφαλῆς των βαθμοφόρους. Εἰς τὴν πόλιν τῶν Τρικκάλων ἐφθασε τὴν 7ην ἐσπερινήν. Τμήματα τῆς Ε.

Οἱ ἀνεμοπόροι ξεκουράζονται ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ στιγμή τῆς πτήσεως.

ριοδεῖαν του εἰς Τρίκκαλα καὶ Ἰωάννινα.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτὴν ἔμεινεν ἐξ ἴσου ἱκανοποιημένος, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τοῦ πρώτου μέρους τῆς περιοδείας του. Παντοῦ εὐρε φαναγίτες καὶ φαναγιτίσσαις πειθαρχικούς, ἐργατικούς, πιστοὺς καὶ ἐνθουσιώδεις στρατιώτας τῆς Ὁργανώσεως.

Ἀκόμη καὶ στὶς πιὸ ἀπομακρυσμένες περιοχὰς πού ἐπεσκέφθη, στὶς ὄρεινες περιοχὰς τῶν νομῶν Τρικκάλων καὶ Ἰωαννίνων.

Ἀπὸ τὸν Βόλον ἀνεχώρησε τὸ πρωὶ τῆς 9ης Ἰουλίου, ἀφοῦ συνειργάσθη ἐκ νέου μετὰ τὸν περιφερειακὸν Διοικητὴν καὶ τὴν περιφερειακὴν Διοικήτριαν Λαρίσης. Εἰς τὰ ὅρια τῶν νομῶν Λαρίσης καὶ Τρικκάλων ὑπεδέχθησαν τοὺτον ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Νομαρχοῦ Τρικκάλων, οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ Ἀρρένων καὶ Θηλέων καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Ἐν τῷ μεταξῷ εἶχον κατέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τὰ τμήματα τῶν παρακειμένων χωρίων, τὰ ὁποῖα τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Ὁ Κ. Ε. Ν. ἐπιθεώρησεν ὅλα αὐτὰ τὰ τμήματα καὶ πῦχαρίστησε τοὺς φαναγίτας καὶ τὶς φαναγιτίσσαις γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις

ρουδαλλοῦ, Μαλακάσιον, Μέτσοδον καὶ Χρυσοβίτσα, πού εἶναι σκαρφαλωμένα ὅλα σὲ βουνὰ ψηλά ἀπάνω ἀπὸ χίλια καὶ χίλια πεντακόσια μέτρα, μετὰ ἀνθοδέμους πού εἶχαν κάνει μαζεύοντας ἀγριολούλουδα στὸ δρόμο. Καὶ τὶς προσέφεραν μετὰ τόσον συγκινητικὰ καὶ ἀπλά λόγια.

— Εἶναι ὁμορφα σὰν τὴν γῆ μας, πού ἔχουμε σειρὰ νὰ τὴν προσάψουμε καὶ νὰ τὴν δοξάσουμε. Σὰς τὰ προσφέρουμε γιὰ νὰ σὰς δείξουμε πόσο σὰς ἀγαποῦμε. Στὸν ἀρχηγὸ δὲν μποροῦμε νὰ στείλουμε τὰ ἴδια λουλούδια. Ἐχει ὅμως τὶς ψυχὰς μας, τὴν ἀγάπην μας, τὴ ζωὴν μας. Νὰ τοῦ τὸ πῆς σὰν θὰ γυρίσῃ κοντὰ του.

Τὰ παιδιά τοῦ Μετσόδου πού γέννησε τόσους καὶ τόσους ἐθνικοὺς εὐεργέτες τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ τὸν ἴδιο μεγάλο ἐνθουσιασμό. Πρὸς αὐτὰ ὁ Κ. Ε. Ν. ὠμίλησε καταφανῶς συγκεκριμένως ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις των καὶ ἐξήρῃ τὴν συμβολὴν τῆς μικρῆς τῶν πατρίδος μετὰ τὴν μεγάλην ἱστορίαν σὲ ἐκδηλώσεις μεγίστων ἐθνικῶν πράξεων ἀπὸ τὰ παιδιά τῆς, τοὺς Ἑθνικοὺς Εὐεργέτας.

Ἐξω ἀπὸ τὸ Μέτσοδο ὑπεδέχθησαν τὸν Κ. Ε. Ν. ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος συναγωνιστὴς κ. Κανέλλοπουλος χαίρετ' αἰνῶντα τὶς φαναγίτισσας τοῦ στρατοπέδου Ἀγίου Ἰωάννου.

Διοικητοῦ καὶ οἱ περιφερειακοί. Εἰς Ἰωάννινα ἐφθασεν ἀργὰ τὴν νύκτα. Τὴν Πέμπτην ἐπεσκέφθη καὶ ἐπιθεώρησε τὰς γραφεῖς τῶν περιφερειακῶν Διοικήσεων, τὸ δὲ βράδυ παρευρέθη εἰς συγκέντρωσιν βαθμοφόρων, Ἀρρένων καὶ Θηλέων, πρὸς

τοὺς ὁποίους καὶ ὠμίλησε. Τὴν Παρασκευὴν ἐπεσκέφθη τὰς ἀκριτικὰς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, τὸ Δελιδνάκι, τὴν Πωγωνιανὴν καὶ τὰ Δολιανά, μαζὶ μετὰ τὸν Γεν. Διοικητὴν Ἡπείρου κ. Φιλοσοφόπουλον καὶ τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν Ε. Ο. Ν. Ἰωαννίνων καὶ τὴν Περιφερειακὴν Διοικήτριαν. Παντοῦ ἐγένετο δεκτὸς μετὰ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπεσκέφθη τὸ φυλάκιον Κακαδιάς, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ στρατιῶται μας τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ ἐκδηλώσεις ἀγάπης.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὴν Σχολὴν Βελᾶς. Σ' αὐτῇ τοῦ τὴν περιοδείαν, στὶς ἀκριτικὰς περιφέρειαι, στὰ φυλάκια, στὴ Βελᾶ, δὲν συνήντησε παρὰ ἑλληνόπουλα μετὰ ἀκμαῖο ἐθνικὸ φρόνημα.

— Ἐμεῖς, εἶπε χαρακτηριστικὰ ἕνας φαναγιτὴς ἀκρίτης, νὰ τὸ ξέρουν ὅλοι οἱ φαναγίτες τῆς Ἑλλάδος, εἴμαστε ἐδῶ φρουροὶ τῶν ἱδανικῶν τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδίδαξε νὰ πιστεύουμε ὁ Ἀρχηγός.

Τὸ βράδυ ἐπέστρεψε εἰς Ἰωάννινα ἐνθουσιασμένος μὴ καὶ συγκινημένος γιὰ ὅτι διεπίστωσε τὶς λίγες ὥρες πού ἔμεινε κοντὰ στοὺς ἀκρίτες φαναγίτες. Τὸ ἴδιο βράδυ συνειργάσθη μετὰ τοὺς Περιφερειακοὺς, τὸ δὲ

Σάββατο μετὰ τὸν κ. Φιλοσοφόπουλον καὶ κατόπιν ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν φαναγίτας καὶ φαναγιτίσσαις, καθὼς καὶ βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν. Ἰωαννίνων.

Ἐταῖ ἐτελείωσε ἡ δεκαπενθήμερος περιοδεία τοῦ Κ. Ε. Ν.

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ

Β'.

ΣΑΝ τ'όμαθε δ' Ερωτόκριτος τρέχει ά-
μέσως στο Βασίλειά και τόν παρακα-
λεί να τόν άφήση εκείνον ν' αναμετρη-
θή με τόν Άρίστο. Φυσικά με μεγάλη
χαρά εκείνος δέχτηκε και ώρίστηκε ή μέρα
της μονομαχίας για την επομένη.
Στη μέση του κόμπου στήθηκαν δυο εξέ-
δρες κι' άναμεσα τους ώρίστηκε ο τόπος της
μονομαχίας. Καθάλλα τά δυο παλληκάρια,
πάνω σε περήφανα άτια, περίμεναν το σύν-
θημα για νά ριχτεί ο ένας στον άλλο. Ήταν
κι' οι δυο λεδεντές και είχαν την ίδια δύνα-
μι και τέχνη.

Έπί τέλους το σύνθημα δόθηκε.

«Σ' ένα καιρό το δυο θεριά με μάνιτα
κνήσα
που φοδηθήκασι πολλά στο κάμπο όσοι
[κι' άν ήσαν].

Ή περιγραφή της μονομαχίας αποτελεί ά-
σφαλώς το λαμπρότερο δείγμα έπικής δη-
μιουργίας.

«Σάν όντε μισοπέλαγα δυο άνέμοι ση-
[κωθοῦσι
αζάφνου και με τις βροντές φυσάντας πο-
[λεμοῦσι].

Όλη την ήμέρα πολεμοῦσαν.

«Ή ανανία στο στόμα τους έθραξε σά
[καμίνι
σπίδες άπ' τά μάτια τους έθγαΐναν μετά
[κείνη].

Και παρακάτω:

«Γδυνά τά λαμπερά σπαδιά άνεδοκατε-
[θούνα
και σπίδες από τ' άρματα και άστρόπες
[έθγαΐνα].

Ό ήλιος είχε πιά πέσει κι' αυτοί ακόμα
πολεμοῦσαν. Τά σπαδιά τους είχαν σπάσει,
και τώρα κολλημένοι σθεδόν, με τά μαχαίρια
προσπαθοῦσαν νά χτυπήσουν. Στο τέλος πέ-
σαν κι' οι δυο στο χῶμα άναίσθητοι. Τρέ-
χουν άμέσως και βρίσκουν τόν Άρίστο νεκρό
και τόν Έρωτόκριτο βρεδιά πληγωμένο. Ή-
ταν ο νικητής. Οι Βλάχοι άπαρηγόρητοι
παίρνουν νεκρό τόν γενναίο παλληκάρη και
φεύγουν νικημένοι. Ή Άθήνα σώθηκε. Πα-
νηγυρικά δ' Ερωτόκριτος μεταφέρεται στο
πалаτι του Ήράκλη. Εκεί ο Βασίλειος καλεί
δλους τους μεγάλους γιστροῦς της χῶ-
ρας, για νά τόν γιάσουν. Τόν ξαπλώνουν στο
κρεβάτι της Άρετούσας κι' ο ίδιος ο Ήρά-
κλης ζημεροβραδυάζεται δίπλα στο προσκέ-
φαλο του σωτήρα του. Πραγματικά ύστερα
από πολύν καιρό ο Έρωτόκριτος γίνεται κα-
λά και μπρός στα έκπληκτα βλέμματα τῶν
Βασιλιά τῶν ζητάει, για άνταμοιδή αντί τε-
ράστια πλούτη, την Άρετούσα. Ο Ήράκλης
στενοχωρήθηκε πολύν γι' αὐτή την πρόταση, κι'
όχι για τίποτα άλλο, παρά γιατί φοβήθηκε
πως ή Άρετούσα δε θα δέχότανε. Όπως κι'
έγινε. Ή Άρετούσα ανήθηκε επίμονα νά
πάρη τόν άγνώστο μαύρο πολεμιστή. Ή ά-
πελπισία του βασιλιά ήταν άπεριγρήπτη.
Σκέπτεται μέσα στην παραφορά του νά την
σκοτώσει, μα προλαβαίνει ο Έρωτόκριτος και

ζητάει άπ' τόν Ήράκλη νά την έπισκεφθῇ
ο ίδιος στο κελιά της.
Έτσι φυσικά άγνώριστος πού ήταν δέν κα-
τάφερε τίποτα κι' αυτός, γι' αὐτό φεύγοντας
άφινει στη νέα τῶν δεχτυλίδι πού κάποτε ή
Ίδια ή Άρετούσα τῶν είχε δώσει.
Έκείνη το άναγνωρίζει και ξανακαλεί τόν
Έρωτόκριτο στο κελιά της. Τρομαγμένη για
την τύχη του άγαπημένου της τόν ρωτάει πού
βρίσκεται. Κι' εκείνος για νά την παιδέψῃ
άκόμα της πλάθει μία ψεύτικη ιστορία, πως
τάχα ο Έρωτόκριτος πέθανε. Το χτύπημα ή-

Ό Έρωτόκριτος.

ταν φοβερό. Ή Άρετούσα ξεσπάει σ' ένα
σπαρτυχτικό θρήνο, σ' ένα μοιρολόι τόσο θλι-
βερό πού ο Έρωτόκριτος με πολύν κόπο κα-
τάφερε νά μήν δειχτεί τη βαθεία του συγκίνηση.
Ό πόνος ήταν άδασταχτος κι' ή Άρετούσα
λιποθύμησε. Τότε εκείνος σκέφθηκε πως άρ-
κετά την τυράννησε για νά δοκιμάσει την ά-
γάπη της. Πλένεται μπροστά της με το μα-

γικό νερό και ξαναπαίρνει την πραγματική
του όψη.

Ανυψή ή Άρετούσα κυττάζει τη μεταμόρ-
φωσι τούτη. Δέν μπορεί ακόμα νά πιστέψῃ
τά μάτια της.

Αφού άποκαλύφθηκε ή αλήθεια, έπεσε με
συγκίνηση ο ένας στην άγκαλιά του άλλου.
Με κλάματα διηγήθηκε ή Άρετούσα τά δει-
νοπαθήματά της για χάρι της άγάπης του και
κείνος πάλι της μίλησε για την άπελπισία
του στην ξενιτειά, για τό σχέδιο πού έλαβε
στο νοῦ του και για τό θρίαμβό του. Αφού
μίλησαν έτσι πολλή ώρα χωριστήκαν. Απο-
μίλησαν νά μείνῃ ακόμα ο Έρωτόκριτος ά-
γνώριστος και νά πῇ μόνο του βασιλιά πως
ή κόρη του τόν θέλει για άντρα της.

Με πόση βέβαια χαρά τό άκουσε αυτό ο
Βασίλειος, είναι περιττό νά πούμε. Άγκάλια-
σε τόν Έρωτόκριτο, τόν φώναξε γιού του
και τόν έκανε διάδοχο του θρόνου του. Έ-
φθασε ή μέρα τῶν γάμων. Μαζεύτηκαν στο
πалаτι όλοι οι άρχοντες του τόπου, όπου ο
Έρωτόκριτος, μπροστά σ' όλο τῶν πλήθος,
πλένεται πάλι με τό μαγικό νερό και παίρνει
την πραγματική του όψη.

Την άπίστευτη αὐτή άποκάλυψι άκολούθη-
σε μεγάλη άναστάσις και συγκίνηση. Ή μη-
τέρα του Έρωτόκριτου, με δάκρυα χαράς,
ώρμησε νά σείει τῶν γιού της στην άγκαλιά
της, ενώ όλοι οι άλλοι ζητωκραύγαζαν και
έδειχναν μεγάλη χαρά.

Ο ίδιος ο Ρήγας, συγκινημένος κι' αυτός,
συγχώρησε τόν Έρωτόκριτο και τούδακε την
εὐχή του για τό γάμο. Ο Έρωτόκριτος σ' ένα
ξεράνωμα χαράς. Σέ λίγους μήνες πεθαίνει
ο Ρήγας κι' ο Έρωτόκριτος, αφού πήρε τῶν
θρόνο, βασίλεψε πολλά χρόνια, με δικαιοσύ-
νη και φρονιμιά, έχοντας γι' άντάξια βα-
σιλισσα στο πλάι του την άγαπημένη του
Άρετούσα.

Αὐτή είναι ή υπόθεση τῶν Επῶν.
Ο Έρωτόκριτος έξεδόθηκε για πρώτη φο-
ρά τῶν 1713 στη Βενετία. Απὸ τότε συνεχί-
στηκαν άπειρες εκδόσεις, ως τῶν σήμε-
ρα. Δεσώθηκε ποσά λίγα βιβλία στην Έλλάδα. Πο-
λλοί τόν έφτανε άπ' έξω όλόκληρο (1) και τόν
μεταβίβασε σέ άλλους πού άδυνατοῦσαν νά
τόν διαβάσουν, κι' έτσι ο Έρωτόκριτος από
στόμα σέ στόμα κατήντησε δημοτικό τραγού-
δι με άγνωστο ποιητή. Ή συγκίνηση και ή
έντυπωσι πού προκάλεσε φαίνεται καθαρά
όχι μόνο, όπως είπα παραπάνω, άπ' τη δημο-
τικότητα του και διάδοσι, αλλά κι' άπ' την
έπιθυμία του λαοῦ νά δώσει τῶν δυνάμε-
των του σέ πόσῶπα ή και σέ τοποθεσίες.
Έτσι έχουμε βαφτιστικά όνόματα Έρωτόκριτος
κι' Άρετούσα, και τοποθεσίες ακόμα, όπως
το палаτι τῶν Ήράκην κι' ή φυλακή της Ά-
ρετούσας. Άλλως τε την δημοτικότητα του
αὐτή δέν την άνήσθησαν ούτε οι άρνησι της
καθαρής λογοτεχνικής αξίας του. Ο Κοραΐς
π. χ., παρ' όλο πού δέν έκτιμά κεί πολύν
το ποίημα από γλωσσικής άπόψεως, έν τούτοις
άποκαλεί τόν Κορναρό «Όμηρο της λαϊκής
φιλολογίας», και τό έργο του τῶν πρωτοτυ-
ποῦ ποίησι και τό μόνο πού δέν έχασε τη
δημοτικότητα του.

Γρ.

Η ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

Είς τῶν ζήτημα της συλλογής
γραμματοσήμων πού έλέγγαιεν εις
το προηγούμενον φύλλον μας γεν-
νάται αμέσως τῶν εξής ερωτήματα:
— Ποία γραμματόσημα θα συλ-
λέγωμε και θα έπικολλάμε στα
λευκώματα, τά σφραγισμένα ή τά
άσφραγιστα;

Το ζήτημα τούτο έχει διαιρέσει
εις δύο όλους τούς φιλοτελιστάς
του κόσμου. Οι περισσότεροι και
οι καλύτεροι προτιμούν τά σφρα-
γισμένα.

Οι άλλοι, οι όποιοι έχουν και
το καλύτερο νοῦστο, έχουν κρη-
νύθῃ ὑπὲρ τῶν άσφραγιστών, διότι
ή συλλογή πού τά περιέχει είναι
ώριστερα.

Όλοι οι νεώτεροι συλλέκται
προτιμούν την συλλογὴν από τά
άσφραγιστα, διότι την πολὺν και
εὐκολώτερον και πάντοτε κερδι-
ζουν περισσότερον από ό,τι έδω-

καν αγοράσαντες αὐτά από τῶν τα-
χυδρομείων.

Ή αγορά τῶν άσφραγιστών
γραμματοσήμων, όταν δέν βισσῇ
κανείς νά τά πωλήσῃ, άφίνει πάν-
τως κέρδος, και περισσότερον και
από τά καλύτερα χρεώγραφα, και
δέν έχει ποτέ του φόβον νά πέσῃ
ή τιμή των!

Βεβαίως δέν είναι εύκολον νά
εὕρῃ κανείς άσφράγιστα τά γρα-
μματόσημα τῶν παλαιότερων εκδό-
σεων. Θα ὑποχρεωθῇ λοιπόν νά
βάλῃ στη θέση των τῶν σφραγισμέ-
νων. Άλλ' όταν με τόν καιρὸν τῶν
τύχῃ νά εὕρῃ ή ν' αγοράσῃ το ά-
σφράγιστον, πρέπει νά τό αντικα-
ταστήσῃ αμέσως και νά πωλήσῃ
ή ν' ανταλλάξῃ το σφραγισμένον.
Γενικῶς δέ πάντοτε τά άσφράγι-
στα τιμολογούνται εις τούς κατα-
λόγους, περί τῶν όποίων θα διμι-

λίσωμεν εις τῶν προσεγῆς φύλλον,
με μεγαλύτεραν τιμὴν από τά
σφραγισμένα. Έξαιρούνται (1) έ-
κείνα πού έκυκλοφόρησαν όλίγας
ήμερας μόνον εις τῶν ταχυδρομείων
και (2) εκείνα πού διάφοροι Κυ-
βερνήσεις έπώλησαν κατά ποσότη-
τας άσφράγιστα εις τούς έμπο-
ρους με χαμηλάς τιμάς, όπως ή
Άλβανία πρό τινων ετών. Εὐτυ-
χῶς ήμεῖς τά καίμε και δέν τά
πωλοῦμε και έτσι τά Έλληνικά
γραμματόσημα άπολαμβάνουν με-
γάλης έκτιμῆσεως από τούς συλ-
λέκτας τῶν εξωτερικῶν.

Όταν όμως πρόκειται νά έπι-
καλλήσωμεν τά γραμματόσημα εις
τά λευκώματά μας, πρέπει νά τά
έξετάσωμε προσεκτικά και με τόν
φάκον.

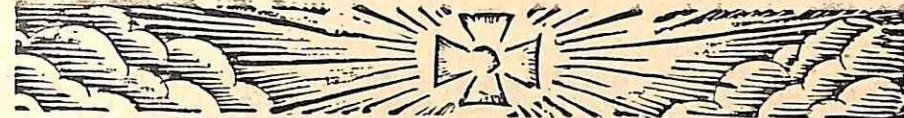
Πρωτίστως τῶν γραμματοσήμων
πρέπει νά είναι από πάσης άπο-
ψεως τέλειον. Καί τῶν μὲν άσφρά-
γιστον νά έχῃ την γόμην του, νά
μή είναι σχισμένο, νά μή έχῃ
γδαρμένο τῶν χαρτί ή μικρὰς τρυ-
πίτσες και νά έχῃ όλες τις δαν-
τέλλες του, οι όποιες ν' άπέχουν
έξ ίσου από τό σῶμα του κυρίως

γραμματοσήμου, τῶν όποίων νά μή
θίγουν. Τούτο αποτελεί τόν φιλο-
τελικόν όρον bien centré. Έάν δέν
έχῃ δαντέλλες, πράγμα πού δέν
ὑπάρχει εις τὰς νεώτερας εκδό-
σεις, τότε πρέπει νά έχῃ δαδύγρα
δσον τῶν δυνάτον μεγαλύτερα πε-
ριθώρια.

Τῶν δέ σφραγισμένων γραμματό-
σημων πρέπει κυρίως νά έχῃ πλυ-
θῇ προηγουμένως από τόν φάκε-
λον και νά είναι καθαρόν και νά
έχῃ δσον τῶν δυνάτον ελαφροτέρων
σφραγιών.

Τά γραμματόσημα πλύνονται
σέ χλιαρό νερό και μετά τόν κα-
θαρισμόν τά τοποθετοῦμε σέ στυ-
πόχαρτα λευκά καθαρά και τά
πιέζομε με μικρό βάρος, ώστε νά
βγοῦν καθαρά και σιδερωμένα.
Στό καθαρίσμα αὐτό πρέπει νά
προσέξωμε νά μή ὑπάρχουν φά-
κελλοι με χαρτί πού ξεθάφει, ή
γραμματόσημα σφραγισμένα με
μολύδι της μελάνης, διότι χρωμα-
τίζεται τότε τό νερό και βάφον-
ται όλα τά γραμματόσημα πού εἶ-
ναι μέσα!

Δηλαδή καταστρέφονται.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (28ης Ίουλίου)

Τῶ καιρῶ εκείνῳ ἐμβόας ο Ἰησοῦς εἰς
πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδι-
αν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ
παρालυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον·
καὶ ἰδὼν ο Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶ-
πε τῷ παρालυτικῷ· θάρσει, τέκνον· ἀ-
φέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ
ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν
ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν
ο Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶ-
πεν· ἴνα τί οἱ μεις ἐνθυμήσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γὰρ ἔστιν
εὐκόπτερον εἰπεῖν, ἀφένωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπά-
τει; Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ο
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφι-
έναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παρα-
λυτικῷ· ἔγειρθεὶς ἄρῶν σου τὴν κλί-
νην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ
ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ
ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξου-
σίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ό Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός με τήν άπέναντι περικοπήν από την θείαν αὐτοῦ
διδασκαλίαν μάς κάνει νά μάθωμεν πως έθεράπευσε κάποιον παρालυτικόν και τί έγινε
σάν έκαμε τό θαῦμα αὐτό. Ό Θεάνθρωπος μόλις αντίκρυσε τόν άσθενή λέγει πρὸς
αὐτόν: Έχε θάρρος, παιδί μου. Ἀς συγχωρεθοῦν αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἀλλά μερικοί από
τούς ὑποκριτάς Φαρισαίους, πού έτυχε νά είναι εκεί κοντά, έλεγαν άναμεταξύ τους ότι
ο Ἰησοῦς βλασφημεῖ τόν Θεόν με αὐτά πού εἶπε στον παρालυτικό. Τυφλωμένοι αὐτοί
από την ὑποκρισία τους, άν και καθημερινῶς έδελπαν τά καταπληκτικά θαῦματα τοῦ
Ἰησοῦ, άν και άκουαν την άγιαν του διδασκαλίαν, έξακολουθοῦσαν νά μή πιστεύουν
εις αὐτόν και διαρκῶς είχαν στο νοῦ τους πως θα βροῦν κάποια άφορμή νά τόν κατη-
γορήσουν. Ό Ἰησοῦς τότε, αφού κατάλαβε τί έλεγαν αὐτοί άναμεταξύ τους και για
νά τούς φανερώσῃ ότι έχει τό δικαίωμα νά συγχωρῇ κάθε ἁμαρτία, αφού σκοπὸς του
ποδῇ στον κόσμο αὐτὸς ἀκριβῶς ἦταν, λέγει στον παρालυτικό: Σηκω, πάρε τό
κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου. Ἀμέσως δέ εκείνος έθεραπεύθηκε πραγματικά
κι' έκανε ό,τι του εἶπε ο Θεάνθρωπος, ο κόσμος δέ ποῦταν εκεί μαζεμένους άρχισαν νά
θαυμάζῃ και νά ευχαριστῇ τόν Θεόν πού έστειλε τόν Ἰησοῦν για νά τόν σώσῃ.

Απ' τό θαῦμα αὐτό τοῦ Ἰησοῦ βλέπομε πως ο υἱὸς τοῦ Θεοῦ μόλις εἶδε τόν παρα-
λυτικό κατάλαβε ότι δέν πάσει μόνο σωματικῶς αλλά και ψυχικῶς. Τοῦ είχε κάμει
τό σῶμα άκίνητο ή παρालυσία, αλλά και ή ψυχὴ του ήταν παράλυτη άπ' τις πολλές
ἁμαρτίες. Δέν είχε μόνο πόνους στο σῶμα, αλλά και στην ψυχὴ. Καί γι' αὐτό ο Ἰη-
σοῦς έπρότιμωσε πρώτα νά του θεραπεύσῃ την ψυχὴ κι' έπειτα τό σῶμα. Γιατί όπως
έξομε ή ψυχὴ είναι πῶς πολὺτιμη άπ' τό σῶμα. Ή ψυχὴ είναι αθάνατη, ενώ τό σῶμα
είναι θνητό και πρόσκαιρο.

Μ' αὐτά διδασκόμεθα ότι και μεῖς πρέπει ν' αποδίδωμε στην ψυχὴ μας πῶς μεγάλη
προσοχή άπ' τό σῶμα. Ἀπειρες φορές μάς μπλέκουν στα δίχτυα τῶν οἱ ἁμαρτίες και
γι' αὐτό εἴμαστε ένοχοι άπέναντι τοῦ Θεοῦ. Έχομε άπόλυτη ανάγκη νά συγχωρηθοῦμε,
νά γλυτώσωμε άπ' την ἁμαρτία, νά κάμωμε την ψυχὴ μας ελευθερή.

Ἀν όμως θέλωμε νά ελευθερωθοῦμε άπ' τῶν βάρους της ἁμαρτίας, άν θέλωμε την
αἰώνια ψυχικὴ μας σωτηρία, πρέπει νά πλησιάσωμε στο Θεὸ και στη θεία του διδα-
σκαλία. Ἀς μετανοήσωμε ελκρινά και άς ζητήσωμε την βοήθειά του. Μόνο άν ή
ζωὴ μας γίνῃ πραγματικά χριστιανική θα μπορέσουμε νά επιτύχωμε τὴ σωτηρία μας.

* ΑΓΑΠΗ *

Πάνω σ' ένα άνώνυμο
βουνό της Γαλιλαίας ακού-
στηκαν τά ὑψηλότερα δι-
δάγματα, κηρύχτηκαν στον
κόσμο οι μεγαλύτερες αλή-
θειες από τό στόμα του
Θεανθρώπου.

Τά πλήθη, συγκεντρωμέ-
να όλόγυρα, με τά μάτια
καρφωμένα πάνω του, με
την προσοχή συγκεντρωμέ-
νη στον ὑπέρτατο βαθμό,
κρέμονται άπ' τά χείλη του
θείου Διδασκάλου. Λόγια
πρωτάκουστα ήχοῦνε στ'
αὐτιά τους. Ή θεία άρμο-
νία πού έκπορεύεται άπ' τό
στόμα του σαγηνεύει τις
ψυχές και τις άνεβάζει ά-
συναίσθητα πρὸς τά οὐρά-
νια.

Ἀπήγγειλε στην άρχή
τούς Μακαρισμούς, προ-
βάλλοντας άνάγλυφα, σύν-
τομα, κατακάθαρα τό πο-
λύπτυχο τῶν ἀρετῶν, πού
πρέπει νά στολίζουν σάν
διαμάντια λαμπερά τόν χα-
ρακτήρα και την ψυχὴ τοῦ
όπαδου του. Ἀνέπτυξε ὅ-
στερα τά σημεία εκείνα
τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ,
πού ἦρθε τώρα όχι νά κα-
ταλύσῃ αλλά νά συμπλη-
ρώσῃ. Κι' έρχεται κατόπιν
νά κηρύξῃ τῶν πρωτάκουστο
κήρυγμα της άγάπης, νά
δώσῃ στον κόσμο την «και-
νήν έντολήν», την καινούρ-
για, την ὑψηλή, την οὐρά-
νια έντολή.

— Ξέρω, τούς λέει, τί
σας έδίδαξεν ο παλῆς νό-
μος για τό ζήτημα τούτο.
Ξέρω πως έχετε για τό δόγ-
μα οἱ μεγαλύτερες αλή-
θειες, τό φίλο, τό συγγενή,
τόν ὁμοεθνή σας, και νά
μισήτε τόν έχθρό σας. Ἐ-
γώ όμως σας λέγω: Ἀ-
γαπάτε τούς έχθρους ὅ-
μων· εὐλογεῖτε τούς κατα-
ρωμένους ὑμᾶς· καλῶς ποι-
εῖτε τούς μισούντας ὑμᾶς·
και προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς και
διωκόντων ὑμᾶς.

Και συνεχίζοντας, έπρόσ-
θεσε: Μόνον όταν ακολου-
θήσῃτε μία τέτοια πορεία
και τέτοια συμπεριφορά,
μόνο τότε θα εἴσῃτε «υἱοί
τοῦ Πατρὸς ὁμῶν τοῦ ἐν
οὐρανῷ», αληθινά παιδιά
τοῦ Θεοῦ, τοῦ μεγάλου και
στοργικοῦ και σπλαχνικοῦ
Πατέρα. Γιατί εκείνος δέν
μισεῖ. Εκείνος αγαπᾷ. Ἀ-
γαπᾷ όλους, χωρίς εξαίρε-
σι και χωρίς διακρίσεις,
«Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλ-
λει ἐπὶ πονηροὺς και ἀγα-
θοὺς, και βρέχει ἐπὶ δι-
καίους και ἀδίκους». Ἀν
ή δική σας άγάπη είναι τό-
σο μικρή, τόσο φτωχή, και
τόσο στενόκαρδη, ώστε μό-
λις νά φτάνῃ για τούς
φίλους σας, τότε τί ἄ-
γάπη είναι αὐτή; Ποιὸς
πρέπει νά σας παινέσῃ γι'

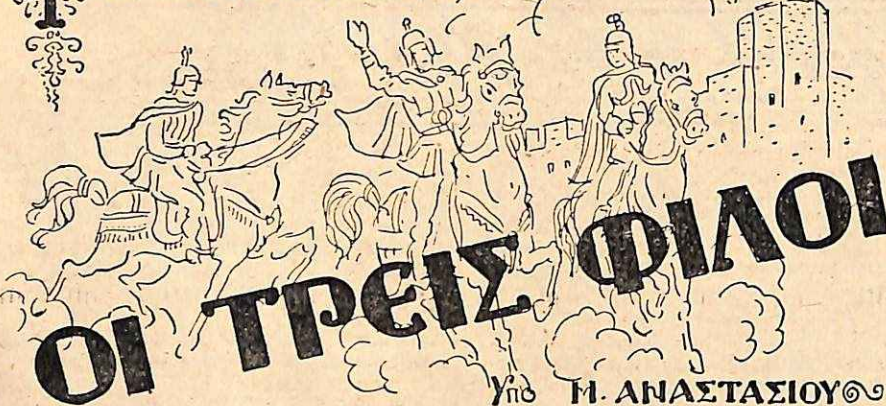
αὐτή την άγάπη; Είναι τά-
χα σπουδαῖο ν' αγαπᾷς ἑ-
κείνον πού σέ αγαπᾷ και
θέλει τό καλὸ σου; Μήπως
κι' οι τελώνες, πού τούς
κατηγορεῖτε για ἀδίκους
και κακοὺς, δέν κάνουν κι'
αὐτοί τό ίδιο; Κι' άν αγα-
πάτε μόνο τούς ἀδελφούς
και τούς δικούς σας «τί πε-
ρισσὸν ποιεῖτε»; Είναι ἄ-
γία ἡ ἐντολή; Είναι ἡ
καὶ φυσικὴ και αὐτονόητο
καθῆκον; Τὸ ίδιο δέν κά-
νουν κι' οι ἁμαρτωλοί;

Κι' εξακολουθῶντες ακό-
μη: Ἀν θέλετε νά γίνετε
τέλειοι, πρέπει ν' ακολου-
θήσῃτε τὸ νέο δρόμο, την
καινούργια έντολή πού ἐγώ
τώρα σας φανερώνω. Ή ά-
γάπη σας νά ξεπλωθῇ παν-
τοῦ, πρὸς όλες τις διευθύ-
σεις. Ή καρδιά σας, εξα-
γνισμένη, καθαρισμένη άπ'
τις τοξίνες τοῦ μίσους, της
κακίας, της ἀντιπάθειας,
ας άνοιξῇ τώρα διάπλατα
τις πύλες της, για νά γίνῃ
ο ναὸς της άγάπης, άγκα-
λιάζοντας μέσα της ὅλο τόν
κόσμο. Ἀπ' τη στιγμή τού-
τη πρέπει ν' αλλάξετε πιά
τόν τρόπο πού σκέπτεσθε.
Λέξεις, όπως τῶν μῦσος κι'
οι παρόμοιες, πρέπει νά
σθῃσθοῦν άπ' τη δική σας
γλώσσα. Μιλώντας για την
άνθρωπότητα, θα μιλάτε
σαν για την οικογένειά σας,
σαν για τ' ἀδελφὰ σας.

Όταν θα νοιώσετε βαθειά
τά λόγια τούτα, και τά βά-
λετε σέ πράξι και σ' έφαρ-
μογή, τότε θα εἴσῃτε τέλειοι,
«ὥσπερ ο Πατὴρ ὁμῶν ο
ἐν οὐρανοῖς τέλειός ἐστι».

Αὐτά τά λόγια εἶπε για
την άγάπη τῶν γλυκῶν στόμα
τοῦ Θεανθρώπου. Πόση δρο-
σιὰ αισθάνεται ή χιλιόθα-
σανισμένη ανθρώπινη ψυχὴ
μελετώντας τά λόγια τού-
τα! Πόσο αισθάνεται ότι
μονάχα στα λόγια αὐτά,
δταν τ' αγαπήσῃ και τὰ
ζήσῃ, θα βρῇ την γλυκειάν
ανάπαυσι και τὸ δρόσιμα,
ὅπως ή ἔλαφος εις «τάς πη-
γάς τῶν ὕδατων»! Και ὅ-
μως, τί κρίμα! Ή ανθρω-
πότης, δυο χιλιάδες χρόνια
τώρα, κλείνει πεισματικά
τ' αὐτιά στο θεῖο κήρυγμα
της άγάπης. Ἀρνεῖται τη
δρoσιὰ της, και προτιμᾷ
την καυστική και καταστρε-
πτική φλόγα τοῦ μίσους.
Σωρεύει έρεῖπια, συντρίβει
πολιτισμούς, ὠψώνει ἑκα-
τόμβες ἀνθρωπίνων πτωμά-
των, βασανίζει, αὐτοκα-
ταστρέφεται. Μά πότε πιά
θα νοιώσῃ, πότε θάρσῃ σέ
συναίσθησι, και θα πάρῃ τη
μεγάλη ἀπόφασι νά γυρίσῃ
ὀριστικά στο Χριστό; Ὡ,
τί εὐτυχία τότε για την άν-
θρωπότητα, τί μέρα χαράς
και λυτρωμοῦ για τὴ χιλι-
οετηνημένη γῆ μας!

Α. Ι. Γκιόλας

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

ΥΠΟ Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

19. (Συνέχεια)

Και τὸ χέρι αὐτὸ τὰ μελετᾷ, τὰ γυρίζει ὁλοῦθε ὥς πού νὰ καταφέρῃ νὰ τὰ βάλῃ στὴ θέση τους καὶ νὰ ξεσκεπάσῃ μπρὸς στὰ μάτια σου τὴν εἰκόνα ποὺ ζητάς.

Ἔτσι καὶ δῶ.

Οἱ τρεῖς μας φίλοι πῆγαιναν νὰ μάθουν πούτοι συχνάζουν στὸ μοναστήρι τοῦ Πετρίου καὶ σοφίστηκαν γι' αὐτὸ ἕνα ἐξυπνὸ ἀλήθεια τρόπο ὥς τόσο ἀπὸ ἕνα περιστατικὸ ὁλότελα τυχαῖο καὶ ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ φανταστούνε πὼς σχετίζεται μ' αὐτὴ τὴ δουλειά, ξεφύτταν νὰ ξεσκεπάσουν ὁλόκληρη τὴ συνωμοσία καὶ τοὺς σκοποῦς της κι' ἀκόμα τὸν ἄγνωστο φίλο ποὺ ἐστεῖλε τὴν περγαμνὴν στὸ Βρίγγα.

Δὲν εἶναι ἀλήθεια ἀπίστευτα κάτι τέτοια; Κι' ὅμως.

Μὰ ἂς τὰ ποῦμε ὅλα μὲ τὴν ἀράδα. Ὁ Βλαδίμηρος, σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ ποὺ τοῦδωσαν, ἔφερε ὑποστὰς τοὺς τρεῖς φίλους τὸν ἄγνωστο. Τοῦ εἶχε δέσει τὰ χέρια σφιχτὰ πίσω ἀπὸ τὴς πλάτες, κι' ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὴν ἀγωνία, τὸ αἷμα τοῦ ὁλόκληρο εἶχε ἀνεβῇ στὸ κεφάλι.

Ὁ Μιχαὴλ εἶδε κι' ἔπαθε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. Τὸν λυπήθηκε.

— Λύσε τὸν, πρόσταξε τὸν Βαράγγο.

— Νὰ τὸν λύσω; Τότες τὸ πουλάκι θὰ πάψῃ νὰ κελαϊδῇ.

— Λύσε τὸν, εἶπε καὶ ὁ Γρηγόρης.

Ἄν δὲν ἀπαντήσῃ τὴν ἀλήθεια σ' ὅ,τι τὸν ρωτήσουμε θὰ τὸν παραδώσουμε στὸν Ἐπαρχο κι' αὐτὸς θὰ τὸν θανατώσῃ ὅπως ἀξίζει τοὺς προδότες καὶ τοὺς κατασκόπους. Ἄν ὅμως μᾶς εὐχαριστήσῃ θὰ τὸν γεμίσομε χρυσάφι.

Κύτταξε... Πρόσθεσε καὶ παίρνοντας ἀπὸ τὴ ζώνη τοῦ Δημήτρη τὸ σακκούλι μὲ τὰ χρυσὰ νομίσματα ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ Βρίγγας τὰ κουδούνισε στ' αὐτιά του.

Τὰ μάτια τοῦ Σταυρογιάννη ἔλαμψαν.

«Καλὸ σημάδι» σκέφθηκε ὁ Γρηγόρης. Τ' ἀγαπᾷ, καθὼς φαίνεται, τὰ χρήματα.

— Θ' ἀπαντήσω ἄρχοντά μου τὴν ἀλήθεια... Ὅ,θὰ σὰς τὰ πῶ ὅλα... Μὰ θέλω πρῶτα νὰ μοῦ ὁρκιστῇ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο πὼς θὰ μ' ἀφήστε νὰ φύγω.

— Ἄν ἔκαμες κακούργημα ἢ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων στέκει πάνω ἀπὸ τὴ θέλησί μας καὶ τὴν ἐξουσία μας. Σ' αὐτὴ στέκει νὰ σὲ συγχωρέσῃ ἢ νὰ

σὲ τιμωρήσῃ. Δὲν μπορούμε νὰ σοῦ ὑποσχεθοῦμε τίποτα, πρὶν σ' ἀκούσωμε καὶ κρίνωμε. Εἶπε ὁ Γρηγόρης. Ἄν ὅμως, ἐξακολούθησε, μὲ τίς πληροφορίες ποὺ θὰ μᾶς δώσῃς μπορούμε νὰ ματαιώσομε μιὰ ἐπιβουλὴ τῶν ἐχθρῶν ἐναντία στὴν πατρίδα μας, ἀκόμα κι' ἂν ἐλαθὲς μέρος στὴν ἐπιβουλὴ αὐτὴ, τότε μὲ τὴν πράξιν αὐτὴ ἐξαγοράζεις τὸ λάθος σου. Ὅχι μόνο θὰ σ' ἀφήσομε νὰ φύγῃς, ἀλλὰ πιστεύομε πὼς λὲς τὴν ἀλήθεια, καὶ καθὼς σοῦ εἶπα, θὰ σὲ γεμίσομε χρυσάφι.

Στὸ μεταξύ ὁ Βλαδίμηρος τὸν εἶχε λύσει.

Ὁ Σταυρογιάννης ἔτριψε τὰ φουσκάλες τοῦ χέρια γιὰ νὰ τὰ ξεμουδιάσῃ.

— Ρωτήστε με, ἄρχοντά μου εἶπε ὕστερα. Θὰ σὰς ἀποκριθῶ σ' ὅλα.

— Πῶς σὲ λένε;

— Σ' αὐτὸ ἀπάνω σὰς εἶπα τὴν ἀλήθεια. Σταυρογιάννη.

— Ποῦθε εἶσαι;

— Ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Ταύρου.

— Αἰρετικός;

— Μονοφυσίτης, διώρθωσε ὁ ξένος ποὺ δὲν τοῦ ἄρεσε ὁ τίτλος τοῦ αἰρετικοῦ.

— Τί γυρεῖς στὴ βασιλεύουσα;

— Κυττάζω νὰ κερδίσω τὸ ψωμί μου.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου;

— Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο.

— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε;

— Ὁ ἄγνωστος ξεροκατάπιε. Φαίνεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο δυσκολευόταν νὰ ἀπαντήσῃ.

— Ἐμπρός, λένε, τί δουλειὰ κάνετε, ρώτησε αὐστηρότερα τώρα ὁ Γρηγόρης.

— Τί γυρεῖς στὴ βασιλεύουσα;

— Κυττάζω νὰ κερδίσω τὸ ψωμί μου.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου;

— Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο.

— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε;

— Ὁ ἄγνωστος ξεροκατάπιε. Φαίνεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο δυσκολευόταν νὰ ἀπαντήσῃ.

— Ἐμπρός, λένε, τί δουλειὰ κάνετε, ρώτησε αὐστηρότερα τώρα ὁ Γρηγόρης.

— Τί γυρεῖς στὴ βασιλεύουσα;

— Κυττάζω νὰ κερδίσω τὸ ψωμί μου.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου;

— Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο.

— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε;

— Ὁ ἄγνωστος ξεροκατάπιε. Φαίνεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο δυσκολευόταν νὰ ἀπαντήσῃ.

— Ἐμπρός, λένε, τί δουλειὰ κάνετε, ρώτησε αὐστηρότερα τώρα ὁ Γρηγόρης.

— Τί γυρεῖς στὴ βασιλεύουσα;

— Κυττάζω νὰ κερδίσω τὸ ψωμί μου.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου;

— Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο.

— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε;

— Ὁ ἄγνωστος ξεροκατάπιε. Φαίνεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο δυσκολευόταν νὰ ἀπαντήσῃ.

— Ἐμπρός, λένε, τί δουλειὰ κάνετε, ρώτησε αὐστηρότερα τώρα ὁ Γρηγόρης.

— Τί γυρεῖς στὴ βασιλεύουσα;

— Κυττάζω νὰ κερδίσω τὸ ψωμί μου.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου;

— Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο.

— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε;

— Ὁ ἄγνωστος ξεροκατάπιε. Φαίνεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο δυσκολευόταν νὰ ἀπαντήσῃ.

— Ἐμπρός, λένε, τί δουλειὰ κάνετε, ρώτησε αὐστηρότερα τώρα ὁ Γρηγόρης.

— Τί γυρεῖς στὴ βασιλεύουσα;

— Κυττάζω νὰ κερδίσω τὸ ψωμί μου.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου;

— Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο.

— Δουλειά;... Μὰ δὲν εἶναι καθ' αὐτὸ δουλειὰ αὐτὸ ποὺ κάνομε. Ὅμως ἐπειδὴ μᾶς πληρώνει καλὰ ὁ Ἰωαννίτης... καταλαβαίνετε. Τὶ μᾶς νοιάζει ἡμᾶς.

— Μίλα καθαρά. Δὲν καταλαβαίνω τί θὲς νὰ πῇς.

— Νά, περπατοῦμε... περπατοῦμε ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὥς τὸ βράδι στὰ λιμάνια, στοὺς φόρους... πλησιάζομε ὅπου δοῦμε μαζεμένο κόσμο καὶ ἀκούμε τί λένε. Κατεβαίνουμε στὶς ταβέρνες, ὅπως ἀπόψε, ἄρχοντά μου... Τραγουδοῦσαμε κι' ἐμεῖς μαζί μὲ τοὺς ἄλλους... καὶ μάλιστα προσπαθοῦσαμε νὰ δυναμώσῃ τὸ τραγούδι. Ἔτσι μᾶς εἶχε παραγγεῖλει ὁ Ἰωαννίτης. Τώρα γιατί; Ἔσεῖς ποὺ εἶστε σοφοὶ καὶ ξέρετε τὸ κάθε τί, θὰ τὸ ξέρετε κι' αὐτό... Ὁ Ἰωαννίτης εἶναι ὁ ἀφέντης σας;

— Νά, ἄρχοντά μου. Αὐτός. Κάθε βράδι μαζεῦομαστε καὶ τοῦ δίνουμε ἀναφορά τὶ εἶδαμε, τί ἀκούσαμε. Κι' αὐτὸς μᾶς πληρώνει — Ἀ! ὅσο γι' αὐτὸ εἶναι τίμιος — ταχτικά τὸ μεροκάματό μας. Καμμιὰ φορά μᾶς στέλνει καὶ σὲ θελήματα...

— Σὲ τί θελήματα;

— Νά, ἄρχοντά μου... λόγου χάρι, ἐμένα τίς προάλλες μὲ εἶχε στείλει σὲ κάποιο ἀρχοντικό, νὰ δῶ πότε φεύγει ὁ ἀφέντης, ποῦ πάει, πόση ὥρα μένει ἐδῶ... πόση ἐκεῖ.

— Ποιὸς εἶναι αὐτός;

— Ὁ κύρ Βασίλειος Πετεινός.

— Σ' ἔστειλε καὶ σ' ἄλλον κανένα;

— Στὸ μαγίστρο Βασίλειο, τὸ θεῖο τοῦ...

Οἱ τρεῖς φίλοι ἄλλαξαν μιὰ ματιὰ γρήγορη. Τὸ μονοπάτι ποὺ ἔτσι τυχαῖα ἀνοίχτηκε μπροστά τους, ἄρχισαν νὰ ὑποπτεύονται πὼς θὰ τοὺς ὠδηγοῦσε σὲ μιὰ σπουδαία ἀποκάλυψη, ποὺ ἴσως δὲν ἦταν καθόλου ἄσχετη μὲ τὴ μυστικὴ τους ἀποστολή.

— Καὶ τί τὸν ἐνοίαζε τὸν Ἰωαννίτη ποὺ πῆγαιναν οἱ ἄρχοντες αὐτοὶ καὶ τί ἔκαναν; Ξαναρώτησε ὁ Γρηγόρης.

— Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω... σὰς ὁρκίζομαι πὼς δὲν τὸ ξέρω. Φαίνεται ὅμως πὼς οἱ πληροφορίες ποὺ τοῦ πῆγαν εὐχαρίστησαν πολύ, γιατί ἐκτός ἀπὸ τὰ μεροκάματά μου, μοῦ ἔδωσε κι' ἕνα ἀσημένιο νόμισμα.

— Κι' ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω ἕνα χρυσό, εἶπε ὁ Δημήτρης... Νά το.

Ὁ Σταυρογιάννης κύτταξε καὶ δὲν ἐπίστευε, θαρρεῖς, στὰ μάτια του.

— Πές μας τώρα τί ἀναφορά πῆγες στὸν Ἰωαννίτη. Καταλεπτῶς ὅπως τὰ εἶπες σὲ κείνον, ἔτσι καὶ σὲ μᾶς. Μπορεῖ τούτῃ ἡ σημερινὴ μέρα νὰ σὲ κάμῃ πλούσιο.

Ἡ γλῶσσα τοῦ Σταυρογιάννη λύθηκε τότε...

Εἶπε λοιπὸν πὼς οἱ δύο τοῦτοι ἄρχοντες πῆγαιναν συχνὰ ὁ ἕνας στὸ σπίτι τοῦ ἄλλου. Κάποτε μὲ ἀκολουθεῖ, ὅπως ταίριαζε στὸ ἀξίωμα καὶ τὴ θέσι τους, κι' ἄλλοτε μόνοι καὶ μεταμορφωμένοι μάλιστα.

«Ἐνα βραδάκι» ἐξακολούθησε ὁ Σταυρογιάννης «ἤμουν ξαπλωμένος ἀπάνω στὰ σκαλιὰ τοῦ νάρθηκα μᾶς μικρούλας ἐκκλησιᾶς ποὺ εἶναι ἀντίκρου στὸ ἀρχοντικό τοῦ κύρ Βασιλείου Πετεινοῦ. Ἐκαμα πὼς κοιμώμουν στὴ δροσιά... Ξαφνικά λοιπὸν βλέπω ν' ἀ-

νοίγουν διάπλατες οἱ πόρτες τοῦ ἀρχοντικοῦ καὶ νὰ βγαίνῃ ἕνα χρυσωμένο λεκτικίο καὶ πολλοὶ μαγκλαθῖτες. Μέσα καθόταν μιὰ κυρὰ μὲ πυκνὸ πέπλο. Ἐσηκώθηκα κι' ἔτρεξα κοντὰ τάχα γιὰ νὰ ζητήσω ἐλεημοσύνη... Καθὼς ἄπλωσε νὰ μοῦ δώσῃ κάτι εἶδα τὸ χέρι της...

— Λοιπὸν, λοιπὸν, ἔκαμαν ἀνυπόμονα καὶ οἱ τρεῖς μας φίλοι.

— Λοιπὸν, ἄρχοντά μου, δὲν ἦταν χέρι γυναικεῖο αὐτὸ ποὺ εἶδα... Τ' ὁρκίζομαι στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο, πὼς δὲν ἦταν χέρι γυναικεῖο... Καὶ τόσο ἐξαφάνισα ἀπὸ τοῦτο τὸ πρᾶμα ποὺ παρά λίγο νὰ βγάλω φωνή... Οἱ μαγκλαθῖτες ὅμως μ' ἔδιωξαν ἐκεῖθε κι' ἐγὼ ἀκολουθήσα ἀπὸ μακριὰ τὸ λεκτικίο προσέχοντας νὰ μὴ μὲ δοῦν, γιατί κατάλαβα πὼς κάποιον μυστήριο κρύβεται σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

— Ποῦ πῆγε; ρώτησαν καὶ οἱ τρεῖς μὲ μιὰ φωνή.

— Στὸ μοναστήρι τοῦ Πετρίου.

— Εἰσαι βέβαιος; Πρόσεξε καλά. Κατηγορεῖς ἕνα ἄρχοντα πὼς μπῆκε σ' ἕνα γυναικεῖο μοναστήρι μὲ τέτοιο τρόπο; Ρώτησε μὲ προσποιητὴ αὐστηρότητα ὁ Γρηγόρης.

— Σὰς ὁρκίζομαι στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀπάντησε τρομαγμένος ἐκεῖνος, πὼς σὰς λέω τὴν ἀλήθεια. Τὶ φταῖω ἐγὼ.

— Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε... κι' ἀλλοίμονό σου ἂν γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο θέλησες νὰ μᾶς γελᾷς.

(Ἀκολουθεῖ)

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

— Λύσε τὸν! διέταξεν ὁ Μιχαὴλ.

ΠΩΣ ΚΑΝΕΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΓΝΩΣΙ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Μὲ τὸν ἴδιο τίτλο εἶχαμε γράψῃ πρὶν καίρου διὰ τὴν πρόγνωση τοῦ καιροῦ, ὅπως τὴν κάνουν οἱ ἐπιστήμονες-μετεωρολόγοι, γιὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ τονίσωμεν ἄλλιν ὅτι προσφέρουν πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν ἀεροναυτικήν, τὴν ναυσιπλοΐαν, ἱατρικὴν κλπ.

Ἄλλ' ὑπεσχέθημεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Νεολαίας» νὰ γράψωμε λίγα λόγια διὰ τὰς προγνώσεις τοῦ καιροῦ ποὺ κάνουν πολλὰς φορές ἀνθρώποι ἀγράμματοι, ἀνθρώποι ὅμως μὲ μεγάλην πείραν, μὲ συνέσι καὶ μὲ παρατηρητικότητά τῃς φύσεως φαινομένων. Εἶναι οἱ ἀγρόται, οἱ ποιμένες καὶ οἱ ναυτικοὶ τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, ποὺ ἀναγκάζονται ἀπὸ τὰ πρᾶγματα νὰ προβλέπουν τὸν καιρὸ γιὰ νὰ κανονίζουν ἀναβολή.

Ὁ ἀγρότης καὶ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος ποὺ παρατηρεῖ π. χ. ὅτι ὁ ἀνέμος εἶναι νότιος καὶ λέγει ὅτι θὰ ἀλλάξῃ ὁ καιρὸς, ὅτι σὲ λίγες ὥρες θὰ ἔχωμεν βροχήν, εὐρεῖ καλὰ τοὺς νόμους τῆς λειτουργίας τῶν φυσικῶν καὶ μετεωρολογικῶν φαινομένων. Συνήθως οἱ νῆτοι ἀνέμοι εἶναι θερμοὶ καὶ φέρουν βροχάς, ὅταν δὲ ἐπὶ πλέον ὁ νότιος ἀνέμος εἶναι δρο-

σέρως, τότε ἡ βροχὴ θὰ ἔλθῃ πρὶν σύντομα. Ὁ λαὸς λέγει:

«Ὁστρο κρῦο νερό βίο.

Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Τὰ πρᾶγματα τὸν διακρίνουν.

Πολλὰς φορές, κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀνοιξί, ἐνῶ τὸ νερὸ ποὺ βάζομε στὰ δοχεῖα εἶναι κρῦο, ἐξαφνα βλέπουν οἱ γεωργοὶ τὴν νύκτα ὅτι τὸ νερὸ ποὺ πίνουν δὲν ἔχει εὐχάριστον γεῦσιν, εἶναι «κοιμένο», καθὼς λέγουν κοινῶς, καὶ τότε προλέγουν ὅτι ὁ καιρὸς ἀλλάξῃ, θὰ ἔχωμεν νοτίους ἀνέμους, ζέστη, ἀλλὰ καὶ καιρὸ βροχερό.

Ἄλλες φορές οἱ ἐργατικοὶ ξεκινοῦν τὸ πρῶτ' διὰ τὰ κτήματά των καὶ βλέπουν τὸν οὐρανὸν ἑσπέρην, ἀλλὰ τὸν ἥλιον ἐξαίρετικὰ ἄσπρον. Τοῦτο εἶναι δυσάρεστον, διότι ἐπειτα ἀπὸ 2 ἢ 3 ὥρας θὰ ἔχωμεν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα βροχήν. Καὶ ὁ κόσμος λέγει:

«Ἀσπρος ἥλιος, μαύρη μέρα.

Πολλοὶ παρατηροῦν ἐπίσης τὴν κίνησιν καὶ τὰς φάσεις τῆς Σελήνης καὶ ἀπὸ αὐτῆς βγάζουν διάφορα προγνώστικα διὰ τὸν καιρὸν. Οἱ ναυτικοὶ, ἐπὶ παραδείγματι, προσέχουν τὸν Φεγγάρι ὅταν βασιλεύῃ, ἂν εἶναι τὸ δρέπανόν του ἐστραμμένον πρὸς τὰ κάτω, ἢ πρὸς τὰ ἄνω. Δι' αὐτὸ λέγουν:

«Ὅρθο φεγγάρι, δίπλα καραδοκῆρης, Δίπλα φεγγάρι, ὀρθὸς καραδοκῆρης.

Διότι παραδέχονται ὅτι, ὅταν τὸ νέο φεγγάρι εἶναι ὀρθόν, τότε ὁ καραδοκῆρης πρέπει νὰ εἶναι ἡσυχός. Ἐνῶ ὅταν εἶναι δίπλα, τότε πρέπει νὰ εἶναι ἐξαίρετικὰ προσεκτικός. Πρέ-

πει νὰ περιμένῃ ἀνώμαλο καιρὸ, φουρτοῦνα, θαλασσοταραχὴ κλπ.

Ἄλλοι πάλι προσέχουν ἂν τὸ Φεγγάρι ἢ ὁ ἥλιος ἔχουν γύρω τους ἕνα φωτεινὸ κύκλο καὶ ἂν αὐτὸν βγάζουν πρόγνωση διὰ τὸν καιρὸν. Ὅλοι μας θὰ ἔχωμεν παρατηρήσει ὅτι πολλὰς φορές, ἐνῶ τὴν νύκτα ὁ οὐρανὸς εἶναι ἑσπέρην, τὸ Φεγγάρι ἔχει ἕνα φωτεινὸ κύκλο, ὁ ὁποῖος, ὅσο μικραίνει, τόσο περισσότερο μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ καιρὸς θὰ χαλάσῃ, καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχωμεν βροχήν. Ἀντιθέτως ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου εἶναι προάγγελος ἰσχυροῦ ἀνέμου. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς λέγει:

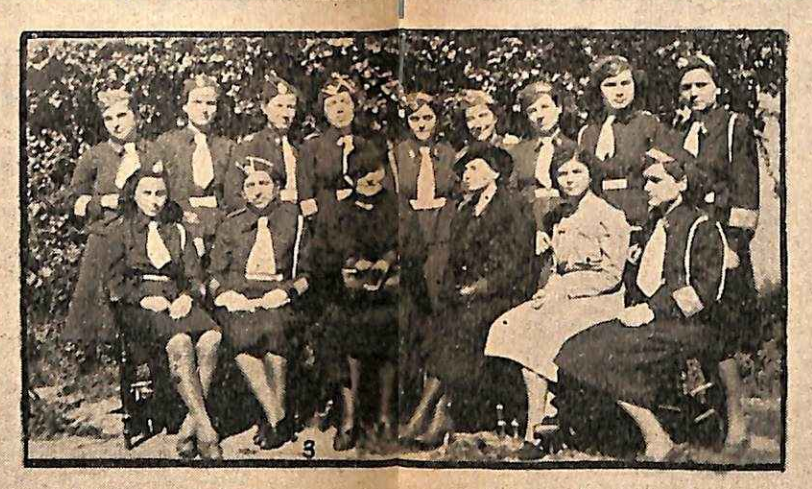
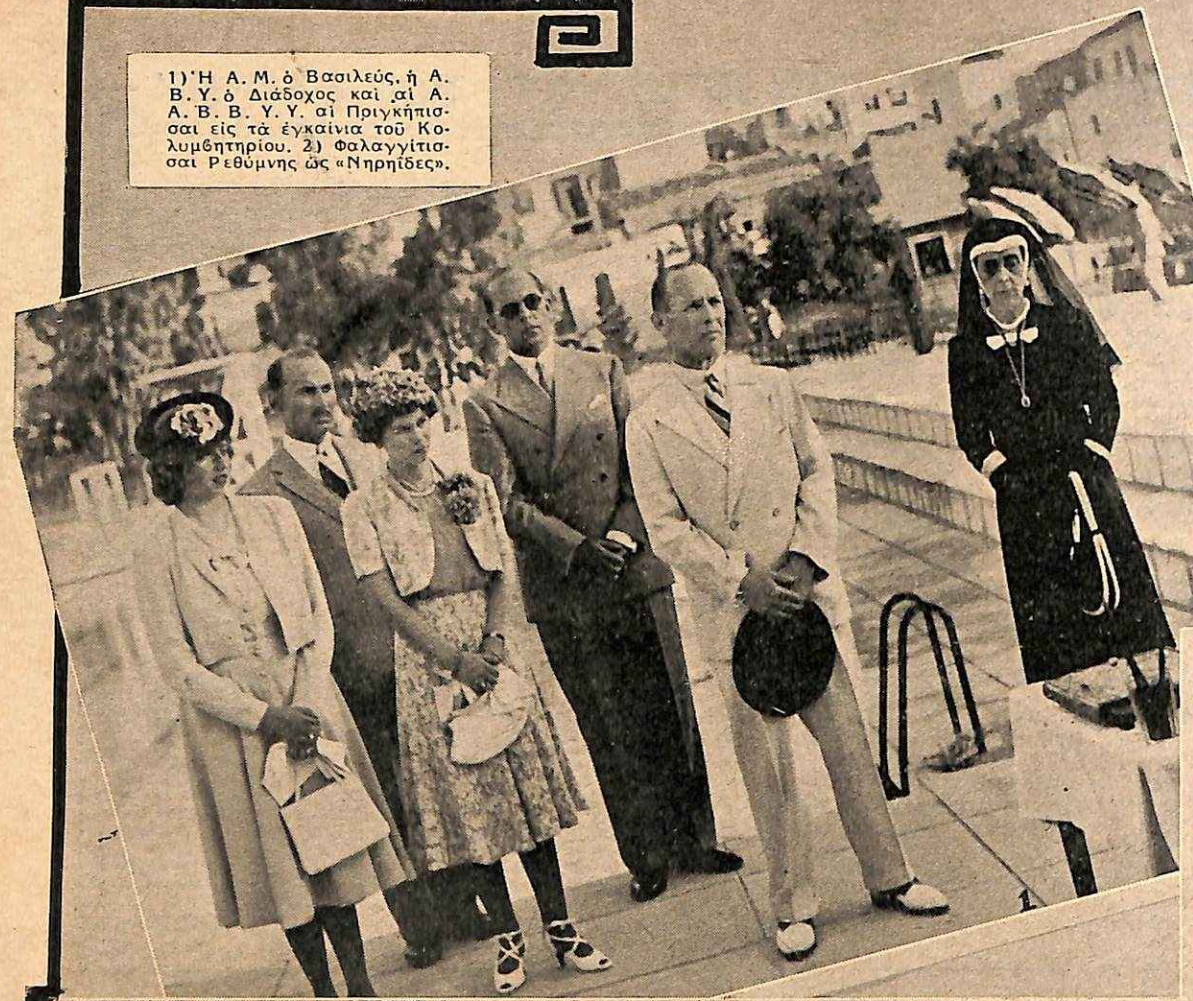
«Ἡλιου κύκλος ἀνέμος καὶ τοῦ Φεγγαριοῦ χειμῶνας.

Αἱ προγνώσεις καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα, ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ γεωργοὶ, οἱ ποιμένες καὶ οἱ ναυτικοὶ, εἶναι πολυάριθμα, εἶναι δὲ φυσικὸν νὰ μὴν ἡμποροῦμε νὰ τὰς ἀναφέρωμεν ὅλας ἐδῶ. Οἱ μικροὶ φίλοι ἀναγνώσται καὶ οἱ ἀναγνώστες τῆς «Νεολαίας» θὰ ἔχουν ἀσφαλῶς πολλὰ τέτοια παρατηρητικά. Καὶ πρῶτον τελεώσομε τὸ σύντομο τοῦτο ἄρθρον πρέπει νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ λαὸς ἔχει μαζεῖ τὴν πείραν καὶ τὰς γνώσεις ὅλων τῶν προγενεστέρων γενεῶν, ποὺ ἔχουν αἰῶνας τώρα καὶ εἶναι καὶ πολλὰς παροιμίας καὶ γνωμικὰ αὐτοῦ νὰ ἔχουν πραγματικὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν ἀληθινήν καὶ τὴν παρατηρητικὴν. Ἡ ἐμπειρία ἔχει καθήκον νὰ συλλέγῃ μὲ προσοχὴν τὸ ὅλόν αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἐξετάσῃ ἐπιστημονικῶς. Διότι, ὅπως οἱ ἀρχαιολόγοι, ὅταν βρίσκουν εἰς τὰ βῆτα τῆς Γῆς τὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων, κρίνουν διὰ τὸν πολιτισμὸν ἐκείνων, ἔτσι καὶ οἱ μετεωρολόγοι-ἐπιστήμονες, ὅταν μαζεύουν τὸ ὅλόν αὐτὸ, ποὺ διεσώθη μέχρις ἡμῶν ἀπὸ τὴν λαϊκὴν παράδοσιν, ἔχουν νὰ κερδίσουν πολλὰ διὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης των.

Γ. ΚΩΤΣΑΚΗΣ

Οἱ φίλοι τοῦ ἐνάστ

1) Η Α. Μ. ο Βασιλεύς, η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος και αι Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αι Πριγκίπισσαι εις τα έγκαίνια του Κολυμβητηρίου. 2) Φαλαγγίτισσαι Ρεθύμνης ως «Νηρηίδες».

3) Έπιτελείον Ε.Ο.Ν. Θηλέων Αργοστολίου. 4) Από την άπομυή των βραβείων υπό του Αρχηγού εις το Ζηρίνειον. 5) Ε.Ο.Ν. Δράμας. 6) Παρέλασις Φαλαγγιτισσών Ε.Ο.Ν. Κιλκίς.

«Ποιοί είναι οι σκοποί μας; Βασιλεύς! Πατρίς! Θρησκεία! Οικογένεια!»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

* ΟΜΑΔΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ *

Νέο κορίτσι

Άγαπητή μου Φαλαγγίτισσα,

Όταν ή ζωή του ανθρώπου διαβαίνει κουραστική και μονότονη, χωρίς καμιά χαρά, χωρίς μιά δυνατότητα σχετικής ευτυχίας είναι βαρειά. Τόν γονατίζει και τον τσακίζει. Είναι σαν μιά απέραντη έρημο χωρίς την παραμικρή όασι, χωρίς το ελάχιστο ξεκούρασμα. Η δημιουργικότητα εξατμίζεται, ή θέλγει χαλαρώνεται και ή απόδοσι της εργασίας ελαττώνεται σιγά-σιγά. Μ' αυτό βλέπεται το άτομο, βλέπονται και οι λαοί. Θά μπορούσε κανείς να πη ότι το μέτρο της εσωτερικής χαράς του ατόμου είναι και το μέτρο της παραγωγικότητος ενός λαού. Κι' έπειδή ή μεγάλη μερίδα των λαών αποτελεί ό εργατικός κόσμος, είναι ανάγκη να του δίδεται συχνά ή ευκαιρία για μιά χαρά, για μιά σχετική ευτυχία. Η περασμένη εποχή δέν είχε κατανοήσει ή μεγάλη αυτή αλήθεια και δέν φρόντισε ποτέ για την ψυχική του άπλου ανθρώπου, του εργάτη, ύπόστασι. Ο τεχνικός πολιτισμός τόν ήθελε μηχανή εργασίας και τίποτε άλλο.

Στερνά από ή δουλειά του την καθημερινή γύριζε σκυφτός και πικραμένος στο σπίτι του ή τόρριχνε στο μεθύσι για να ξεχάση την κακομοιριά του. Γινότανε άσωτος και στο χρέμα που κέρδιζε και στις δυνάμεις.

Κανείς δέν τόν ρωτούσε, τó γιατί και τó πώς. Κανείς όμως δέν καταλάβαινε, άφωτισμένος μόνο στο άτομό του, ότι αυτός ό "Έλλην εργάτης και ή "Έλληνίδα εργάτισσα, που νόμιζαν πως δέν έχουν στόν ήλιο μοίρα άσωτεύοντας τó χρέμα και τις δυνάμεις των, άσώτευαν και σπαταλούσαν τó χρέμα και τις δυνάμεις του έλληνικού

λαού. Κι' αν δέν ξημέρωνε ξαφνικά ή 4 Αυγούστου του 1936 με τόν έμπνευσμένο δημιουργό της, όχι μοναχά τά εργατικά χέρια και ή εργατική ψυχή θά σκέδωναν άδύναμα πιά για εργασία και συναισθημα, αλλά και όλόκληρος ό έλληνικός λαός θά άδυνατούσε και θά ξεφυλίζονταν. Η ώρα της μεταστροφής όμως σήμανε

Ο Αρχηγός περνά τόν άρραβώνα σ ένα ζευγος στούς ομαδικούς γάμους.

έγκαιρα κι' ό δρόμος άλλαζε άπότομα.

Μιά ζωογόνος πνοή φύσηξε πάνω σ' όλα της ζωής μας τά επίπεδα, τά υλικά και τά ψυχικά. Κινήθηκαν τά χέρια μας από μιά άσυνήστη δύναμι και της ψυχής μας τά νερά ταράχτηκαν σέ νέους κύκλους. Κάποιος άρχισε να φροντίζει και για μās, που δέν μπορούσαμε μόνοι να φροντίσουμε για τόν έαυτό μας. Κι' όχι μοναχά μās έδωσε δυνατότητες εξέλιξης, αλλά έφρόντισε και για τά πιό ιδιωτικά και για τά πιό προσωπικά μας ζητήματα. Καταπαύστηκε με τις επιθυμίες μας και αναμίχτηκε και στά πιό έσώτερα μας συναισθήματα. Τό έπιτρέψαμε, γιατί ξέρουμε πως

Αυτός είναι ό μεγάλος βοηθός για ή μεταβολή κάποιων επιθυμιών μας σέ πραγματικότητες.

"Ετσι έγινε και ή χαρμόσυνη εκείνη Κυριακή της 7 Ιουλίου στο άλσος της Κηφισιάς. Δέν ήτανε μιά «χαρά» που άνθισε κείνη την ημέρα μέσα στη χαρμόσυνη άτμόσφαιρα του ωραίου τοπίου. Ήτανε έκα-

τήν Καρδίτσα, απ' ή Δράμα και Μυτιλήνη, απ' την Ξάνθη, Καβάλλα κι' Αστακό. Σάν νάδινε Έκείνος με τά μάτια γεμάτα αγαλλίαση και την ψυχή γεμάτη ευφροσύνη σέ έκατό ζευγάρια, σέ διακόσια παιδιά του, την πατρική του ευλογία στην έξαιρετική αυτή ημέρα της ζωής των. Κι' όχι μοναχά αυτό, αλλά έδινε συμβολικά την ευχή του σέ όλο τόν νέο κόσμο της νέας Ελλάδος, την ευχή του για ή έντιμη θεμελίωση της πατροπαράδοτης έλληνικής Οικογενείας. Γιατί μέσα στο πρόγραμμα που έθεσε με την άνατολή της 4 Αυγούστου ένας σκοπός — ίσως ό πιό σημαντικός και ό πιό βασικός από όλους — είναι και ή προσπάθεια για ή τελεία έξυγανσι της οικογενείας, από τά μολυσματικά κηρύγματα τών πριν έποχών και ή ίδρυσι νέων οικογενειών πάνω στις πατροπαράδοτες έλληνικές άρχες.

Εφαρμόζοντας τώρα τó πρόγραμμά Του με άκρίβεια και σύστημα κινείται και βοηθεί πάνω στο σημαντικό αυτό της λαϊκής ζωής επίπεδο με υλική και ήθική βοήθεια. Γιατί οι νέες νυφούλες παίρνουν έκτός από την εύλογιά Του και μιά μικρή προίκα για τις πρώτες ανάγκες της καινούργιας οικογενείας των, που τούς προσφέρει μέσω της Έθνικής Γενικής Συνομοσπονδίας τών Έργατών Ελλάδος.

Μέσα στην ώραία αυτή τελετή και πράξι, βλέπε, αγαπητό νέο κορίτσι, τó μεγάλο και βαθύ ενδιαφέρον που αισθάνεται Έκείνος για ή νεότητά, για τά όνειρά της, την άποκατάσταί της και την εξέλιξί της σέ τίμιους και καλούς πολίτας, σέ χρηστές οικοδόσποινες και άξιες μητέρες.

Σάν ένα σύμβολο της πατρικής Του φροντίδας και στοργής στάθηκαν οι έκατόν εργάτες και εργάτισσες χαρούμενοι και γιορτινά φτασμένοι από πολλά της Ελλάδος μέρη. Απ' την Αθήνα κι' απ' τόν Πειραιά, απ' ή Θεσσαλονίκη και τ' Αργίρι, από τις Σέρρες και

Σ. Καρ.

Τών Τυφλοποιών

Ο ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΕΡΑΣ, ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΦΑΡΜΑΚΟ

Τώρα που οι ζέστες άρχισαν να γίνονται καταθλιπτικές και ή κούρασι να μās κυριεύη, τώρα έχουμε περισσότερο από κάθε έποχή ανάγκη από φρέσκον άγέρα. Όπως είναι σπουδαίο για τόν οργανισμό μας τó φαγητό και τó ποτό, έτσι είναι και ό καλός, καθαρός και φρέσκος άγέρας. Τόν αναπνέουμε με κάθε μας άνάσα. Και ένψ ίσως μπορούμε να στερηθούμε έν άνάγκη τó φαγητό και τó ποτό μέρες και μάλιστα βδομάδες, δέν μπορούμε ούτε λεπτό να ζήσουμε χωρίς όξυγόνο.

Όμως δέν μās άρκει να μένουμε μοναχά στο φρέσκον άγέρα, αλλά πρέπει να αναπνέουμε και να οδηγούμε σωστά και όπως πρέπει στά πνεμόνια μας τó πολύτιμο αυτό για ή ζωή μας όργανο. Ο φρέσκος άγέρας μās καθαρίζει έσωτερικά και έξωτερικά. Είναι τó καλύτερο γιατρικό. Μεταβιβάζει στά πνεμόνια μας τόσο όξυγόνο που με ή βοήθεια

τών έρυθρών αίμοσφαιρίων φέρνει στις θέσεις εκείνες του σώματος που αυτή ή στιγμή έχουν άπόλυτο ανάγκη για να ζωογονηθούν. Σ' αυτή την περίπτωση όμως τó σπουδαιότερο είναι πώς να αναπνέουμε. Πρέπει κάθε τι να τó κάνουμε όπως πρέπει. "Ας μη λέμε ότι δέν έχουμε καιρό. Γιατί έχουμε καιρό, κάποτε και πολύν μάλιστα, να ντυθούμε, να πλυθούμε και ίσως να καλλωπισθούμε; "Ας προσπαθήσουμε τó πρώι να βρούμε λίγον καιρό πηγαίνοντας ίσως στο γραφείο μας ή ποτίζοντας τόν κήπο μας ή έκτελώντας κάποια εργασία μας να άπολαύσουμε τόν καθαρόν και φρέσκον άγέρα. Ο πρωινός άγέρας είναι τόσο ωφέλιμος. "Ας τόν αναπνέουμε με μεγάλες άνάσες από ή μύτη, εκπνέοντας τόν άκάθαρτο από τó στόμα.

Αυτή ή γυμναστική της άναπνοής είναι σπουδαία για τόν οργανισμό μας. Τό σώμα μας γίνεται μ' αυτό τόν τρόπο ίκανό για αντίστασι και τά άναπνευστικά όργανα παίρνουν δύναμι

από τόν πρωινόν αυτόν άγέρα. Τό δέρμα μας επίσης ζωντανεύει και καθαρίζει. Τά αίμοφόρα άγγεία γεμίζουν αίμα και γενικά ό άνθρωπος φαίνεται φρέσκος και γερός. Η όψι του προσώπου αποκτά τó χρώμα της υγείας και ευεξίας.

Τό σώμα μας πρέπει να είναι ντυμένο τώρα στις ζεστές ημέρες έλαφρά και λεπτά. Τά πορώδη ύφασματα αφήνουν τόν άγέρα να ένεργη έξυγιαντικά πάντα στο σώμα μας.

Στά άερολουτρά σας προσπαθείτε να αναπνέετε σωστά. Κι' έχετε πάντα υπ' όψι σας ότι ό ήλιος, ό άγέρας και τó φώς, μεταχειριζόμενα όπως πρέπει, είναι τά πιό άποτελεσματικά γιατρικά και τά πιό καλά καλλυντικά. Έμποδίζουν τó πρόωρο γήρας και αυξάνουν ή δημιουργικότητά.

"Ενας λαός που ζή και φροντίζει για ή φυσική του γερωσύνη, έκτιμώντας τά πολύτιμα αυτά της φύσεως υλικά, θά είναι πάντα σέ θέσι να εργασθή και να άποδώση. Μη ξεχνάτε σεις νέες μητέρες να ανατρέφετε με τόν τρόπον αυτόν τά παιδιά σας.

Μήλα με ρύζι

Είναι κάτι που θά άρέση πολύ στο παιδιά μας. Μά τó σπουδαιότερο είναι που θά τά χορτάσει και θά τά θρέψη υγιεινά και κατ'άλλα. Μά και για μās τούς μεγάλους δέν θά είναι λιγώτερο καλόδεχτο.

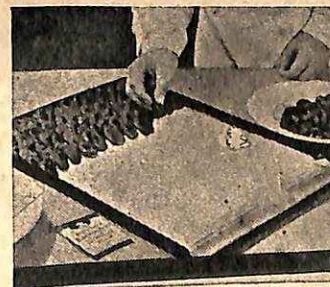
Παίρνουμε 300 δράμια έως 1 όκά μήλα, τά καθαρίζουμε, βάζουμε τούς σπόρους και τά κόβουμε σέ μικρά τετραγωνάκια. Τά βράζουμε με μισή λίτρα νερό, 100 δράμια ζάχαρι και λίγο φλούδι λεμονιού. Όταν βράσουν τά άποσύρουμε από ή φωτιά και στραγγίζουμε σ' ένα τρυπητό τά

μήλα. Μέσα στο ζωμό ρίχνουμε ακόμα 3/4 λίτρας νερό, τά φύλλα των μήλων και τις καρδιές τους που βγάλαμε και τά βράζουμε καλά για να πάρη τó ζουμί όλη την ούσια τους. Αφού τά στραγγίσουμε, ρίχνουμε στο ζουμί 150 δράμια ρύζι, που τó βράζουμε προσεκτικά για να μη λυώση. Έπειτα ανακατεύουμε τά μήλα και πριν φέρουμε τó φαγητό στο τραπέζι τó περιχύνουμε με λίγο γλυκό τσιγαρισμένο βούτυρο ως και με λίγη κανέλλα και ζάχαρι. Δοκιμάστε, αγαπημένες μου άναγνώστρες, και δέ θά μετανοήστε.

Γλύκισμα με βερύκοκκα

Με δελτίο θά μās δίνεται τώρα ή ζάχαρι. Όμως πάλι αν θέλουμε μπορούμε να οικονομήσουμε 100 δράμια ή να μεταχειριστούμε σταφιδίνη ή και μέλι για να έτοιμάσουμε κάτι έκτακτο σέ μιά γιορτή μας. Διαβάστε μιά συνταγή:

75 δρ. βούτυρο,
50 δρ. ζάχαρι ή 100 σταφιδίνη,
1 άυγό,
1 κουταλιά σόδα,
βανίλλια,
150 δρ. άλεύρι,
2-3 κουταλιές γάλα,
300 δρ. βερύκοκκα.

Μπορούμε να πάρουμε τά ποσά διπλά, όταν θέλουμε μεγαλύτερο γλύκισμα.

Εκτέλεσις: Χτυπάμε τó βούτυρο με ή ζάχαρι, τó άυγό και ή βανίλλια. Τó με ή σόδα ανακατωμένο άλεύρι ανακατεύουμε σιγά-σιγά στο βούτυρο, κάνοντας μιά έλαφρά ζύμη, που ξαπλώνουμε σέ μιά λαμαρίνα ή ταψάκι βουτυρωμένα, με ένα κουτάλι βυθίζοντας τó συχνά στο νερό. Πάνω σ' αυτή άραδιάζουμε τά μισά βερύκοκκα.

Τό γλύκισμα ψήνουμε 40-50 λεπτά σέ γερή φωτιά. Κατόπιν τó πασπαλίζουμε με μπόλικη ζάχαρι.

Αν θέλουμε, μπορούμε να τó φκιάσουμε και καλλίτερο. Πριν τó στείλουμε στο φούρνο λιώνουμε λίγο άλεύρι ή σκόνη ποτιγίας (την αγοράζουμε σέ πακετάκια) με μερικές κουταλιές γάλα και 3-4 κρόκους άυγών. Τό άσπράδι τó χτυπούμε προσθέτοντας ζάχαρι και 10-15 λεπτά πριν άποσύρουμε από τó φούρνο τó γλύκισμα τó περιχύνουμε.

Χάρι και άπλότητα

Για να είναι ένα κορίτσι χαριτωμένο πρέπει φυσικά να είναι και καλά ντυμένο. Όμως καλό ντύσιμο δέν σημαίνει και πολυέξοδο ντύσιμο. Όποια από σās έχει αυτή την ιδέα πέφτει σέ ριζικό για ή γυναίκα σφάλμα.

Σήμερα, όπως έχουν άπλοποιηθή πολλά πράγματα στή ζωή, έχει άπλοποιηθή και τó γυναικείο ντύσιμο. Σέ παληές εικόνες θά είδατε τούς πύργους των μαλλιών του Λουδοβίκου 14ου και τά φραμπαλάδακια και τά κρινολίνα της κατόπιν έποχής. Ήτανε βαρυσανιστικά και άνούσια. Αντιπροσώπευαν την έποχή τους.

Τώρα μπητε και σεις στο πνεύμα της έποχής μας. Είναι μιά σοβαρά έποχή, σοβαρά όμως και άξια να ήν λήση κανείς.

Ας έκδηλώνεται στις πράξεις και στο ντύσιμό σας άκόμα. Τό άπλο αυτό φορεματάκι δείχνει γούστο, είναι χαριτωμένο, άκόμα και όχι πολυέξοδο. Οι τελείες είναι πάλι στή μόδα.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΟΙΑ Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Το σύστημα της υποδιαίρεσης του χρόνου είναι αρχαιότατο. Οι έπτά ημέρες της εβδομάδος αποτελούν μία κανονική κατανομή του σεληνιακού μηνός και κάθε εβδομάς αναλογεί προς το 1/7 αυτού. Έπειδή κατά τους άκριβεστέρους υπολογισμούς των αστρονόμων ο σεληνιακός μήν περιλαμβάνει περίπου είκοσιεννιάμιση ημέρας, κάθε εβδομάς αντιπροσωπεύει και μίαν από τις τέσσερις φάσεις της σελήνης.

Δεν είναι άκριβος γνωστόν ποιος υπήρξε ο εισηγητής της υποδιαίρεσης αυτής του χρόνου και πότε αυτή επραγματοποιήθη. Πάντως, όπως και τόσες άλλες ανακαλύψεις, και αυτή μάς έρχεται από την 'Ανατολή και φαίνεται ότι άρκετες χιλιάδες χρόνια π. Χ. ήτο γνωστή στους Χαλδαίους, τους 'Ινδούς, τους Αιγυπτίους και τους 'Ισραηλίτας.

Από τους λαούς αυτούς την έπληραν πρώτον οι 'Ελληνες και κατόπιν οι Ρωμαίοι. 'Ενώ δε οι 'Ελληνες έδωσαν εις έκαστην ημέραν τὸ ὄνομα τῆς θέσεως πού είχε κατά σειράν μέσα στην έβδομάδα, ως π. χ. Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, η Κυριακή ὠνομάσθη οὕτω προς τιμὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, τὸ Σάββατον διετήρησε τὸ ἑβραϊκὸν ὄνομα ἀπὸ τὴν λέξιν Σαββάθ = ἀνάπαυσις, καὶ ἡ Παρασκευή διότι κατ' αὐτὴν οἱ 'Εβραῖοι «παρεσκευάζοντο» διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Σαββάτου — οἱ Ρωμαῖοι ἔδωσαν εἰς έκαστην ἡμέραν τῆς εβδομάδος τὸ ὄνομα διαφόρων θεῶν τῶν, ὡς τῆς Σελήνης (Λούνα), τοῦ 'Αρεως (Μάρς), τοῦ 'Ηφαίστου (Μερκούριους), τοῦ Διὸς (Τζιὸς), τῆς 'Αφροδίτης (Βένερε), εἰς τὸ ὅποιον ἐπρόθεσαν τὴν λέξιν «ντίε», ἡμέρα, ὡς Λουεντί κλπ., λέξεις αἱ ὁποῖαι εἰσπετροῦνται καὶ σήμερον εἰς τὰς λατινικὰς γλώσσας.

Ἡ Κυριακή ἐλέγετο στοὺς Ρωμαίους «Ντίε Μαγκνα» (Μεγάλη Ἡμέρα) καὶ στὴν γαλλικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὸ παρεμφερές αὐτὸ ὄνομα «Ντιμάν», ἐνῶ οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ παλαιὸν τῆς ὀνόμα τῶν βορειῶν ἀρχαίων λαῶν, πού εἶχαν ἀφιερῶσαι τὴν Κυριακὴν στὸν ἦ-
λιο καὶ τὴν λέγε «Σάνντεϋ» καὶ «Ζόνταγκ», δηλ. «ἡμέρα τοῦ ἡ-
λίου».

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἡ προθυμία μετὴν ὁποῖαν δόλοιν νὰ προσφέρουν τὸν δόλον τῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Β. 'Αεροπορίας μᾶς ἐνθυμίζει διαφόρους περιέργους δωρεὰς πού ἔγιναν κατὰ καιροὺς ὑπὲρ τοῦ 'Εθνικοῦ μας Πανεπιστημίου. Καὶ εἶναι ἀρκετὰ συγκινητικαὶ αἱ δωρεαὶ αὗται, τὰς ὁποίας πρόκειται ν' ἀναφέρωμεν, διότι τὰς ἔκαμαν ἄνθρωποι πτωχοί, ἀπὸ τὸ ὑστέρημά των.

Εἰς τὰ 1845 ὁ δημόσιος ὑπηρέτης Δημήτριος Σάφας προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ἑναν ὀλόκληρον μισθόν του, ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 28 καὶ 5 λεπτά.

ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ...

— Τὰ ταχυδρομικὰ δελτία ἔχουν μόνον 70 ἐτὼν ζωὴν. Τὴν πρώτῃν ἐπίσημον ἐμφάνισιν τὼν ἔκαμαν εἰς τὴν Βιέννην στὰς 22 Νοεμβρίου 1869.

— Ἡ τροφή πού χωνεύεται εὐκολώτερα ἀπὸ ἕνα ὕγιες στομάχι εἶναι τὸ βραστὸ ρυζί, διὰ τὸ ὅποιον ἀρκεῖ μία ὥρα. Ἀμέσως κατόπιν ἀκολουθοῦν τὰ κτυπητὰ αὐγά, πού ἀπαιτοῦν μιάμιση ὥρα καὶ ἀμέσως μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα.

— Ἐνας ἄνθρωπος πού κοιμάται ἐπὶ ὀκτὼ ὥρας κινεῖται εἰς τὸν ὕπνον τοῦ τοῦλάχιστον 35 φορές, κάμνει δηλαδὴ μίαν κίνησιν καὶ τέταρτον τῆς ὥρας περίπου.

— Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν 365.100 χιλιόμετρα ἀσφαλτοστρωμένων δρόμων, ἐπὶ τὼν ὁποίων τρέχουν συνεχῶς περὶ τὰ 40 ἑκατομμύρια αὐτοκινήτων.

— Τὸ μεγαλύτερον ἐναέριον σκάφος τοῦ κόσμου τῆς ἐπιδότη-
γού ἀεροπορίας εἶναι ἐκεῖνο πού ἐξυπηρετεῖ τὴν γραμμὴν 'Αἰγίου Φωγκίσκου — Μανίλλας — Νέας Ζηλαντίας: δύναται νὰ μεταφέ-
ρῃ 72 ἐπιβάτας.

Εἰς τὰ 1849 δύο πτωχοὶ ἄνθρωποι, ὁ Δημήτριος Φωτόπουλος καὶ ὁ Σωτήριος Ταλαντιναῖος ἀφισαν μετὰ τὸν θάνατον των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ μὲν πρῶτος δραχμὰς 100 καὶ ὁ δεύτερος 50, ποσὰ ἀρκετὰ σημαντικὰ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ἐνας πτωχὸς διδάσκαλος, ὁ Πύρρος, πού ἀπέθανεν εἰς τὰ 1853, ἀφισεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μίαν πελωρίαν ὑδρόγειον σφαῖραν, τὴν ὁποῖαν εἶχε κατασκευάσει ὁ ἴδιος. Καὶ ἐπειδὴ τὸ σπῆτι εἰς τὸ ὅποιον ἑκατοικοῦσεν ὁ Πύρρος δὲν εἶχεν ἀρκετὰ μέγαλον θύραν διὰ νὰ ἡμπορέσουν νὰ βγάλουν ἀπὸ ἐκεῖ τὴν πελωρίαν ἐκείνην σφαῖραν, ἠναγκάσθησαν νὰ κατεδαφίσουν ἕνα μέρος τοῦ τοίχου, ὅπως ἀναφέρει εἰς μίαν λογοδοσίαν του ὁ τότε Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Π. Ἀργυρόπουλος.

— Ὁ 'Ιωάννης Κατριμέζης, ἀπὸ τὴν Τρίπολιν, ἐκληροδότησεν εἰς

τὸ Πανεπιστήμιον ἕνα σπιτάκι, τὸ ὅποιον εἶχε, μαζὶ μετὰ τὰ ἐπιπλά καὶ τὰ ἀντικείμενα τέ-
χνης πού εὑρίσκοντο ἐντὸς αὐτοῦ.

Εἰς τὰ 1856 ὁ τότε ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τῶν 'Αγ. Θεοδώρων ἀφισεν, ἀποθνήσκων, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 200 δραχμὰς.

Καὶ ἕνας ἄλλος ἐφημέριος, Ἡπειρώτης αὐτός, ὁ Γεώργιος Φύφας, διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου τὸ 1866 τὴν οἰκίαν του, ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῆς ὁποίας εἰσέπραττεν 70 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Τὸ 1868 ὁ Θεόδωρος Πέτρου, γεννηθεὶς εἰς τοὺς Παζοὺς καὶ ἀποθανὼν εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, ἀφισεν ἀπὸ τὴν μικρὰν περιουσίαν του πέντε χρυσὰ φλουριά ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὰ 1871 ὁ ἐκ Κεφαλληνίας ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος Σ. Δ. Ζερβὸς προσέφερεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 10 δραχμὰς κατὰ μῆνα ἀπὸ τὸν μικρὸν μισθόν του. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ὁ κρεσώλης 'Ιωάννης Βαρύκας ἀφισεν διὰ δι-
αθήκης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ ἔν τρίτον τῆς περιουσίας του, πού ἀντεπροσώπευε τὸ ποσὸν τῶν 100 χιλιάδων δραχμῶν.

Τὸ ἴδιον ἔτος μίᾳ ὑπηρετρίᾳ ἀπὸ τὴν 'Υδραν, ἡ Κιάρα Γκά-
του, ὅταν ἀπέθανεν εἰς τὸν Πει-
ραιᾶ ἀφισεν εἰς τὸ Πανεπιστή-
μιον 200 δραχμὰς, τὰς ὁποίας εἶχεν οἰκονομήσει ἀπὸ τοὺς μι-
σθοὺς τῆς.

Τέλος ὁ Δημ. Γ. 'Οκας, ἀκο-
νιστὴς ἑυσεφίων, καταγόμενος ἀ-
πὸ τὸ Μέσσοδον τῆς 'Ηπείρου, ὅταν ἀπέθανεν εἰς τὰς 'Αθήνας παρήγγειλεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του νὰ δώσουν ἀπὸ τὰ ὀλίγα πού τοὺς ἔφησε 20 δραχμὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Η ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

Ἡ φυσαρμόνικα, τὴν ὁποῖαν ἀκούμε τόσο συχνὰ σὲ δι-
σσοφίαν γραμμοφῶνῳ ἢ σὲ μουσικὰς ἐκτελέσεις ὀρχη-
στρῶν Τζαζ, ἐφευρέθη τὸ 1827 ὑπὸ Γάλλου μουσικοῦ καὶ κα-
τασκευαστοῦ μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Βιέν-
νην ὑπὸ τοῦ κατασκευαστοῦ μου-
σικῶν ὀργάνων Ντόμιαν.

Σήμερον, εἰς τὸ κορυφωμα πλεον τῆς τελειοτήτος τῆς, κατέ-
στη ἀπαραίτητον ὄργανον εἰς τὴν σύνθεσιν ὅχι μόνον ὀρχηστρῶν Τζαζ, ἀλλὰ καὶ πάσης ἄλλης ὀρ-
χήστρας.

Ἡ διατροφή λοιπὸν τοῦ παιδιοῦ διὰ νὰ εἶναι πλήρης καὶ ἀνάλογος τῶν ἀναγκῶν του, πρέπει νὰ περι-
λαμβάνη ἐκτὸς τῶν τριῶν κυρίως θρεπτικῶν οὐσιῶν, δηλ. τοῦ λίπους, λευκώματος καὶ σακ-
χάρου, πού εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν κανο-
νικὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν συντήρησιν, καὶ οὐσίας χρησίμους διὰ τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν του. Ἐκτὸς δὲ αὐτῶν πού εἰσέρχονται εἰς τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ, ὅπως οἱ ὕγιεινοὶ ὁροὶ τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ, ὁ καθαρός ἀῆρ, ὁ ἥλιος κλπ., ἄλλα ἔμεινε ἐδῶ νὰ ἀσχοληθῶμεν μόνον μετὰ τοὺς τροφικοὺς παρόγοντας, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡ-
λικίας, εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἐλπίζω ὅτι αἱ ἀρρενες ἀναγνώστῃς μᾶς θὰ συγχωρήσουν τὴν ἐπέκτασιν μᾶς εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν, ὅταν σκεφθῶν πρώτον ὅτι κάποτε θὰ ἔθλουν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ βοηθήσουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδιῶν των ἐνθυμούμενοι τὴν «στήλην τοῦ γιστροῦ» καὶ δεύτερον ὅτι δὲν εἶναι οἱ μόνον ἀναγνώστῃς μου, ἀλλὰ καὶ πλείους δασι νεοαρὰ μῆτερες καὶ μέλλουσας τοιαῦται καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ με εὐγνωμονοῦν ἀσφαλῶς ἐσφραμίζουσαι τῶρα ἢ ἀργότερα τὴν διδασκαλίαν μου.

Γ. ΠΑΜΠΟΥΡΗΣ
Παιδίατρος

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΔΕΡΦΟΣ ΠΟΥ ΓΛΥΤΩΣΕ ΤΗΝ ΑΔΕΡΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΑΚΟ

Ήταν μιά φορά ἕνας βασιλεὺς κι' εἶ-
χε τρεῖς γιουὺς καὶ μίᾳ θυγατέρα. Ἀ-
ποκάτω ἀπ' τὰ παλάτια του ἦταν ἕνας
κῆπος, καὶ μέσα στὸν κῆπο ἔρχονταν
ἕνας δράκος. Ἡ βασιλοπούλα δὲν πῆ-
γαινε στὸν κῆπο, ἐπειδὴ σκιάζονταν
ἀπὸ τὸ δράκο νὰ μὴν τὴν πάρῃ. Μιά
μέρα τὴν πῆρε ὁ μικρότερος ἀδερφός
τῆς, καὶ πῆγαν κάτω στὸν κῆπο. Ἀ-
ξαφνὰ, ἦρθε ὁ δράκος καὶ τὴν σήκωσε
στον ἄέρα, καὶ τὴν πῆγε σ' ἕνα βουνό
ψηλὸ, πού δὲν ἀνέβαινε κανένας. Ὁ
μικρότερος ἀδερφός, ἐπειδὴ ἐξ αἰτίας
του τὴν πῆρε τὴν ἀδερφή του ὁ δρά-
κος, ἀποφάσισε ἢ νὰ πάῃ νὰ τὴν εὕρῃ
ἢ νὰ χαθῇ. Ὁ πατέρας του δὲν τὸν ἄ-
φινε νὰ πάῃ, γιὰτὶ τὸν ἀγαποῦσε πε-
ρισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀδερφούς
του. Ἀλλ' αὐτὸς ποῦ; Ἦθελε καὶ κα-
λὰ νὰ πάῃ νὰ τὴν εὕρῃ.

Ἦταν ἀπὸ κάμποσες μέρες κίνησε
καὶ πῆγε στὴ ρίζα τοῦ βουνοῦ, μὰ δὲν
μπορούσε ν' ἀνεβῇ στὴν κορφὴ του.
Ἐκεῖ στὴ ρίζα τοῦ βουνοῦ, βρῆκε δύο
φιδία, ἕνα ἄσπρο κι' ἕνα μαῦρο, πού
πάλευαν. Τὸ μαῦρό ἦταν ἔτοιμο νὰ
σκοτώσῃ τὸ ἄσπρο. Σὰν εἶδε ἐστὶ αὐ-
τὸς, σκοτώνει τὸ μαῦρο, καὶ τότε τὸ
ἄσπρο τοῦ λέει: Τί καλὸ θέλεις νὰ σοῦ
κάνω, γι' αὐτὴ τὴ χάρι πού μοῦ ἔκα-
νες;

— Δὲ θέλω τίποτε ἄλλο. τοῦ εἶπε τὸ
βασιλόπουλο, μονάχα νὰ μ' ἀνεβάσῃς
σὲ τοῦτο ἐδῶ τὸ βουνό.
— Δέσου ἀπ' τὴν οὐρά μου, τοῦ λέει
τὸ φίδι.
Κι' ἀφοῦ δέθηκε ἀπ' τὴν οὐρά του,
τὸν ἀνέβασε στὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ,
κι' ὕστερα ἔφυγε.

Τὸ βασιλόπουλο πῆγε σ' ἕνα βοσκό,
πού ἔδωκε τὰ πρόβατα τοῦ δράκου,
καὶ μῆτρε δούλους στὸ βοσκό, καὶ ντύ-
θηκε τοσπάνικα ροῦχα.

Ὁ βοσκὸς τὸν ἔστειλεν κάθε βδομά-
δα στὸ δράκο κι' ἐπαίρνε ψωμί. Μιά
μέρα βρῆκε τὴν ἀδερφή του μονάχη
καὶ τῆς εἶπε:
— Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀδερφός σου, κι' ἦρ-
θα νὰ σὲ πάρω.

— Καὶ πῶς ἦρθες ἐδῶ; τοῦ λέει, δὲν
σκιάχθηκες νὰ μὴ σὲ φάῃ ὁ δράκος;
Νά! τώρα μπορεῖ νάρθῃ, μόν' κρύψου
νὰ μὴ σὲ βρῇ· ἐξ ἄλλου γιὰ νὰ φύ-
γουμε ἀπ' ἐδῶ, εἰν' ἀδύνατο, κι' ἀπ' τὰ
χέρια τοῦ δράκου. δὲν μποροῦμε νὰ
γλυτώσουμε· ὅλο τὸ παλάτι τῶν γιο-
μάτο σκλαβωμένους, κι' ἀπ' αὐτὸ τὸ
βουνὸ δὲν μποροῦμε νὰ κατεβῶμε· κι'
ἀπορῶ πῶς ἀνέβηκες ἐσὺ ἐδῶ πάνω,
πού μήτε πουλὶ πετάμενο δὲν μπορεῖ
ν' ἀνεβῇ.

— Δέθηκε ἀπ' τὴν οὐρά ἐνὸς φιδιοῦ,
τῆς εἶπε, κι' ἀνέβηκα ἐως ἐδῶ· μόν' ἄ-
κου, τὸ βράδι πού θάρθῃ ὁ δράκος,
ρώτα τον ποῦθε κρέμεται ἡ δύναμὶς
του, κι' ὅτι σοῦ πῇ, αὐριο ἔρχομαι
καὶ μοῦ τὸ λές.

Τὸ βράδι πού ἦρθε ὁ δράκος, τὸν
ρώτησε ἡ βασιλοπούλα ποῦθε κρέμε-
ται ἡ δύναμὶς του· κι' ὁ δράκος τῆς εἶ-
πε πῶς τὸ κεφάλι του ἔχει τρεῖς χρυ-
σὲς τρίχες, καὶ μ' αὐτὲς ἀνοίγει ἕνα
δωμάτιο, καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο

βρίσκονται τρία περιστέρια· ἂν ψοφήσῃ
τὸ ἕνα περιστέρι, ὁ δράκος ἀρρωσταί-
νει, ἂν ψοφήσῃ καὶ τ' ἄλλο, ὁ δράκος
γίνεται χειρότερος, κι' ἂν ψοφήσῃ καὶ
τὸ τρίτο, τότε ὁ δράκος πεθαίνει.
Τὴν ἄλλη τὴ μέρα, πού ἦρθε ὁ ἀδερ-
φός τῆς, τοῦ τὰ μολόγησε αὐτὰ, καὶ
τῆς εἶπε:

— Τὸ βράδι πού θὰ πέσῃ νὰ κοιμη-
θῇ ὁ δράκος, νὰ πάρῃς ἕνα ψαλίδι, νὰ
τοῦ κόψῃς τὶς χρυσὲς τὶς τρίχες, ν' ἀ-
νοίξῃς τὸ δωμάτιο καὶ νὰ σκοτώσῃς
τὰ περιστέρια, καὶ τότε θὰ ψοφήσῃ κι'
ὁ δράκος.

Τὸ βράδι τὸν ἔφησε ἡ βασιλοπούλα
τὸ δράκο ἔως ὅτου κοιμήθηκε, κι' ἄ-
φοῦ τοῦ ἔκοψε τὶς χρυσὲς τρίχες, κι'
ἀνοίξε τὸ δωμάτιο καὶ σκότωσε τὰ πε-
ριστέρια, πέθανε κι' ὁ δράκος.

Σὰν πέθανε ὁ δράκος, ἀνοίξαν ὅλες
τὶς κάμαρες καὶ ξεσκεμάσαν ὅλον
τὸν κόσμον πού εἶχε σκλαβωμένο. Ξε-
σκεμάσαν ἀκόμη καὶ τρεῖς βασιλο-
πούλες, καὶ τὶς πῆραν μαζί τους. Κι'
ἀφοῦ πῆγαν στὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ,
εἶδε τ' ἀδέρφια του πού τὸν περιμέναν
κάτω στὴ ρίζα τοῦ βουνοῦ, κι' ἀφοῦ
κρέμασε σκιοινὰ, πρώτα κατέβασε τὴν
ἀδερφή του, ὕστερα τὴ μεγαλύτερη
βασιλοπούλα, καὶ φώναξε:

— Αὐτὴ εἶναι γυναῖκα τοῦ μεγάλου
μας ἀδερφοῦ.

Ἦστερα κατέβασε τὴ μεσαία καὶ
φώναξε:

— Αὐτὴ εἶναι γυναῖκα τοῦ μεσαίου
ἀδερφοῦ μας.

Καὶ τελευταία κατέβασε καὶ τὴ μι-
κρότερη καὶ εἶπε:

— Αὐτὴ εἶναι δική μου.

Σὰν εἶδαν τ' ἀδέρφια του πῶς ἡ μι-
κρότερη ἦταν καλ-
λότερη, τὸν ἐφθόνη-
σαν, κι' ἔκοψαν τὸν
σκοινὰ καὶ τὸν ἄ-
φισαν μονάχο ἀπά-
νω στὸ βουνό. Κι'
ἀπ' τὴ λύπη τοῦ γυ-
ρῖσε πρὶν στὸ πα-
λάτι τοῦ δράκου καὶ
περπάταε μέσα στὰ
δωμάτια. Σ' ἕνα ἀπ'
αὐτὰ τὰ δωμάτια,
στρωμένο με πρά-
σινα ροῦχα, εἶδε ἕνα
λαγονικὸ κατηφέ-
νιο πού κηνηγοῦσε
ἕνα λαγὸ κατηφέ-
νιο. Σ' ἕνα ἄλλο δω-
μάτιο εἶδε ἕνα χρυ-
σὸ λαγὴν κι' ἕνα
χρυσὸ μπρίκι πού
ἔχυνε μονάχο του
νερό. Καὶ σ' ἕνα ἄλλο δωμάτιο εἶδε
μιά κλωσά χρυσὴ με χρυσὰ πουλιά.

Ἦστερα πῆγε καὶ στοὺς σταύλους καὶ
εἶδε τρία ἄλογα με χρυσὰ φτερά, ἕνα
ψαρι, ἕνα κόκκινο, κι' ἕνα πράσινο.

— Τί καλὸ νὰ σοῦ κάνουμε, τοῦ εἶ-
παν τ' ἄλογα, πού μᾶς ἀνοίξεις τὴν
πόρτα;

— Δὲ θέλω τίποτε ἄλλο, τοὺς εἶπε,
μόνο νὰ με βγάλετε ἀπὸ τοῦτο τὸ
βουνό.

— Καθαλλίκεψε σὲ μένα, τοῦ εἶπε
τὸ πράσινο.

Κι' ἀφοῦ τὸ καθαλλίκεψε, περνάει τὸ
βουνὸ καὶ κατεβαίνει στὸν κάμπο. Τοῦ
ἔδωσαν δὲ καὶ τὰ τρία ἄλογα ἀπὸ μιά
χρυσὴ τρίχα, καὶ τοῦ εἶπαν:

— Ὅταν μᾶς χρειάζεσαι, νὰ καῖς μιά
τρίχα, κι' ἐρχόμαστε εὐθὺς ἔμεις.

Κι' ἀφοῦ περπάτησε κάμποσες μέ-
ρες, πῆγε τὴν πολιτεία πού ἦταν βα-
σιλιάς ὁ πατέρας του, κι' ἔβαλε μιά
προβεία στὸ κεφάλι, κι' ὅλοι τὸν πάν-
τεχν πᾶ ἴνι κασιδιάρης, καὶ μῆτρε
δοῦλος ὁ ἕνας χρυσικό.

Ἀφοῦ πῆγαν τὴν ἀδερφή τους τὰ
δύο ἀδέρφια στὸν πατέρα τους, μαζί
μετὰ τὶς ἄλλες τρεῖς βασιλοπούλες, τοὺς
ρώτησε ὁ βασιλιάς:

— Τί ἔγινε ὁ μικρότερος ἀδερφός
σας; Καὶ τοῖς εἶπαν πῶς πέθανε. Ὑ-
στερα τὸ μεγαλύτερο βασιλόπουλο
ζήτησε νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴ μεγάλη
βασιλοπούλα, κι' αὐτὴ δὲν ἤθελε, μόν'
τοῦ εἶπε, ἂν δὲν τῆς φτιάξῃ τὴν κατη-
φένια λαγονίκα νὰ κυνηγᾷ τὸν κατη-
φένιο λαγὸ πού εἶχε στοῦ δράκου τὰ
παλάτια, αὐτὴ δὲν παντρεύεται. Κι' ὁ
βασιλιάς ἔβαλε ντελάλη καὶ φώ-
ναξε:

— Ποῖος εἶναι ἄξιος νὰ τὰ φτιάξῃ;

Τότες ὁ κασιδιάρης εἶπε τοῦ χρυσι-
κοῦ πῶς τὰ φτιάχνει αὐτός, καὶ νὰ
πάῃ νὰ δώσῃ ὑπόσχεσιν στὸ βασιλιά· Ἀ-
φοῦ λοιπὸν ἔδωκε ὑπόσχεσιν στὸ βασι-
λιά πῶς τὰ φτιάχνει, τοῦ λέει ὁ κα-
σιδιάρης νὰ τὸν πάρῃ μιά ὀκτὰ κρα-
σί καλὸ καὶ μιά ὀκτὰ κάσταναν καὶ νὰ
τοῦ τὰ ψήσῃ, κι' αὐτὸς θὰ κλειστῇ μο-
ναχὸς του στὸ ἔργον τῆς. Τοῦ τᾶφερε
λοιπὸν ὅλα, κι' αὐτὸς κλείστηκε μέσα

Τί με θέλεις, τὸν ρώτησε τὸ ἄλογο.

στὸ ἔργαστήρι. Ὁ χρυσικός παραμό-
νευε ἀπὸ μιά κλειδαρότρυπα νὰ ἰδῇ
πῶς θὰ τὰ φτιάξῃ. Ὁ κασιδιάρης δὲν
ἔκανε ἄλλη δουλειὰ παρά ἔτρωγε τὰ
κάσταναν κι' ἔπινε τὸ κρασί. Ὁ χρυ-
σικός τότες πῆγε καὶ κοιμήθηκε. Μὲ
τὰ ἐξημερώματα ὁ κασιδιάρης ἔκαψε
μιά τρίχα ἀπ' τὸ ψαρι τ' ἄλογο κι' ἦρ-
θε τ' ἄλογο.

— Τί με θέλεις; τοῦ εἶπε.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1344)

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

Γ.

Εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα μᾶς ἀσχολήθηκαν γενικῶς περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς παιδικῆς ἡλικίας λόγω τῶν φθορῶν πού ὑφίσταται καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀδυναμίας τῶν παιδιῶν. Εἰς τὰ προσεχῆ ἄρθρα μᾶς θὰ ἀσχοληθῶμεν μετὰ τὴν διατροφή τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας μέχρι τῆς ἐφηβικῆς. Εἰ-
μεθὰ δὲ βεβαίως ὅτι ἕαν κατανοήσωμεν καλῶς καὶ ἐφαρμοσώμεν κατὰ γράμμα ὅσα θὰ μάθωμεν περὶ τῆς διατροφῆς τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τῆς στήλῃς αὐτῆς, ἀσφαλῶς θὰ παχύνουν ὅσοι ἢ ὅσοι εἶναι τῶροι καὶ θὰ γίνουν ἀπολύτως ὕγιες.

Ἡ διατροφή τοῦ παιδιοῦ, κατόπιν τῶν προ-
όδων τῆς ἐπιστήμης, εἶναι ἕνα ζήτημα πρά-
γματι πολὺπλοκον. Δὲν εἶναι, ὅπως ἐνόμιζαν
πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἡ ρύθμισις τῆς τροφικῆς
χημείας ἀνάλογα μετὰ τῆς θρέμῃ τοῦ παιδιοῦ,
δηλ. κανονικὴ χορηγία τοῦ λίπους, λευκώ-
ματος καὶ σακχάρου, ἀλλὰ πρόβλημα ἀπο-

λύτως βιολογικόν. Ἐὰν θελήσῃ κανεὶς σήμε-
ρον νὰ μελετήσῃ τὰ τροφικὰ σιτηρέσια τοῦ
παιδιοῦ, δὲν πρέπει νὰ ἀσχολῇ μετὰ τῆς τρο-
φῆ

Ο Κήρυξ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Λοιπόν ηκούσατε τί είπε ο 'Αρχηγός; Μαζί με τὰ ἄλλα πράγματα πού πρέπει νά μαζεύουμε (χαρτιά, γραμματόσημα κλπ.), πρέπει νά συγκεντρώνουμε καί τὰ παλαιά διδασκτικά μας βιβλία. Μ' ἄλλα λόγια τὰ βιβλία τῆς τάξεως τοῦ σχολείου πού εἴμαστε φέτος, ἂν βέβαια ἐπροβιθαστήκαμε σέ ἀνώτερη τάξη, δέν μᾶς εἶναι πιὰ χρήσιμα, ἀφοῦ θά ἀγοράσωμε ἄλλα γιά τή νέα τάξη πού θά πᾶμε. Τὰ παλαιά λοιπόν αὐτὰ βιβλία τῆς περυσινῆς τάξεως, πού δέν θάνα πιὰ χρήσιμα γιά μᾶς, εἶναι χρησιμώτατα γιά κείνους ἀπό τοὺς συναγωνιστὰς μαθητὰς πού δέν ἔχουν χρήματα οἱ γονεῖς τους νά τοὺς ἀγοράσουν τὰ νέα τους βιβλία. Πρέπει λοιπόν νά τοὺς βοηθήσουμε δίδοντάς τους τὰ δικά μας παλαιά βιβλία, ἀφοῦ, καθὼς εἴπαμε, σ' ἐμᾶς δέν χρειάζονται πιὰ. Θυμᾶμαι πέρυσι, πού κοντὰ στὸ σπίτι μας καθότανε κάποιος Σκαπανέας, μαθητῆς εὐφύεστατος πού ἀρίστευσε στίς ἐξετάσεις του. Τὸ ἄλλο ὅμως ἔτος ὁ ἐργατικὸς πατέρας του δέν εἶχε περισσεύμα νά τοῦ ἀγοράσῃ τὰ βιβλία τῆς νέας τάξεως πού θά πήγαινε καί εἶχε αποφασίσει νά τὸν διακόψῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον. Πῆγα τότε, βρήκα κάτι ἄλλους συναγωνιστές, τοῦ δώκαμε τὰ βιβλία μας καί μαζί κάμαμε ἕνα ἔρανο μεταξύ μας καί πλήρωσε τὰ τέλη του καί τὸ ἐνδεικτικὸ του καὶ συνέχισε ἔτσι τὰ μαθήματά του.

Ποτέ δέν θά ξεχάσω με πόση χαρὰ καί συγκίνησι μᾶς εὐχαρίστησε καί αὐτὸς καί ὅλοι στὸ σπίτι του.

Ἡ ἀλληλοβοήθεια εἶναι καθήκον ὅλων μας, καθὼς μᾶς λέει καί ὁ 'Αρχηγός καί ἡ 'Οργάνωσις.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

Οἱ ποντικοὶ στὸ ταξίδι

Πέντε ποντικοὶ μουντζούροι κι' ἄλλοι τρεῖς ἀλευρομούροι μία φρεγάδα ἀρματώσαν καὶ φακὴ τὴν ἐφορτώσαν.

Τρέχει ὁ ἕνας στὸ τιμόνι «ὦχ! κακὸς καιρὸς πλακώνει». Πάει ὁ ἄλλος στὴν ἀντένα «θὰ χαθοῦμε τὰ καυμένα». Πάει κι' ἄλλος μέσ' στ' ἀμπάρι «βρὲ παιδιὰ, κακὸ χαμπάρι!».

Πάει κι' ἄλλος μέσ' στ' ἀρμάρι γιά νά τρώῃ παξιμάδι. Πάει τὸ ἕνα, πάει τ' ἄλλο γίνηκε κακὸ μεγάλο. Πέρα στὸ νησί ἐβγήκαν, τὸστρωσαν καὶ κοιμηθῆκαν.

5. (Συνέχεια)

— Στὸ καλὸ κύρ Στάθη μου κι' ὅπως εἴπαμε... τοῦ εἶπε τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ κύριος Μαρουλῆς κι' ἐπειτα γύρισε καὶ μίλησε στὴν γυναῖκα του:

— Ποιὸ εἶναι, γυναῖκα, τὸ μεγαλύτερο ἐλάττωμα τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος τοῦ διαδόχου τῶν Μαρουλῆδων;

— Ὅτι τοῦ ἀρέσουν οἱ περιπέτειες καὶ τὸ... ζῆν ἐπικινδύνως, εἶπε ἡ κυρία Πολυξένη με γέλια.

— Λοιπόν θὰ χορτάσῃ τώρα περιπέτεια ὁ χαϊδεμένος μας ὁ 'Αθηναῖος...

Κι' ἔβαλαν καί οἱ δύο μαζί τὰ γέλια...

Τὰ δύο παιδιὰ μόλις ὁ κύρ Στάθης ἔφυγε ἀπ' τὸ μῦλο γιά νά βρῇ τὸν πατέρα τοῦ Ζαχαρία στρώθηκαν μπροστὰ στὸν τραχανά, πού τοὺς σερβίρισε ἡ Γεωργίτσα κι' ἡ κυρὰ Πελαγία ἡ μητέρα τῆς, κι' ἔφαγαν τοῦλάχιστον τρία πιάτα ὁ καθένας τους...

Ἐπειτα ἑσπλώθηκαν μακαρίως πᾶνω στὸ «σοφᾶ» τῆς κάμαρας κι' ἀκούγαν τὸ παραμῦθι πού ἀρχισε νά λέγῃ ἡ κυρὰ Πελαγία...

Ἦταν ἕνα παραμῦθι με δράκους καὶ περιπέτειες καὶ μυστήρια πού τὰ παιδιὰ τὸ ἀκούγαν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ὡς πού ἔγειραν ἀπ' τὴν κού-

Τὸ παραμυθάκι μας

ΕΝΑΣ ΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΠΕΤΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΟΝΗΡΗ ΑΛΕΠΟΥ

Ἕνας γέρος πετεινὸς στεκόταν ἀπάνω στὴ στέγη μιᾶς ἀποθήκης.

Σὲ λίγο ἔρχεται τρέχοντας μιὰ ἀλεπού καὶ φωνάζει:

«Πτεινέ, καλέ μου πετεινέ, σοῦ φέρνω μιὰ εἶδησι πού θά σέ κάμῃ νά πετάξῃς ἀπὸ τὴ χαρὰ σου. Πάύει ὁ πόλεμος τῶν ζώων, γιὰτί κουράστηκαν νά πολεμοῦν μετὰ ξύτους. Στὸ βασιλεῖο μᾶς θά εἶναι ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἡσυχία καὶ εἰρήνη. Αὐτὴ τὴν εἶδησι μοῦ εἶπαν νά σοῦ φέρω δλὰ τὰ ζῶα. ὦ φίλε μου, καλέ μου φίλε, ἔλα

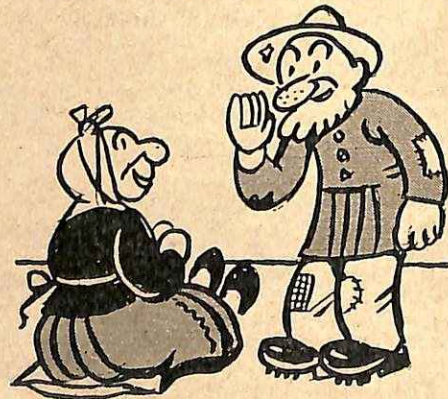
ρασι κι' ἀποκοιμήθηκαν με τὸ χαμόγελο στὸ στόμα...

Τὴν ἴδια νύχτα ὁ κύρ Στάθης γύρισε στὸν μῦλο καὶ εἶπε στὴν γυναῖκα του καὶ στὴν Γεωργίτσα τὰ νέα τοῦ ταξιδιοῦ του...

— Εἶναι καλὴ δουλειά, τῆς εἶπε, ἀλλὰ τὸ νοῦ σας στὸν Ζαχαρία... Εἶναι γυιὸς τοῦ κυρίου Μαρουλῆ πού ἦταν ἄλλοτε ἐδῶ εἰρηνοδίκης μας... καὶ τώρα εἰσαγγελέας στὴν Ἀθήνα... Τὰ ἄλλα εἶναι δουλειὰ δική μου. Ὁ ἄλλος ὁ Προκόπης εἶναι ὀρφανός. Συνεννοήθηκαν καὶ γι' αὐτόν...

Ὁ ἥλιος δέν εἶχε ψηλώσει καλὰ - καλὰ τὸ πρωὶ τῆς ἐπομένης ἡμέρας κι' ὁ κύρ Στάθης με τὴν οἰκογένειά του ἦταν στὸ πόδι...

Μόνο τὰ δύο παιδιὰ ροχάλιζαν ἀ-

Εἶναι καλὴ δουλειά...

ὡν ΟΚΑΘΑΝΕΩΝ

ἀμέσως κάτω νά σέ ἀγκαλιάσω' εἶμαι τρελλή ἀπὸ τὴ χαρὰ μου».

Ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ ἡ ἀλεπού, ὁ πετεινὸς κοίταζε ὀλόγυρα.

«Τί βλέπεις ἔτσι τριγύρω»; ρώτησε ἡ ἀλεπού.

«Τοὺς δύο πιστοὺς φίλους μου, τὸ ζαγάρι καὶ τὸ Μοῦρκο, πού ἔρχονται νά μοῦ κάμουν ἐπίσκεψι».

Ἡ ἀλεπού ἔκαμε ἀμέσως νά φύγῃ. «Γιατί φεύγεις, καλή μου ἀλεπού; Τί φοβάσαι; Δέν τελείωσε πιά ὁ πόλεμος τῶν ζώων μεταξύ τους;».

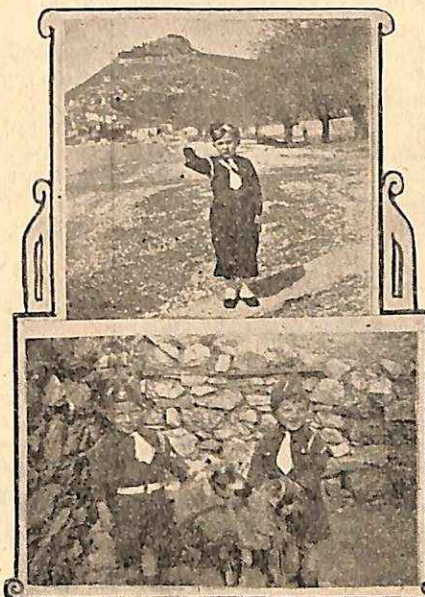
«Ναί, ἀποκρίθηκε ἡ ἀλεπού ἀπὸ μακριά» δέν ξέρω ὅμως καλὰ ἂν τὴν εἶδησι τὴν ἔχουν μάθει καὶ οἱ σκύλοι».

ΗΡΑΚΛΗΣ Δ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἄγγελε φύλακα, προστάτη, με τὰ φτερά σου τὰ ἀπλωτὰ πέτα στὸν ὕπνο μου καὶ στάσου στὸ κρεβάτάκι μου κοντά. Θέλω τὸν ἴσκιό σου νά νοιώθω νά με φυλάξῃ, καὶ στὸ δρόμο νά με κρατᾷς ἀπ' τὸ χεράκι, ἄγγελέ μου σὺ, νά μὴ χαθῶ.

Β. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄνω: Βασίλειος Βήτας ἐκ Ναυπάκτου. Κάτω: Υἱοὶ Ἰωάννου Βογιατῆ ἐκ Ραψάνης.

ἔξυπνα & κουτὰ

Ὁ Κωστάκης βλέπει σὲ μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ θεῖου του πρὸς τὸν μπαμπά του, ἀπ' ἔξω εἰς τὸν φάκελλο, τὴν λέξι «ἐπεῖγον». Καὶ ἀπορεῖ:

— Ποῦ νά ἐπὶ ἡ γ ε ἀράγε ὁ θεὸς;... ὦ Α, θὰ τὸ γράφῃ μέσα!...

Ὁ γιατρός στὸ Νίκο, πού εἶναι ἄρρωστος:

— Βγάλε νά δῶ τὴ γλῶσσά σου, παιδί μου.

— Ἀδύνατο, γιατρέ μου! Ἡ μαμά μου τὸχει ἀπαγορεύσει!

κόμη πᾶνω στὸν σοφά. Ὁ κύρ Στάθης τὰ πλησίασε καὶ τὰ σκούνησε:

— Ἀπάνω τεμπέληδες, τοὺς εἶπε... Γιά ξενοδοχεῖο τὸ περάσατε ἐδῶ καὶ ραχατέψατε;

Τὰ παιδιὰ ἔμνησαν... Ἐμοιαζαν με σαστισμένα ἀλλὰ δύο τρεῖς... χεριὲς νερό πού τοὺς πέταξε ὁ κύρ Στάθης τοὺς ἔκαναν νά συνέλθουν... Θέλοντας καὶ μὴ πετάχτηκαν ἔπάνω.

— Μπρὸς πλυθῆτε ἔξω στὸ νερό, τοὺς εἶπε ὁ κύρ Στάθης...

Κι' ἀφοῦ πλύθηκαν τοὺς πήρε ἰδιαίτερως καὶ τοὺς εἶπε:

— Τί νά σᾶς πῶ βρὲ παιδιὰ μου; Πᾶω νά πιστέψω ὅτι πέσατε στὰ καπούλια τοῦ ψαρρῆ μου οὐρανοκατέβατοι... Οὔτε τὸν πατέρα σας βρήκα, οὔτε κανέναν συγγενῆ σας...

Τὰ δύο παιδιὰ, καὶ ἰδίως ὁ Ζαχαρίας, κατσούφιασαν:

— Καὶ τώρα πού θά πᾶμε; Εἶπαν δειλά.

— Ὅσο γι' αὐτὸ σκέφτηκα, ἀπήντησε ὁ μυλωνάς, νά σᾶς κρατήσω ἐδῶ γιά παραγυιούς. Θέλω ὅμως δουλειά. Τὸ φαί κοστίζει καὶ δέν θά σᾶς ταῖσω τζάμπα. Σὺμφωνοί;

Ὁ Ζαχαρίας κούνησε τὸ κεφάλι του:

— Καλὰ, εἶπε, ἀλλὰ δέν ξέρουμε καμμιά δουλειά...

— Θὰ σᾶς μάθω ἐγώ, εἶπε πάλι ὁ κύρ Στάθης κι' ἀμέσως πήρε τὸ ὕφος τοῦ ἀφεντικοῦ:

— Αἰντε τώρα, ὁ σταῦλος ἔχει ἀπ' τὸ χειμῶνα νά καθαριστῇ, μπρὸς γιά νά δουλέψετε τὸ σημερινὸ φαί.

Ἐφαγαν μέχρι διαρρήξεως.

Θυμήθηκε τὰ χᾶδια τοῦ σπιτιοῦ του καὶ καταράστηκε τὴν ὥρα πού τοῦ ἦρθε ἡ ἐμπνευσις νά καθάλλικῃ αὐτὸν τὸ διαβόλο-λογαῖδαρο πού τὸν ἔφερε στὴν κόλασι...

— Ἀπὸ πού ν' ἀρχίσουμε; τὸν ρώτησε ὁ Προκόπης...

— Ξέρω κι' ἐγώ, ἀπάντησε. Ἐδῶ εἶναι βουνὸ ἀπὸ κοπριές... Νά σκάψουμε πρώτα, θά νυχτώσῃ, νά τις πάρουμε με τὸ φυτράρι θά ξημερώ-

ση... Κι' ὁ Ζαχαρίας ρίχτηκε σὲ συλλογισμούς...

Ὁ σταῦλος ἦταν με δύο τοίχους μόνο καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ εἶχε πόρτες ἀπὸ καδρόνια... Καὶ δέκα μέτρα πιδ ἐκεῖ κυλούσε τὸ ρυάκι τοῦ νεροῦ... Στὴ στιγμὴ τὸ μυαλὸ τοῦ Ζαχαρία δούλεψε...

— Ἐλα μαζί μου Προκόπη, εἶπε' θυμάσαι ἀπ' τὸ σχολεῖο τὸν 'Ηρακλῆ;

— Τὸν θυμάμαι, ἀλλὰ τὸ σχολεῖο θὰ θυμώμαστε τώρα ἢ τὸ σταῦλο θὰ φτιάξουμε;

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχαν βγῇ ἀπ' τὸ σταῦλο καὶ προχώρησαν πρὸς τὸ ρυάκι...

— Τώρα θὰ δῆς, εἶπε στὸν Προκόπη ὁ Ζαχαρίας... Τί ἔκανε, Προκόπη, ὁ 'Ηρακλῆς γιά νά καθάριση τὴν κόπρη τοῦ Αὐγείου;

— Εἶσαι σπουδαῖος, ἀναγκάσθηκε νά ὁμολογήσῃ ὁ Προκόπης...

Κι' ἀμέσως οἱ δύο μαζί ἀρχισαν νά σκάθουν στὸ μαλακὸ χῶμα ἕνα χαντάκι ἀπ' τὸ ρυάκι ἔως τὸν σταῦλο...

Σὰν τελείωσαν ἔνωσαν με δύο τρεῖς σκαλισιὲς τὸ ρυάκι με τὸ χαντάκι καὶ τὸ νερὸ γύρισε ἤσυχον πρὸς τὸν σταῦλο...

Ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς ἡ δουλειὰ ἦταν εὐκόλη.

Τὰ παιδιὰ μῆταν κι' αὐτὰ στὸ σταῦλο καὶ δέν εἶχαν παρὰ νά βοηθοῦν τὸ νερὸ νά παίρνῃ μαζί του τίς κοπριές ὡς πού σὲ ἕνα τέταρτο ὁ σταῦλος ἦταν γυαλί... καὶ τὰ νερά εἶχαν διοχετευθῇ πλάι στὸ σταῦλο σ' ἕνα μεγάλο λάκκο...

(Ἀκολουθεῖ)

Για να μαθαίνετε

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Απόχρωσις.

Η μητέρα διαμαρτύρεται για το βάσιμο κάποιου κλουβιού:

— Μά δέν σ'ας είπα να τ'ό βάψετε πράσινο άνοιχτό; Κι' ή μικρή "Ελλη:

— Μά τί; Αυτό που έβαλαν είναι πράσινο κλειστό;

Και τόν χειμώνα;

Η Λιλίκα που βρίσκεται τώρα στην έξοχη και άκούει να μιλούν όλοι για παραθερισμό, ρωτά τη μητέρα της:

— Άλήθεια μητέρα, που θα παραθερίσουμε τόν χειμώνα;

Τι τόν ένδιεφερε...

Ο γασάπης στόν Γιάννη: — Ο σκύλος σου κύριε Γιάννη μου άρπαξε ένα κομμάτι κρέας.

— Ά! καλά που μου τό είπες, να μη τού δώσω σήμερα να φαί.

Παιδικόν πνεύμα.

Στό τραπέζι, ό καλεσμένος:

— Σ'ας βεβαιώ ότι πρώτη φορά στη ζωή μου τρώω έτσι ώραια:

Κι' ό μικρός Μπέμπης.

— Μά κι' έμεις!

Μιά μέρα ό Τάκης ρώτησε τόν παππού του:

— Παππού, έσεις είσθε μεγαλύτερος ή ό πατέρας;

— Κώστα, ό Πετράκης είναι άλογο παιδί.

— Τί; Τρελλάθηκες;

— Βέβαια μου έδωσε τόν λόγο του πως θα μου δώση δέκα καραμέλες και δέν τόν κράτησε.

Η αυτοπροσωπογραφία.

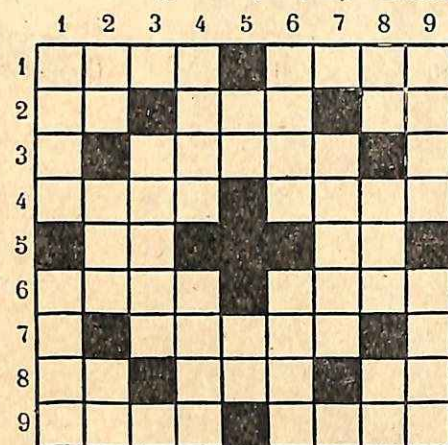
Ο μικρός Νίκος πήγε σ' ένα ζωγράφο και τόν ρώτησε:

— Μου κάνετε σ'ας παρακαλώ την αυτοπροσωπογραφία μου;

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Ορίζοντίως:

1) "Ορος της Βίβλου και όδός των Άθηνών — Έστία μολυσματικής νόσου, της οποίας ή καταπολέμησις ένεργείται συστηματικώς εις την Έλλάδα.

7) Τά φρούτα για να ώφελούν πρέπει να είναι τέτοια.
8) Νότα ευρωπαϊκής μουσικής — Όμοία εις έκτασιν — Άρθρον (πληθ.).

9) Νοστιμίζει τά φαγητά — Κλωστή.

Καθέτως:

1) Χαρακτηριστικόν οργανώσεως (έχει και ή Ε.Ο.Ν. τόν δικό της) — Φρούτα της έποχής.
2) Κλωστή — Άρχαίος Θεός — Ξενικόν όνομα.
3) Τίτλος των αρχαίων βασιλέων της Αιγύπτου.
4) Τίτλος άρχοντος εις την παλαιάν Τουρκίαν — Τό ούράνιον τόξον έχει τά χρώματά της (ένικός).

5) Τάς όποιās — Κλωστή.
6) Καυγās — Τό τέλος της προσευχής.
7) Χώρα της Δυτικής Άσίας.
8) Ζώσα ύπαρξις — Νήσος των Κυκλάδων — Αυτού μεγαλύτερης.

9) Αίθουσα ύποδοχης — Μας ακολουθεί πάντοτε όταν εύρισκώμεθα στό φώς.

Αναγραμματισμός.

Είμαι κράτος της Εύρώπης. Μ' άν δυο γράμματα αλλαγής, άλλο κράτος της Εύρώπης έν τώ άμα θέ να φτιάξης.

Χ.—Ε. Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΙ

Διπλή άκροστιχίς.

Τά μέν πρώτα γράμματα των κάτωθι ζητουμένων λέξεων άποτελούν Ναύαρχον της Άρχαίας Έλλάδος, τά δε δεύτερα περιφέρειαν της Στερεάς Έλλάδος.

2) Πλοϊον (άρχ.), 2) Άριθμητικόν, 3) Μυθική ήρωϊς αλλά και πόλις τού νομού Φθιωτιδοφωκίδος, 4) Πρωτεύουσα μεσογειακού κράτους, 5) Ένδυμα των άρχαίων, 6) Ήρωας τού Ισραήλ.

Α. Γ. ΒΑΤΙΔΗΣ

2) Της οποίας — Διότι (άρχ.) — Δεικτικόν (δημ.).

3) Έχομεν τέσσαρας τοιάυτας της Σελήνης και πολλές εις τόν ποδόσφαιρον (ένικός).

4) Όλόκληρος — Φρούτα.

5) Μονάς μετρήσεως έπιφανείας — Νότα ευρωπαϊκής μουσικής.

6) Άρχαϊον νόμισμα (πληθ.) — Ήρωας της Ιλιάδος.

7) Τά φρούτα για να ώφελούν πρέπει να είναι τέτοια.

8) Νότα ευρωπαϊκής μουσικής — Όμοία εις έκτασιν — Άρθρον (πληθ.).

9) Νοστιμίζει τά φαγητά — Κλωστή.

Καθέτως:

1) Χαρακτηριστικόν οργανώσεως (έχει και ή Ε.Ο.Ν. τόν δικό της) — Φρούτα της έποχής.
2) Κλωστή — Άρχαίος Θεός — Ξενικόν όνομα.
3) Τίτλος των αρχαίων βασιλέων της Αιγύπτου.
4) Τίτλος άρχοντος εις την παλαιάν Τουρκίαν — Τό ούράνιον τόξον έχει τά χρώματά της (ένικός).

5) Τάς όποιās — Κλωστή.
6) Καυγās — Τό τέλος της προσευχής.
7) Χώρα της Δυτικής Άσίας.
8) Ζώσα ύπαρξις — Νήσος των Κυκλάδων — Αυτού μεγαλύτερης.

9) Αίθουσα ύποδοχης — Μας ακολουθεί πάντοτε όταν εύρισκώμεθα στό φώς.

Ποικίλη άκροστιχίς.

Τό πρώτον γράμμα της 1ης λέξεως, τό δεύτερον της 2ας κ.ο.κ., άποτελούν πόλιν της Ν. Έλλάδος.

1) "Ορος της Έλλάδος, 2) Αίθουσα ύποδοχών, 3) Άπαραίτητον έξάρτημα κάθε πλοίου, 4) Νήσος τού Αιγαίου, 5) Κράτος της Κ. Ευρώπης, 6) Μ' αυτό γράφουν.

Ν. ΔΟΥΒΙΤΣΑΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 41ου ΦΥΛΛΟΥ

Άκροστιχίς: Σηκουάνας (Σέρραι, Ήρα, Κέρκυρα, όνος, θάινα, Αιγαίον, Νάος, Άξίος, Σόλων).

Άριθμητικόν: 1+2=3x5=15:3=5-4=1.

Έλλειψοσύνφωνον: Στο ύψος τήν πόρτα όσο θέλεις βρόντα.

Μεσοστιχίς: "Αγκυρα (Δράμα, πάφος, δάκος, πύρ, Πόρος, δι'Ανα).

Λεξιγραφικός: Καρύτις (Καρία-τις).

Μεταγραμματισμός: Λάυρα — σάυρα — αύρα.

Η Διαθήκη

Ο δικαστής καθισμένος στό γραφείο του έδιάβαζε μιιά διαθήκη που τού είχε πάει μόλις πρό δλίγου κάποιος κύριος.

— Τι συγγένεια είχατε με τόν μακαρίτη;

— Ήταν πατέρας μου.

Ο δικαστής συνέχισε τόν διάβασμα. Η διαθήκη είχε ως έξης:

«Καθιστώ γενικόν κληρονόμον της περιουσίας μου, εις κινητά και άκίνητα, τόν φίλον μου Κ. Πετρόπουλον. 29-2-39 Ν. Παπαδόπουλος».

Ο δικαστής σήκωσε τόν κεφάλι του:

— Λοιπόν, ύποστηρίζετε ότι ή διαθήκη αυτή είναι πλαστή;

— Μάλιστα και μπορώ να τό άποδείξω.

— Για να δούμε.

— Όρίστε αυτό έδω τό λάθος.

— Ά! τώρα μάλιστα. Συμφωνώ άπολύτως ειπεν ό δικαστής μετά την εξέγνησιν.

Ποιό είναι τό λάθος της διαθήκης, από τό όποιον κατάλαβε ό γυιός τού άποθανόντος ότι ή διαθήκη ήταν πλαστή;

Λεξιγραφος.

Τ' άλφαβήτου γράμμα. Με τό χρόνο ένώνω. Και πουλι έν τώ άμα Λύτα σου σκαρώνω.

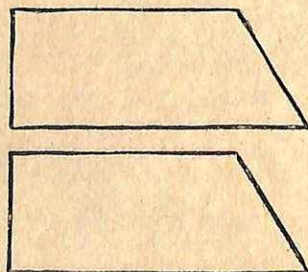
Τ. Ι. ΡΙΖΟΔΗΜΟΣ

Τά «τραπέζια».

Κυττάξετε με προσοχή τά δυο τραπέζια και έπειτα άπαντήσατε στό έρώτημα:

— Ποιό από τά δυο είναι μεγαλύτερο;

Άφού άπαντήσετε τοποθετήσατε τό ένα τραπέζιον επάνω στό άλλο, για να δήτε τη διαφορά που πιθανόν να ύπάρχη.

Δυσκολεύονται

Χωρίς χέρια.

Μαζεύονται πολλοί παίκται κι' ένας απ' αυτούς είναι ό κυνηγός. Όταν δοθή τό σύνθημα ό κυνηγός προσπαθεί να «χτυπήσ» τούς άλλους. Μόλις άγγίση κάποιον, ό τελευταίος γίνεται κυνηγός με τη σειρά του, με μόνη τη διαφορά ότι πρέπει καθ' όλην την διάρκεια τού παιχνιδιού να κρατά με τά χέρια τό μέρος τού σώματός του, όπου τόν χτύπησε εκείνος που τόν έπιασε. Άν λόγου χάρι χτυπήθηκε στην πλάτη, ύποχρεούται να κρατά την πλάτη του, άν στόν άγκώνα, να κρατά τόν άγκώνα, όποτε φυσικά φεύγει από τό παιχνίδι γιατί δέν μπορεί να μεταχειρισθί πιά τά χέρια του' άν όμως παρά ταύτα θελήση να συνεχίση τό παιχνίδι, τότε έχει τό δικαίωμα να τό κάμει, όποτε πρέπει να χτυπήση εκείνον που κυνηγά με όποιοδήποτε άλλο μέρος τού σώματός του, εκτός από τά χέρια.

Όποιος μείνη τελευταίος άνακηρύσσεται νικητής.

Είσθε παρατηρητικός;

Για να τό έξακριθώσετε, δέν έχετε παρά ν' άπαντήσετε στις έξης έρωτήσεις:

— Είσθε ύψηλότερος από τούς συμμαθητάς σας Χ, Α, Γ; (όρίσατε τρεις συμμαθητάς σας).

— Πόσων ειδών πιάτα έχετε σπίτι σας και πόσα — περίπου — ποτήρια;

— Ποιό είναι τό ύψηλότερο σπίτι τού δρόμου σας;

— Είς ίσον όγκον είναι βαρύτερο τό καρπούζι ή τό πεπόνι;

Σημειώσατε τις άπαντήσεις σας, για να βρήτε έπειτα άν είναι σωστές.

Μαγική εικών χωρίς εικόνα.

— Άλήθεια μπαμπά, είναι ό Λεάνδρος μέλος της Όργανώσεως;

— Ποιās οργανώσεως;

— Αυτής που σ'ας είπα.

Π. Ν. ΑΡΓΥΡΗΣ

Η ΜΠΑΛΛΑ ΣΤΟΝ ΤΕΝΕΚΕ

Παίρνετε ένα παλιό τενεκεδένιο δοχείο, βαθύ και άν είναι δυνατόν στρογγυλό, τό δένετε μ' ένα σπάγκο (όπως βλέπετε στην εικόνα) και τό κρεμάτε από ένα καρφι στόν τοίχο τού κήπου, σε μέτριο ύψος. Έπειτα χαράζετε στό έδαφος ένα ήμικύκλιο, άκριβώς κάτω απ' τό κουτί.

Και τώρα τό παιχνίδι:

Κάθε παίκτης, με τη σειρά του, ρίχνει από μιιά ώριμένη άπόσπασι (τέσσερα έως πέντε μέτρα περίπου) τη μπάλλα προς τό δοχείο.

Άν ή μπάλλα πέση μέσα, ό παίκτης κερδίζει δέκα πόντους.

Άν πέση στό ήμικύκλιο κερδίζει πέντε.

Άν πέση έξω, δέν κερδίζει τίποτα.

Άν όμως ή μπάλλα χτυπήση στόν τοίχο, πριν πέση στό δοχείο, ό παίκτης χάνει δέκα πόντους και πέντε άν ή μπάλλα χτυπώντας πρώτα στόν κύκλο, πέση στό ήμικύκλιο.

Ο πρώτος παίκτης που θα φθάση τούς πενήντα πόντους κερδίζει τό παιχνίδι.

Έννοείται ότι όλη αυτή ή ιστορία των λογαριασμών των πόντων χρειάζεται ένα διαιτητή. Αυτός θα σημειώνη στό ένεργητικό και τό παθητικό τού παίκτη τούς πόντους που κέρδισε ή έχασε. Ο παίκτης που χάνει λ. χ. 20 πόντους μπορεί να τούς έξουδετερώση με έπιτυχημένες βολές και να γράψη στό ένεργητικό του 30 πόντους, οι όποιοι πάλι μπορούν να κατεβούν στους 20 με μιιά κακή βολή κ.ο.κ.

Διπλό κεφάλι...

Αύλός, όδός, ίων, όνος, Κύρος.

Είς τάς λέξεις αυτές να προστεθί ένα γράμμα για κεφάλι και να γίνουν άλλαι τόσαι λέξεις, τά αρχικά των όποιων να άποτελούν έλληνικήν πόλιν.

Τ. Ι. ΡΙΖΟΔΗΜΟΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 41ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: Όριζοντίως 1 Δάτις, 3 Ήράκλειος, 5 Άκλις — Άλκή, 7 Δέος — Αδάμ, 9 Πολύτιμος, 11 Λιμήν. Καθέτως: 2 Ήράκλειον, 4 Άσκιός — Σοϋλι, 6 Ίμερα — Άλκη, 8 Λουκιανός.

Κρυπτογραφικών: Ήράκλειος, Ήρα, Ήλιος, σάλα, έλας, Έλλάς, Άσία, Άρης, Λάρισα, Κιλίκις, Ίος, Κέα, Ίκαρία, Λέρος.

Πυράμις: Ψ, Νωε, Λαμία, Ίσπανία, Μπότσαρης. Καθέτως: Ψωμάς.

Κρυπτογραφικών.

12345678 = Έλλ. νήσος.

87678 = Τροφή ζώων.

7578 = Ήμερον ζώον.

25678 = Εύωδιάζει.

371237 = Ρώσος.

346578 = Έλλ. νήσος.

62878 = Έλλ. νήσος. Α. Γ. ΣΑΝΝΑΣ

Μεταμόρφωσις.

Η Ρόδος διά τεσσάρων μεταμορφώσεων να γίνη Πάρος.

Ι. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τετράγωνον.

*** = Τροφή.

*** = Νοστιμίζει.

*** = Έλλ. προϊόν.

*** = Ήπειρος.

Και καθέτως τά ίδια.

Π. Σ. ΤΣΑΠΑΤΣΑΡΗΣ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Η δοκιμή.

Η κυρία στόν μικρόν ύπηρέτη:

— Είναι καλά αυτά τά σπέρτα που άγόρασες ή μήπως δέν άνάβουν σαν τ' άλλα;

— Θα ιδώ, άπάντησε ό ύπηρέτης.

Βγήκε από τό δωμάτιο και έναυπηκε σε λίγα λεπτά λέγοντας.

— Τά δοκίμασα ένα - ένα κυρία, άναψαν όλα!

Τό γάλα!

Στό μάθημα της αριθμητικής ό δάσκαλος:

— Μόνο όμοιδή πράγματα προσθέτονται. Δέν μπορούμε να προσθέσουμε 4 άγελάδες και 3 άλογα και να πούμε πως κάνουν 7 άλογα ή άγελάδες.

Κι' ένας μαθητής.

— Με συγχωρείτε! Τότε πως ό γαλατάς μας προσθέτει μιιά όκά γάλα, μιιά όκά νερό και κάνει δυο όκάδες γάλα;

Την «περιείχε».

Στό σχολείο:

— Τοτό, να μου γράψης μιιά φορά με έξ λέξεις που να περιέχη και τη λέξι ζάχαρι.

Ο Τοτός σκέπτεται πολύ και γράφει.

«Σήμερα τό πρωί ήπια ώραίο γάλα».

— Καλά. Μά που είναι ή ζάχαρι που σου είπα;

— Μέσα στό γάλα, κυρία.

Η νηστεία.

Η μητέρα: — Σήκω πιά, Λιλή. Σήμερα πρέπει να πάμε στην εκκλησία για να μεταλάβης.

Η Λιλή: — Αδύνατο, μαμά! Είδα στόν ύπνο μου πως έτρωγα γαλατομπούρεκο!

Μεγάλο κακό.

Νίνα: — Γιάννη, έχω λόξυγκα... Πες μου τίποτα να τρομάξω, να μου περάση.

Γιάννης: — Σου έσκισα την «Νεολαία»...

Νίνα: — Ά!... ευχαριστώ, μου πέρασε!

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ «ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ»

Την πρωίαν της παρελθούσης Κυριακής η Α. Ε. ο Έθνικός Κυβερνήτης κ. Ι. Μεταξάς, συνοδευόμενος υπό του Κ.Ε.Ν. κ. Α. Κανελλοπούλου, έπεσκέφθη το στρατόπεδον «Ιωάννης Μεταξάς» εις Ζούμπερι, όπου μέχρι της 15ης Σεπτεμβρίου θα παραθερίσουν και επ' ευκαιρίαν θα εκπαιδευθούν δόκιμοι βαθμοφόροι των Περιφερειακών Διοικήσεων. Άρρένων και Θηλέων Πρωτευούσης και όπου ήδη έχουν στρατοπεδεύσει 650 δόκιμοι βαθμοφόροι της Περιφερειακής Διοικήσεως Άρρένων Πρωτευούσης.

Η επίσκεψις του Αρχηγού εις το Στρατόπεδον ήτο αφινιδιαστική και ούτω ούδόλως ήλλαξεν η ζωή του Στρατοπέδου κατά την προελευσιν του και εν συνεχεία καθ' όλον το διάστημα της παραμονής του εις αυτό, κατ' έκφρασθεϊσαν επιθυμίαν του εις τόν στρατοπεδάρχην. Όταν άφίχθη ο κ. Μεταξάς, μόλις είχε τελειώσει ο έκκλησιασμός των παιδιών εις το ύπαιθρον, εις μίαν πραγματικήν γραφικήν και ύποδλντικήν τελετήν, και έκαλούντο όλα δια την Κυριακάτικην ψυχαγωγίαν τους. Έως ότου δέ συγκεντρωθούν όλα εις τόν τόπον των παιγνιδίων των ο κ. Μεταξάς ενήργησε λεπτομερεστάτην επίθεωρήσιν όλου κλήρου του Στρατοπέδου. Ήρχισεν από το άναρτήριον και κατέληξεν εις τας μαγειρείας. Κατόπιν κατήλθεν εις το πεδιον παιγνιδίων των στρατοπεδουμένων. Τα παιδιά δεν δέκονταν τα παιγνίδια των παρά μόνον όταν προσπενούσε τας ομάδας των, όποτε και ξεστομούσαν σε συγκινητικές έκδηλώσεις λατρείας και άφοσίσεως στον «Πάτέρα των», ως άποκαλούν όλα τα μέλη της Ε.Ο.Ν. τόν Έθνικόν Κυβερνήτην.

Ο κ. Μεταξάς, περιερχόμενος το πεδιον παιγνιδίων, έκάλεε όλα τα παιδιά που δεν φορούσαν άθλητικήν φανέλλαν να μη έκτίθενται εις ήλιοθεραπείαν παρά μόνον την ώραν του μπάσιν των και εξέθετε σ' αυτά τους κινδύνους από μίαν αντίκαινονήν ήλιοθεραπείαν. Πριν άναγκασθή παρηκολούθησε και το μπάνι των παιδιών, τα όποια, άναχωρούντα, τόν προέπεμψαν από τη θάλασσα — όπου κολυμβούσαν — με ένθουςιώδεις έκδηλώσεις.

Ο κ. Μεταξάς εξέφρασε την Ικανοποίησιν του δια την λειτουργίαν του στρατοπέδου, καίτοι αυτή δεν ήρχισεν ελιμή πρό έλαχίστων ήμερών.

Το Στρατόπεδον «Ιωάννης Μεταξάς» και την κατασκήνωσιν των σπουδαστριών Φαλαγγιστών της Δ.Α.Σ.Θ. σε μία μαγευτική τοποθεσία μεταξύ Ραφίνας και Λούτσας έπεθεώρησε ο Κ.Ε.Ν. το Σάββατον το άπογευμα.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ο Αρχηγός της Κυβερνήσεως και Γενικός Έπιθεωρητής της Ε.Ο.Ν. κ. Ι. Μεταξάς έπεσκέφθη, ως συνήθως κατά Παρασκευήν, τα Γραφεία της Κεντρικής Διοικήσεως της Ε.Ο.Ν. και συνεργασθή μετά των άρμοδίων βαθμοφόρων επί ζητημάτων της Ε.Ο.Ν. τρεχούσης φύσεως.

Κατά την άναχώρησιν του Αρχηγού πλήθος συγκεντρωθέντος κόσμου έπυψήθησαν ένθουςιώς τούτον.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Επί τω έορτασμώ της τετάρτης έπετειού της Μεταβολής της 4ης Αυγούστου και προς ένιανυσιν του έργου της Έθνικής Όργανώσεως Νεολαίας έκδόθησαν, δύναμει του άρ. 1710/1930 Άναγκ. Νόμου, σειρά άναμνηστικών γραμματοσήμων της Ε.Ο.Ν. εξ είκοσι (20) κλάσεων, έκ των όποιων δέκα (10) κοινά και δέκα (10) άεροπορικά. Τα γραμματοσήμα ταύτα θα τεθούν εις κυκλοφορίαν την 3ην Αυγούστου. Ε. έ., θα παραμείνουν δε εις αυτήν δια τους φιλοτελιότας μόν μέχρι της 3ης Φεβρουαρίου 1941, δι' έπισήμανσιν διως αλληλογραφίας θα χρησιμοποιηθούν μόν κατά την 3ην, 4ην και 5ην Αυγούστου. Ε. έ. Η τιμή έκάστης πλήρους σειράς των γραμματοσήμων τούτων άνέρχεται εις δραχ. έξακοσίας έξήκοντα εξ (666), ήτοι δραχ. 333 δια την σειράν των κοινών και 333 δια την σειράν των άεροπορικών. Άπεφασίσθη όπως τα γραμματοσήμα ταύτα πωλούνται μόνον εις

πλήρεις σειρές, πλην των γραμματοσήμων της κλάσεως των 3 δραχμών έκ των κοινών και των 2 δραχμών έκ των άεροπορικών. Τα όνόματα των άγοραζόντων πλήρεις σειρές θα δημοσιεύονται δια τών έφημερίδων.

Λόγω του μικρού άριθμού των έκδιδόμενων σειρών έκ των έν λόγω γραμματοσήμων (50.000 σειραί έν όλω), η μελλοντική άξις έκάστης σειράς προδέλεπται ότι θα είναι μεγάλη, ώστε η διάθεσις χρημάτων προς άγοράν τούτων να άποτέλη άποταμίευσιν.

Επίσης την 4ην Αυγούστου τίθεται εις κυκλοφορίαν σειρά τεχυδρομικών δελταρίων, με εικόνες από την δράσιν της Ε.Ο.Ν.

Η ευρύτερα διάθεσις τούτων θα έχη όχι μόνον ύλικα όφέλη δια την Όργάνωσιν, άλλα θα ένισχύση και ήθικός το έργον μας.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΔΕΛΤΙΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Τρεις χιλιάδες και πλέον μέλη της Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης, κατανεμηθέντα εις όλα τα άστυνομικά τμήματα, έργασθησαν δια την άπογραφήν, την συμπλήρωσιν, την άντιγραφήν και την διανομήν των δελτίων τροφίμων, με ζήλον και προθυμίαν παραδειγματικήν. Η εργασία τούτων, η όποια έληξε πρό ήμερών, υπήρξεν από πάσης άπόψεως εξαιρετική. Τούτο άποδεικνύεται και έκ της σαρείας των εύσερεσκειών, αι όποιαί άπεστάλησαν προς τας Περιφερειακάς Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Πρωτευούσης υπό των προϊσταμένων των διαφόρων άστυνομικών τμημάτων.

ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΑ «ΝΤΑΜΑΡΙΑ» ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ

Αι προετοιμασίαι δια τόν πανηγυρικόν έορτασμόν της Ιστορικής έπετειού της 4ης Αυγούστου εις τας Άθήνας ήρχισαν ήδη υπό των Περιφερειακών Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης. Βάσει του καταρτισθέντος προγράμματος οι Σχηματισμοί Πρωτευούσης θα συμμετάσχουν εις τόν έορτασμόν δια σειρές έορτών και έπιδείξεων, αι όποιαί θα άρχίσουν την 1ην και θα λήξουν την 6ην Αυγούστου. Μεταξύ τούτων οργανούται και μία μεγάλη θεατρική παράστασις, η όποια θα δοθή εις το φυσικό θέατρο της θέσεως «Νταμάρια» του Λυκαβητού, όπου πέρσι έδιδόχθη επιτυχώς η «Πενθεσίλεια» του Κλάιστ.

Η επιτυχία της έν λόγω παραστάσεως θεωρείται βεβαία, δεδομένου ότι την σκηνοθεσίαν και την κατάρτισιν των Φαλαγγιστών και Φαλαγγιστριών που θα ύποδυθούν ρόλους άνέλκων διατρέπει καλλιτέχνηαι συνεργάται της Ε.Ο.Ν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δια την θερμήν περίοδον έξεπνήθη υπό της Διοικήσεως Άνωτάτων Σχολών Άρρένων νέον πρόγραμμα πολιτικής διαφωτίσεως και στρατιωτικής εκπαιδεύσεως.

Το πρόγραμμα τούτο τέθη εις έφαρμογήν, σημειωτέον δε ότι οι σπουδασταί Φαλαγγισταί παρακολουθούν τούτο μετ' εξαιρετικού ζήλου και προθυμίας, παρά τόν φόρτον των τμηματικών των εξετάσεων.

Ούτω όπερεκατόν μέλη των ΙΙΙ Γραφείων των Ύποδιοικήσεων της Δ.Α.Σ.Α., συνανθροϊζόμενα εις το έντευκτριον αυτής το άπογευμα έκάστης Τετάρτης, παρακολουθούν τα μαθήματα πολιτικής διαφωτίσεως.

Την 29ην Ιουνίου Ε. έ. έτελέσθη εις τόν Πανελλήνιον Σκοπευτικόν Κέντρον της Ε.Ο.Ν. ο προαγγελθείς άγών προς άποκτήσιν Σκοπευτικού Εύσημου. Εις τόν άγώνα αυτόν έλαβόν μέρος άπαντα αι Ύποδιοικήσεις της Δ.Α.Σ.Α., δια τών καλλιτέρων σκοπευτών των, έκ των όποιων 7 έπέτυχον και ότινες θα λάβωσιν άναλόγη της έπιδόσεώς των εύσημον Α' Β' ή Γ' τάξεως.

Την παρελθούσαν έβδομάδα ο Διοικητής της Δ.Α.Σ.Α. μετέβη εις Θεσσαλονίκην και έπεθεώρησε την Ύποδιοίκησιν του έκείσε Πανεπιστημίου, άποκομίσας τας άρίστας των έντυπώσεων δια την πειθαρχίαν και τάξιν των σπουδαστών Φαλαγγιστών της, ως και δια την ύποδειγματικήν εργασίαν των επιτελικών της γραφείων.

Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ Δ)ΣΕΩΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Η ύγειονομική ύπηρεσία της Διοικήσεως Άνωτάτων Σχολών, η όποια άνευ ούδεμιάς άμοιβής έξυπνίσθη τούτον τούς σπουδαστάς άσον και τούς οικείους των, κατά το παρελθόν διήμνον παρέσχε τας έπιστημονικάς της ύπηρεσίας εις 305 άσθενείς. Επίσης εις τόν Ιατρείον της Διοικήσεως Άνωτάτων Σχολών έγένετο Ιατρική περίθαλψις και θεραπεία εις 150 σπουδαστάς. Εξ άλλου έγένετο έπισκεψις κατ' οίκον εις 100 και πλέον συγγενείς σπουδαστών, άπεστάλησαν εις νοσοκομεία προς νοσηλείαν περί τους 39, έγένετον 60 εργαστηριακά εξέτασεις και δύο Ιατρικά συμβούλια.

Εκτός τούτων, η ως άνω ύγειονομική ύπηρεσία έπαναλαβάνει έντός των ήμερών τα διακοπέντα, λόγω των τμηματικών εξετάσεων των φοιτητών, μαθήματα ύγιεινής εις όλες τας Ύποδιοικήσεις της Δ.Α.Σ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΡΑΦΙΝΑΣ

Εις την Ραφίνα ήρχισε λειτουργούν από 1ης Ιουλίου Στρατόπεδον προς εκπαιδεύσιν Φαλαγγισσών σπουδαστριών της Διοικήσεως Άνωτάτων Σχολών Θηλέων. Η πρώτη άποστολή, η όποια έγένετο ήδη, άπετελέσθη έκ σπουδαστριών των Παιδαγωγικών Άκαδημιών Πειραιώς και Ψυχικού, της Γυμναστικής Άκαδημίας και της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών. Αι σπουδαστριά Φαλαγγίσσαι εκπαιδεύονται υπό συνεργάτων του ΙΙου και ΙΙΙου Γραφείου εις την στρατιωτικήν προπαιδευσιν και εις τα ζητήματα της Ιδεολογικής διαφωτίσεως και πολιτικής διαπαιδαγωγήσεως.

Το παρελθόν Σάββατον έπεσκέφθησαν το Στρατόπεδον η Α. Ε. ο Αρχηγός της Κυβερνήσεως μετά της Κυρίας Ι. Μεταξά, η Διοικήτρια της Περιφερειακής Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης και άλλοι έπίσημοι, οι όποιοι, άφου παρηκολούθησαν την ώραν της Ιδεολογικής διαφωτίσεως, κατά την όποιαν άνεπτυχθήσαν και συνεζητήθησαν υπό των Φαλαγγισσών τα θέματα «Πειθαρχία» και «Αυτοπειθαρχία», άνεχώρησαν εν μέσω ζωηρών χειροκροτημάτων και έπυψημίων.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ο έορτασμός της Έθνικής μας έορτής της 4ης Αυγούστου υπό των Περιφερειακών Διοικήσεων Άρρένων και Θηλέων Πρωτευούσης δεν θα έχη το σύνθηρό πρόγραμμα των περασμένων έορτασμών.

Τόν καταρτισμόν του προγράμματος έκαμαν κοινή συνεργασία οι Περιφερειακοί Διοικητές Άρρένων Πρωτευούσης, η Περιφ. Διοικήτρια Θηλέων Πρωτευούσης, οι Έπιτελείς των άρμοδίων Έπιτελικών Γραφείων άμφοτέρων των Διοικήσεων Άρρένων και Θηλέων και έκλεκτοι συνεργάται.

Το δοθησόμενον έργον είναι παραστατικότατον, παρμένο από την Ιστορίαν μας, από της έποχής του Μεγάλου Άλεξάνδρου έως την σημερινήν εποχήν μας του Νέου Κράτους της 4ης Αυγούστου.

Το πρόγραμμα του όλου έορτασμού της 4ης Αυγούστου είναι εξαιρετικόν. Ήρχισαν ήδη αι προετοιμασίαι δια την έπιτυχίαν του, εργάζονται δε πυρετώδως μικροί και μεγάλοι.

Από της 1ης έως την 6ην Αυγούστου θα γίνουν καλλιτεχνικά έπιδείξεις (θέατρον, χοροδία, μουσική κλπ.) καθώς και τεχνικά εις την θάλασσαν, τας όποιας θα τιμήση δια της παρουσίας Του η Α. Ε. ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Γενικός Έπόπτης της Ε.Ο.Ν.

Την 5ην Ιουλίου εις το θέατρον «Ρεξ» το Τμήμα Ραδιοφωνίας έδωκε με τα έκλεκτότερα έργα, που άκούσαμε εις την ώραν της Φαλαγγισσής, μίαν έορτήν πεποικιλμένην με χορούς, την όποιαν έτίμησεν η Α. Ε. ο Αρχηγός μας.

Η πρώτη άποστολή της Α.Ε.Κ. εις τας παιδικάς έξοχάς Βούλας έγινε.

Την πρώτην ήμέραν της στρατοπεδεύσεως τας έπεσκέφθησαν συναγωνιστής της Κ. Δ., ο

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Σχηματισμοί Πρωτευούσης

όποιος ώμυλίσεν εις αυτός καταχειροκροτηθείς ένθουςιώς και η συναγωνίστρια της Π.Δ.Θ.Π., οι όποιοι έγιναν ένθουςιώς δεκτοί υπό των Φαλαγγισσών της Π.Δ.Θ.Π.

Λόγω της έλλείψεως βενζίνης και ανθρώπων αι έκδρομοι δεν θα γίνονται του λοιπού με αυτοκίνητα η με σιδηροδρόμους. Περιορίσθησαν εις μικράς πορείας η ομαδικάς έκδρομάς με συγκοινωνιακά μέσα, όπου αι Φαλαγγίσσαι και αι Σκαπάνισσαι, κατασκηνώνουσαι εις τας περίε της πόλεως πρόστασια, ψυχαγωγούνται με ώφέλιμον από πάσης άπόψεως ψυχαγωγίαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΠΟΡ

Κατόπιν συνεννόησεως της Περιφερειακής Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης μετά των Προέδρων των Κοινοτήτων Παλαιού Φαλήρου και Γλυφάδας, άπεφασίσθη όπως διατίθενται δωρεάν καθ' ώρισμένην ήμέραν της έβδομάδος αι έγκαταστάσεις λουτρών των Κοινοτήτων τούτων, δια την εξάσκησιν των Φαλαγγισσών εις την κολύμβησιν και εις τα άλλα θαλάσσια άθλήματα.

Η Διεύθυνσις Συντονισμού Έκπαιδεύσεως της Περιφ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης εξέδωκεν έγκύκλιον, δια της όποιας καλεί όσας έκ των Φαλαγγισσών ήλικίας Α', δηλαδή άνω των 18 έτών, έπιθυμούν να εκπαιδευθούν εις μίαν Σχολήν. Ειδικότηταν θα ύποβάλουν δήλωσιν εις την όποιαν έκτός των τυπικών στοιχείων, να άναγράφεται και η έκκλεγιση υπό της Φαλαγγισσής ειδικότητος. Είναι δε αι ειδικότητες άται αι έξης:

Πλεκτική, Ύφαντουργική, Χειροτεχνία, Μαγειρική, Ραφή, Κοπή, Βρεφοκομία, Κοινωνική Πρόνοια και (Έπισκεπτρία Άδελφαι) Πρώτα Βοήθεια, Οικοποροοδοσία, Οικονοσκόμοι, Μουσική (Πιάνο, Βιολί, Κιθάρα κ.λπ.), Σχέδιον, Χοροί, Χοροδία, Άπαγγελία, Άθλοπαίδεια, Σκοποβολή, Πένταθλον, Κολύμβησις, Ποδηλασία, Ιππασία, Σχολή Έφεδρων Βαθμοφόρων, Μελισσοκομία, Σηροτροφία, Μέσα συνδέσμου και διαβιβάσεως, Μόρς, Άνεμοπορία, Όδηγός αυτοκινήτου, Πολιτική διαφώτισις και Έπαγγελματική διασφάτις.

Η Περιφερειακή Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης διοργανώνει τρεις μεγάλας μορφωτικάς και ψυχαγωγικάς συγκεντρώσεις Φαλαγγισσών ήλικίας Α' — άνω των 18 έτών — έκ των όποιων η μόν μία θα γίνη εις την «Όσιν» Ζαπτείου την 6ην και 30' μ. μ. της προεχούς Τετάρτης δια τας Φαλαγγισσάς Α' των Ύποδιοικήσεων Θηλέων Άθηνών και Βορρά, η άλλη εις το Έτροκαντερό Παλαιού Φαλήρου την 7ην μ. μ. της Παρασκευής δια τας Φαλαγγισσάς Α' της Ύποδιοικήσεως Νότου και η τρίτη εις το Πειραικόν Γυμναστήριον την 7ην μ. μ. της Πέμπτης δια τας Φαλαγγισσάς Α' της Ύποδιοικήσεως Πειραιώς. Εις τας συγκεντρώσεις αυτές θα όμιλήση η συνεργάτις της Ε.Ο.Ν. κ. Ζωή Φράγκου με θέμα «Ποία η θέσις της Φαλαγγισσής Α' εις την Ε.Ο.Ν.» και έπειτα θα έπακολουθήση καλλιτεχνική έπιδείξις με πλούσιον πρόγραμμα άποτελούμενον από μουσικάς έκτελέσεις, άπαγγελίας, τραγούδια, χορούς και έκτελέσεις χοροδίας Φαλαγγισσών. Μετά την έκτέλεσιν του προγράμματος έκαστη Φαλαγγίστρια άπερχομένη θα παραδίδη εις τας επί τούτα βαθμοφόρους μίαν δήλωσιν, εις την όποιαν θα άναγράφη την ειδικότητα την όποιαν εξέλεξε και εις την όποιαν έπιθυμεί να εκπαιδευθή.

ΜΙΚΡΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Με πάσαν έπισήμανση παρουσία της Α. Ε. του Έθνικού μας Κυβερνήτου και Γενικού Έπιθεωρητού της Ε.Ο.Ν. κ. Ιωάννου Μεταξά, έτελεσθησαν εις το Ζηρύνειον Γυμναστήριον Κηριαίος οι άθλητικοί άγώνες της Ε.Ο.Ν. μεταξύ των άθλητικών ομάδων των Περιφερειακών Διοικήσεων Χίου, Λέσβου, Σάμου, Φθιωτιδοφωκίδος και Ύποδιοικήσεως Βορρά της Περιφερειακής Διοικήσεως Άρρένων Πρωτευούσης.

Τόν Αρχηγόν, έισερχόμενον εις το Γυμναστήριον, έπυψήθησαν ζωηρώς αι παριστάμενοι άθληταί και φιλάθλοι, διαδηλώναντες ούτω δια μίαν ακόμη φοράν την πίστιν και άφοσίωσιν των εις τούτον.

Οι άγώνες διεξήχθησαν με τάξιν και πε-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ Κ. Ε. Ν.

Ο Κ. Ε. Ν. κ. Άλ. Κανελλόπουλος με στήλην άνθουςμνηναγού μετά του ύφυπουργού κ. Σπεντζά και του Γεν. Διοικητού Θράκης.

βαρχίαν παραδειγματικήν. Τα τεχνικά δε άποτελέσματα τούτων έχουν ως κάτωθι:

1) Δρόμος 100 μέτρων Φαλαγγιστών: Ισκαβίδης (Υ. Β.), Γιαγκινής (Π. Δ. Χίου), Ρουσάκης (Υ. Β.). 2) Δρόμος 400 μέτρων Φαλαγγιστών: Γιαγκινής (Π. Δ. Χίου), Ποιμενίδης (Υ. Β.). 3) Δρόμος 3.000 μέτρων Φαλαγγιστών: Καμπέρης (Π. Δ. Λέσβου), Νίτσας (Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος), Τζούρας (Π. Δ. Χίου). 4) Σκυταδρομία 4x320 Φαλαγγιστών: Περιφερειακή Διοίκησις Λέσβου, Ύποδιοίκησις Βορρά, Περιφ. Διοίκησις Φθιωτιδοφωκίδος. 5) Άκοντισμός Φαλαγγιστών: Βαρκάκης (Π. Δ. Χίου), Άμπατιέλος (Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος), Λυκαρδούπουλος (Υ. Β.). 6) Σφαίροβολία Φαλαγγιστών: Μαρκούσης (Υ. Β.), Μπλιλάκης (Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος), Λάλης (Υ. Β.). 7) Έλευθέρα δισκοβολία: Λάλης (Υ. Β.), Βαρέαρης (Π. Δ. Χίου, Μαρκούσης (Υ. Β.). 8) Άλμα εις ύψος Φαλαγγιστών: Τζάνης (Υ. Β.), Τζαπάλας (Π. Δ. Χίου), Κουκουλάς (Υ. Β.). 9) Άλμα εις μήκος Φαλαγγιστών: Χωριανέλης (Π. Δ. Λέσβου), Ζάτος (Υ. Β.), Χριστοδούλου Χρ. (Υ. Β.). 10) Άλμα τριπλούν Φαλαγγιστών: Ζάτος (Υ. Β.), Σπηλιώτης (Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος), Ιατρίδης (Π. Δ. Χίου). 11) Δρόμος 100 μέτρων Φαλαγγισσών: Παγουρτζή (Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος), Άποστολίδου (Υ. Β.), Σαβάτανου (Υ. Β.). 12) Άλμα εις μήκος Φαλαγγισσών: Άλεξανδρίδου (Υ. Β.), Άραπόγλου (Υ. Β.), Μπερτζελέτου (Υ. Β.). 13) Άλμα εις ύψος Φαλαγγισσών: Μαρφόγλου (Υ. Β.), Άραπόγλου (Υ. Β.), Κουνάκου (Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος).

Μετά την λήξιν των άγώνων ο Αρχηγός άπένευμεν εις τούς νικητάς τα έπαθλα και διπλώματα.

Εις τούς άθλητικούς άγώνας των άμμερίδων της Ε.Ο.Ν., οι όποιοι διεξήχθησαν τόν άπογευμα εις Χανιά μεταξύ των άθλητικών ομάδων των Περιφερειακών Διοικήσεων Κρήτης και Εύβοίας, συμμετείχε και η Π. Δ.Α.Π. δια της Ύποδιοικήσεως Νότου.

Οι άθληταί της Π.Δ.Α.Π. ήσαν πάντε πρώτας νίκας εις τα επί μέρους άγωνίσματα, τήσασας δεύτερας και μίαν τρίτην νίκην, άνά-είλεντες ούτω την ομάδα Πρωτευούσης πρώτην εις την γενικήν βαθμολογίαν, με βαθμούς 81 και με όπερηχόν έναντι της δεύτερας νικητριας ομάδος Εύβοίας κατά 44 όλους βαθμούς.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν 7ην τρέχ. έτελέσθησαν εν Καλαμίας επί το Γυμναστήριον του έκεί Συντάγματος άθλητικοί άγώνες μεταξύ των Διοικήσεων Άνωτάτων Σχολών Άρρένων, της Περιφ. Διοικήσεως Άργολιδοκορινθίας, Λακωνίας, Μεσσηνίας και Άρκαδίας,

η γενική βαθμολογία των όποιων έχει ως έξης: 1) Δ.Α.Σ.Α. βαθ. 76. 2) Π.Δ.Α. Μεσσηνίας βαθ. 47. 3) Περ. Δ)σις Άργολιδοκορινθίας βαθ. 27½. 4) Π.Δ.Α. Άρκαδίας βαθ. 26. 5) Π.Δ.Α. Λακωνίας βαθ. 25½.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ο έκ Νεαπόλεως Βοϊών έμποροπλοίαρχος κ. Χαράλαμπος Μαζαράκης δι' έπιστολήν του προς την Περιφερειακήν Διοίκησιν Ε.Ο.Ν. Λακωνίας εύχαρίσκει την Όργάνωσιν διότι την 28ην παρελθόντος ήμνος ο Τετράρχης Βασ. Δέρπος και δέκα άλλοι Φαλαγγισταί με προφανή κίνδυνον της ζωής των έρρίφθησαν εις την θάλασσαν και έσωσαν αυτόν και τόν υιόν του έκ βεβαίου πνιγμού.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Εις όλους τούς Σχηματισμούς παρατηρείται ζοηροτάτη κίνησις εκπαιδευτική και άθλητική.

ΜΕΓΑΡΑ.— Η Περιφερειακή Διοίκησις Θηλέων Άττικοβοιωτίας διοργάνωσε την 30ην Ιουνίου έορτήν εις την Ύποδιοίκησιν Μεγαρίδος ύπερ της στολής της Φαλαγγισσής. Κατ' αυτήν έπαίχθησαν υπό των Φαλαγγισσών της Ύποδιοικήσεως ώραιότατα κομωδία καταχειροκροτηθείσαι. Την έορτήν παρηκολούθησεν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άττικής και Μεγαρίδος, η Ύποδιοικήτρια μετά του Έπιτελείου της Π.Δ.Θ. Α., αι άρχαί του τόπου και πλήθος κόσμου.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.— Καί εις την Ύποδιοίκησιν Λεβαδείας αι συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώτατα και αι Φαλαγγίσσαι προσέρχονται κανονικώς εις τας τάς. Διδάσκονται μαθήματα οικοκυρικής, ά βοηθειών και άδικής. Άπαντα τα μαθήματα τα παρακολουθούν μετά ζήλου και έμπειλείας.

ΛΑΥΡΙΟΝ.— Εις την Ύποδιοίκησιν Λαυρεωτικής αι συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώτατα. Αι Φαλαγγίσσαι και Σκαπάνισσαι παρακολουθούν διαφόρους όμιλίας και μαθήματα. Επίσης παρηκολούθησαν θεατρικήν παράστασιν δοθείσαν υπό του θιάσου της Περιφερειακής Διοικήσεως Άρρένων Άττικοβοιωτικής. Επίσης η έορτή της Α. Β. Υ. του Διοδόχου και Γενικού Αρχηγού της Ε.Ο.Ν. έωρτάσθη με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια.

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ.— Επί τη έπετειώ της όνομαστικής έορτής του Διοδόχου έγένετο έκκλησιασμός, παρέλασις και έπηκολούθησεν όμιλία της Διοικήτριας του Σχηματισμού. Επίσης έντός της εκκλησίας Φαλαγγίσσαι και Σκαπάνισσαι έψαλόν κατασκευάσινα προσευχήν ύπερ του Διοδόχου ζευγούς.

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ.— Κατά τας συγκεντρώσεις αι Φαλαγγίσσαι άκολουθούν εις στρατιωτικήν προπαιδευσιν, ψυχαγώνιαν, χορούς, παιδικά, κινηματογράφον. Παρακολουθούν μαθήματα ύγιεινής και παροχής ά βοηθειών, καθώς και μαθήματα οικοκυρικής.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΚΦΩΝΗΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ Ε.Ο.Ν. ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Κεντρική Διοίκησις προκηρύσσει Διαγωνισμόν την 29ην τρέχοντος 1940 δια την πρόσληψιν ένός (1) έκφωνητού και μιάς (1) έκφωνητριας δια τόν Ραδιοφωνικόν Σταθμόν της Ε.Ο.Ν.

Οι βουλόμενοι έκ των Φαλαγγιστών η Φαλαγγισσών να συμμετάσχουν, δέον όπως μέχρι της 25ης τρέχοντος ύποβάλουν σχετικές αιτήσεις εις την Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας παρά τη Κεντρική Διοίκησιν.

Οι διαγωνισθησόμενοι δέον άπαραιτήτως να είναι μέλη της Ε.Ο.Ν. και κάτοχοι πτυχίου Γυμνασίου.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΣΠΑΡΤΗ.— Η Σχολή κοπτικής—ραπτικής ένισχύη κατ' αὐτὰς καὶ μὲ διδασκαλίαν κεντημάτων. Ὅλα τὰ φοιτῶντα μέλη τῆς Σχολῆς ἀσχολοῦνται πυρετωδῶς μὲ τὴν κατασκευὴν ἐκθεμάτων διὰ τὴν προσεχὴ Ἑκθεσὶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐν Μυστρᾷ.

Ἐκτὸς τῶν μαθημάτων αὐτῶν αἱ μαθήτριαι τῆς Σχολῆς παρακολουθοῦν ἐκάστην Τετάρτην καὶ μαθήματα γυμναστικῆς καὶ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, ὡς καὶ μαθήματα μαγειρικῆς καὶ ζαχαροπλαστικῆς.

Ἡ Περιφ. Διοίκησις Λακωνίας ἐργάζεται κατ' αὐτὰς διὰ τὴν πραγματοποίησιν θερινοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς μέρη κατὰλληλα πρὸς παραθερισμόν.

ΓΥΘΕΙΟΝ.— Εἰς Γύθειον ἐγένετο συγκεντρώσις τῶν μονάδων εἰς τὸ Γυμναστήριον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὠμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς. Οἱ βαθμοφόροι ἐδοξέθησαν εἰς τὴν γεωργικὴν ἀπογραφήν τῶν κατοίκων.

ΜΟΛΑΟΙ.— Καὶ εἰς Μολαούς ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῶν μονάδων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς. Οἱ βαθμοφόροι ἐδοξέθησαν εἰς τὴν γεωργικὴν ἀπογραφήν τῶν κατοίκων.

ΠΑΡΑΣΥΡΟ.— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ὁ Σχηματισμὸς ἐξέδραμεν εἰς πλησίον τοποθεσίαν καὶ παρικολοῦθησεν τὸν ἄλωνα.

ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΟΝ.— Οἱ Σχηματισμοὶ Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐθέρισαν τὸ σιτάρι τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ ἐξαιρετικὸν κέφι καὶ ἐνθουσιασμόν.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ἡ Διοίκησις Μεσσηνίας, καθιερώσασα τὴν 23ην Μαρτίου, ἡμέραν ἀπελευθερώσεως τῆς Καλαμάτας καὶ ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὡς ἡμέραν τοπικῆς ἐορτῆς καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ λαμπρύνῃ αὐτὴν διὰ παραστάσεως ἔργου καθαρῶς Μεσσηνιακῆς καὶ δὴ Καλαματιανῆς ὑποθέσεως, προεκήρυξε μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς διαγωνισμὸν διὰ τὴν συγγραφὴν σχετικοῦ δράματος, καθορίσασα καὶ σχετικὰ βραβεῖα.

Ἐξασκοῦντο ἱκανοποιητικῶς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ναυτοφαλαγγιτῶν ὑπὸ πεπειραμένου καὶ ἱκανοῦ βαθμοφόρου.

Καταβάλλονται φροντίδες διὰ τὴν ὅσον ἐνεσθὶ ταχύτεραν ἀναχώρησιν τῆς πρώτης ὁμάδος κατασκηνοτῶν. Αἱ κατασκηνώσεις ἐφέτος θέλουσι λάβει χώραν εἰς μαγευτικὴν παραθαλασσίαν τοποθεσίαν, δὲν εἶναι δὲ καθαρῶς ἐκπαιδευτικαί.

ΛΑΡΙΣΑ.— Διακόσιαι πεντήκοντα ἐργαζόμενες Φαλαγγίτισσες τοῦ Βόλου ἐπέρσαν τὴν ἡμέραν τῶν εἰς ὥραιαν τοποθεσίαν τῆς Λαρίσης μαζὶ μὲ τὴς Φαλαγγίτισσας τῆς πόλεως μας. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία ὠμίλησε πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας, ἀναπτύσσας τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν

Συγκομιδὴ σίτου ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. Μαγούλας.

στοργὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τὸν ἐργαζόμενον κόσμον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Φαλαγγιτισσῶν ἐξέσπασεν εἰς χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ, εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς ὁμιλίας προσέφεραν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοικητρίαν δύο ὥραιας ἀνθοδέσμες καὶ ἓνα ἀναμνηστικὸν ἀργυροῦν σῆμα τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ μεσημέρι ἐγενευσίαν σὲ κοινὸν αὐσίτιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαθε μέρος καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία. Ἐφηρμύσθη ὠραῖοτατὸ πρόγραμμα ψυχγωγίας, ἀπήγγειλαν ὠραῖα ποιήματα καὶ ἐτραγοῦδισαν πολλὰ τραγούδια πού συνέθεσαν μόνες τὸς οἱ συναγωνίστριες Λαρίσης καὶ Βόλου γιὰ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ τὸν Κυβερνητικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἐκλήθησαν νὰ μετὰσχουν εἰς συνέδριον ἁπασαὶ αἱ Ὑποδιοικήτριαι τοῦ Νομοῦ. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς τῶν παρικολοῦθησαν τὰ μαθήματα ἀμετακινώσεως ἀνωτέρων στελεχῶν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ.— Ὑπὸ Φαλαγγιτῶν τῆς I Τετραρχίας ἐγένετο ὁ θερισμὸς τοῦ ὁπιοῦ τῆς II Τετραρχίας ἀπαρτὸς καὶ καλλιεργηθέντος ἀγροῦ, ἐκτάσεως 2½ στρεμμάτων. Ἡ καλλιέργεια ἔχει γίνεσθαι κατὰ τὸ ἥμισυ σκαλιστικῇ καὶ κατὰ τὸ ὕπολοιπον ἥμισυ διὰ γραμμικῆς σπορᾶς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ συνεργάτου διευθυντοῦ κοινωφελῶν ἔργων τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ἐπίσης ἐξαιρείται ἡ πράξις τῶν κατοίκων Ὀρθοεσούνιου Καλαμπάκας, οἵτινες προσέφερον ὑπὲρ τοῦ Σχηματισμοῦ Ε.Ο.Ν. τοῦ μικροῦ χωρίου τῶν τὸ γάλα μῆας ἡμέρας τῶν αἰγοπροβάτων τῶν, συνολικῆς ἀξίας χιλίων δραχμῶν.

Ἡ ὄντως εὐγενὴς καὶ ὠραία αὐτῶν πράξις καταδεικνύει σαφέστατα πόσον κατενοήθη καὶ ἐξετιμῆθη ὑπὸ πάντων ἡ βία καὶ ὡς ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ εἰς τὰ μικρότατα καὶ μαλὸν ἀπομακρυσμένα χωρία τῆς Πατρίδος μας.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Μετὰ τὴν πλουσίαν συγκομιδὴν διαφόρων ὁσπρίων ἀπαρτῶν ὡς γνωστόν παρὰ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Ἰωαννίνων, ἤρchiσε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ θερισμὸς τοῦ σίτου, τὸν ὁποῖον οἱ Φαλαγγίται εἶχαν καλλιεργήσει ἐπὶ ἐκτάσεων πλησίων τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ.

Ἀπὸ πρώτας ὁμάδες Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων μὲ ἐξαιρετικὴν διάθεσιν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ, ψάλλοντες τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας καὶ ἄλλα ἐθνικά τραγούδια.

Ὁ θερισμὸς ἐγένετο μὲ σύστημα ἐπιστημονικόν, προηγουμένων τῶν θεριστῶν μὲ δρεπανὰ καὶ ἀκολουθούντων τῶν δεματιστῶν, ὁπὸ τὴν καθοδήγησιν συναγωνιστοῦ γεωπόνου. Τὸν θερισμὸν παρικολοῦθησαν ὁ Ὑπουργὸς Γεν. Διοικήσεως κ. Κων. Φιλοσοφούπουλος, ὅστις καὶ ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων παρὰ τῶν θεριστῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα ἅπαντες οἱ Σχηματισμοὶ Θηλέων

Ἡ Ε.Ο.Ν. Θηλέων Λαρίσης ἐν παρελάσει.

τῆς Περιφ. Διοικήσεως Φλωρίνης ἐσυνέχισαν τακτικώτατα τὰς συγκεντρώσεις τῶν, καθ' ἃς ἄλλοτε μὲν ἐγένοντο ἀσκήσεις καὶ χοροὶ, ἄλλοτε δὲ διαλέξεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων ὡς τὸ «Περὶ Βασιλείας», «Περὶ Ὀρησκείας», «Περὶ Κοινωνίας» κλπ.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Φλωρίνης συνεχίζονται κανονικώτατα αἱ συγκεντρώσεις. Ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐγένετο ἡ προβολὴ τῆς ταινίας «Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1940». Τὴν προβολὴν παρικολοῦθησαν ἅπασα ἡ δύναμις τῶν Σκαπανισσῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν. Ἡ 163 Φάλαγξ Θηλέων Φλωρίνης ἐξέδραμεν εἰς τὸ γραφικώτατο ὕψωμα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀμυνταίου ἡ Ε.Ο.Ν. Θηλέων ἡσχολήθη ἀπὸ κοινῶς μετὰ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ προτύπου κτήματος τοῦ Γυμνασίου Ἀμυνταίου, τὸ ὁποῖον ἐκαλλιέργησεν ἡ Ε.Ο.Ν.

Ὡσαύτως ἐν τῇ Ὑποδιοίκησιν Καστορίας ἐσυνεχίσθησαν αἱ διδασκαλίαι εἰς ἅπαντας τοὺς Σχηματισμοὺς. Τισαῦται συγκεντρώσεις ἔλαβον χώραν εἰς Καστορίαν, Οἰνὴν, Ἀργος Ὀρεστικόν, Κωσταράγαθον, Λιθιὰν κλπ. Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς ἀνεπτύχθησαν τὰ θέματα «Περὶ φύλλων μεταβάσεως», «Περὶ Ὀρησκείας», «Περὶ ὑποχρεώσεων», «Περὶ βαθμοφόρων», «Περὶ Ἑλληνισμοῦ» κλπ. Ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ὑποδιοικήσεως προσεβλήθη ἡ κινηματογραφικὴ ταινία «Ἑλλάς τοῦ 1940».

Προσέτι Σχηματισμοὶ τινὲς ἡσχολήθησαν μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν.

ΣΕΡΡΑΙ.— Κατόπιν σχετικῆς διαταγῆς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἡ Ε.Ο.Ν. ὁλοκλήρου τῆς χώρας μετέχει ἐνεργῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς διανομῆς τῶν δελτίων τροφίμων.

Εἰς τὴν πόλιν μας ἡ διανομή θὰ γίνῃ κατὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, ἐχωρίσθη δὲ αὕτη εἰς 20 τομεῖς. Εἰς ἕκαστον τῶν τομῶν τούτων τοποθετεῖται ἀνὰ εἰς βαθμοφόρος τῆς Ε.Ο.Ν. ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ 5 Φαλαγγίταις. Ἀπαντες δὲ οὗτοι τελοῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἀνωτέρου βαθμοφόρου τῆς Ὑπηρεσίας, ὁρισθέντος ὑπὸ τῆς Περιφ. Διοικήσεως.

Τὰ τισαῦτα συνεργεῖα κατενεμήθησαν ἤδη εἰς τὰ δύο Ἀστυνομικὰ Τμήματα, ὅπου ἔδρευε ἀνὰ μίαν κεντρικὴν ἐπὶ τῆς διανομῆς ἐπιτροπὴ, τελούσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν οἰκείων διοικητῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Ἐλήφθησαν πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ νὰ γίνῃ συστηματικὴ ἡ διανομή. Ὁ ζήλος ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ προθυμία τῶν ἀναλαβόντων τὸ ἔργον τούτου μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν., κατανοούντων πλήρως τὴν μεγάλην αὐτοῦ σημασίαν, ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον ἐγγύησον ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. θὰ φανῇ καὶ πάλιν ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς στοργῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ὅτι θὰ φέρῃ εἰς αἰσίον πέρας καὶ τὸ νῦν αὐτὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσο ἐνθουσιασμοῦ ἀνέλαθε.

ΔΡΑΜΑ.— Εἰς τὴν Σχολὴν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων στελεχῶν Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας ὠμίλησεν ὁ Ἀ' Ἐπιτελὴς τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας περὶ ὑγιεινῆς.

Ὁ Γενικός Ἐπόπτης Ε.Ο.Ν. Δράμας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Ε.Ο.Ν., ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς Νικήφου καὶ Ἀδριανῆς.

Εἰς Παρανέστιον, ἔδραν τῆς 245ης Φάλαγγος Ε.Ο.Ν. Περιφερειακῆς Διοικήσεως Δράμας, ἔλαθε χώραν συγκεντρώσεως τῶν Διοικητῶν Λόγων καὶ Σχηματισμῶν Διποτάμω, Τραχυνίου, Θύλου, Πολυγεφύρου, Περιελέ-

Ἡ Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Φλωρίνης ἐν παρελάσει.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

που, Δρατοῖστῆς καὶ Τεμένους, καθ' ἣν ἐδόθησαν ὁδηγίαι ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς 245ης Φάλαγγος διὰ τὴν πρόδον τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀνεξαρτήτου Ταγματὸς Σιδηροναυτοῦ Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας ἐπεθεώρησε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τοὺς Σχηματισμοὺς Ὀροπεδίου, Κοκκινῶν καὶ Μαγνησίου.

ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΝ.— Ἡρᾶτο λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς σχολὴ τραυματιοφορέων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς 231ης Φάλαγγος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου ἱατροῦ κ. Α. Ἀδαμάκη.

Εἰς τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως γενόμενῃν παρέλασιν μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ἔσχον οἱ Σχηματισμοὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως, οἵτινες καὶ κατεχειροκροτήθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Σιδηροκάστρου ἐλήφθησαν εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου διὰ τὰς ἐξ ὀνόματος τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων πρὸς Αὐτοὺς ἀπευθυνθείσας ἐκ μέρους τῆς Ὑποδιοικήσεως εὐχὰς ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ Ἐπιδόχου Διαδόχου ὡς καὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

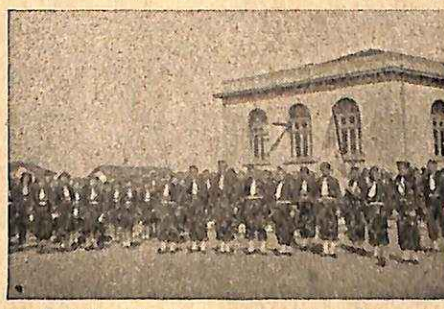
Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν ἐλήφθη εὐχαριστήριον ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Μητροπολεως Κίτρους διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Σχηματισμοῦ Γεφυσουδίων προσφορὰν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κατερίνης.

ΧΑΝΙΑ.— Ἡρᾶτο ἡ λειτουργία τοῦ στρατοπέδου ἐκπαίδευσως βαθμοφόρων μὲ ἔδραν τὴν Ἀγίαν Μαρίαν Κυδωνίας, εἰς ὃ θὰ φοιτήσουν ἐκ περιτροπῆς ἐπὶ 20 ἡμέρας 50 μέλη κατὰ τρεῖς περιόδους. Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀπρόσκοπον καὶ τελείαν λειτουργίαν τοῦ ἐν λόγῳ στρατοπέδου, θέσασα ἐπὶ κεφαλῇς ἀξιωματικῶν εἰδικῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ναυτοφαλαγγίται Χανίων ἐξέδραμον εἰς τὴν Ἱερὰν Μοῆν Γωνιάς Κισσάμου, ἐνθα παρικολοῦθησαν μὲ κατανύξιν τὴν ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κισσάμου καὶ Σελίνου τελεσθεῖσαν λειτουργίαν. Ἐπεδόθησαν ἀκολουθῶς εἰς τὸ κολυμβήμα, ἡλιοθεραπείαν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ διεσκεδάσαν μὲ ἐνθουσιασμόν. Κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονὴν τῶν ἐκδρομῶν ὠμίλησε καταλλήλως ὁ παρακολουθῶν τὴν ἐν λόγῳ ἐκδρομῇ ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, ἐξάρας γλαφυρῶς τὴν συντελουμένην εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ε.Ο.Ν. ἐθνικὴν ἀναγέννησιν. Ὁ ἐπὶ κεφαλῇς τῆς ἐκδρομῆς καὶ ἀρχηγὸς Ναυτοφαλαγγιτῶν Χανίων εὐρεν ἐυκαιρίαν νὰ ἐξάρῃ παραστατικώτατα τὴν ἀξίαν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, πρὸς ἣν συνδέεται φύσει ὁ ἀνδρωπός. Ἡ Ἱερὰ Μοῆν κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ κατεστήσῃ δσον τὸ δυνατόν ἀνευτέρων τὴν παραμονὴν τῶν ἐκδρομῶν. Τὸν Ἡγούμενον ἡ-χαρίστησε δεόντως κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ὁ ἐπὶ κεφαλῇς τῆς ἐκδρομῆς.

Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπανίσσαι τῆς 249ης Φάλαγγος συγκεντρώθησαν εἰς τὸ γυμνάσιον θηλέων περισσότερον χαρούμενες ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορᾷ, διότι, ἀπληλαγμένες πλέον ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου, θὰ ἀφοσιωθοῦν ἐλπίσας τὴν ἀγαπημένην τοὺς Ὀργάνωσι, πού γι' αὐτὰς ἀποτελεῖ μίαν στορ-

Ἡ Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων Σιδηροκάστρου ἐν παρελάσει.

γικὴ στέγη, μίᾳ θερμῇ φωλῇ πού σκοπὸν ἔχει τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν καλλιέργειαν τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν αἰσθητικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτόμου.

Ἐκεῖ ἐδιδάχθησαν περὶ τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ὑψίστης σημασίας αὐτῆς διὰ τὴν πρόδον τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἔθνων. Ἐγένετο κατόπιν συνέχεια τῶν μαθημάτων περὶ ἀεραμύνης καὶ οἰκοκυρικῆς.

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἡσχολήθησαν μὲ τὰ μέσα συνδέσμων καὶ διαδιδάσεως καὶ μὲ τὴν περιόλυν.

Τὴν δὲ 7ην ὠδηγήθησαν ἐν σώματι ὑπὸ ἀνωτέρων βαθμοφόρων εἰς τὸ θέατρον, ὅπου ἐδίδετο παρὰστοσις πατριωτικοῦ περιεχομένου, ἦν καὶ παρικολοῦθησαν μετὰ μεγάλης τάξεως καὶ πειθαρχίας.

Ἐγένετο ἐπίσης ἡ συνήθης συγκεντρώσις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Λέσχην Ε.Ο.Ν. Θηλέων. Ἐκεῖ, στὴν εὐχάριστον ἐκείνῃ ἀτμόσφαιρᾳ τοῦ στοργικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐν μέσῳ τῆς Διοικητρίας τῆς Φάλαγγος, ἐνωμένες σ' ἓνα ἀδιάσπαστον σύνολον, σ' ἓνα ἀδιάρρηκτον δεσμὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ φιλίας, τὸν δεσμὸν πού ἐδημιούργησεν ἡ Ἑθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας, παρικολοῦθησαν τὰ δι' αὐτὰς καθορισθέντα μαθήματα.

Ἐδιδάχθησαν τὸν ὕμνον τοῦ Φαλαγγίτου καὶ ἡσκήθησαν εἰς τὸν χειρισμὸν. Μία δὲ Ὑπνωτιστὴς ὠμίλησε διὰ τὰ παύματα κατὰ τῆς πειθαρχίας. Ἐπηκολούθησε κατόπιν τὸ εὐχάριστον διὰ τῆς ἐργατικῆς μας μάθημα τῆς χειροτεχνίας.

Πρὸς τὰς ἐργαζομένας ὠμίλησε δι' ὥραιον λόγον παρεπιδημοῦσα Ὑποφύλαξ ὑποδείξασα εἰς αὐτὰς τὴν στοργὴν μεθ' ἣς τὰς περιέβαλει ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὸ Νέον Κράτος. Ἐδωκε σαφὴ εἰκόνα τῆς ἐργαζομένης πρὸ τοῦ 36 καὶ τῆς σημερινῆς καὶ ἐτόνισε τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ἐκπηγάζουσαν χαρὰν τῆς ζωῆς.

Αἱ ἐργατικὲς μετὰ θερμὸν ἐνδιαφέροντος παρικολοῦθησαν τὴν ὠμίλησιν καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐζητωκρούσαν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτεύου.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο ἡ δευτέρα θαλασσίᾳ ἐκδρομὴ τοῦ τμήματος Ναυτοφαλαγγιτῶν τῆς Α255ης Φάλαγγος δι' ἐκπαιδευτικὰν λήμεν εἰς Γεωργιούπολιν. Δισκοκύντος τοῦ πλοῦ ἐγένετο διδασκαλία κωπηλασίας καὶ ἱστιοπλοίας. Ἀμα τῇ ἀφίξει εἰς Γεωργιούπολιν ἐγένοντο ἀσκήσεις κολυμβήσεως καὶ διασώσεως πνιγμένων. Ἐπίσης οἱ Ναυτοφαλαγγίται παρικολοῦθησαν τὸν τρόπον τῆς ἀλείας σπόνγων ὑπὸ δυνάμιν, διδομένων ἐπεξηγήσεων ὑπὸ τοῦ παρειρισκομένου λιμεναρχοῦ. Τὴν ἐκδρομὴν παρικολοῦθησε καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Α255ης Φάλαγγος μετὰ τινῶν ἀξιωματικῶν. Δισκοκύντος τοῦ πλοῦ τῆς ἐπιστροφῆς ἐγένοντο ἀσκήσεις λήψεως σημάτων δι' ὀπτικοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν συναγωνιστοῦ Λοχίτου.

Τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ τρίτη θαλασσίᾳ ἐκδρομὴ τῶν Ναυτοφαλαγγιτῶν εἰς Γεράνι, ἡ ὁποία, ὡς καὶ αἱ προηγουμέναι, ἐσημείωσε πλήρῃ ἐπιτυχίαν ἀπὸ ψυχγωγικῆς καὶ μορφωτικῆς ἀπόψεως. Κατὰ τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν, ἐκτὸς τῶν συνηθῶν ἀσκήσεων, ἐγένοντο καὶ ἀσκήσεις ἐγκαταλείψεως λήμεν. Κατὰ τὴν ἐπιστrophὴν ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος ὠμίλησε περὶ Βασιλείας.

Ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα κοινὴ συγκεντρώσις τῶν βαθμοφόρων τῶν Περιφ. Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ε.Ο.Ν., καθ' ἣν ὠμίλησεν ὁ Περιφ. Διοικητὴς καὶ ὁ συναγωνιστὴς Τετάρτης «Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις». Τῆς ὁμιλίας ἐπηκολούθησε συζήτης.

Εἰς τὴν Λέσχην Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Ρεθύμνης ἐγένετο συγκεντρώσις ἁπασῶν τῶν βαθμοφόρων Ε.Ο.Ν. Θηλέων τῆς πόλεως καὶ πλείστων τῆς ὑπαίθρου. Εἰς τὰς συγκεντρωμένας ὠμίλησεν ἀνωτέρα βαθμοφόρος περὶ κατασκηνώσεων γενικῶς. Ἐν συνεχείᾳ ἕτερα βαθμοφόρος ἐτόνισε τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἔχει ἐκάστη συναγωνίστρια κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμὰς. Ἐτα ἀνέπτυξε τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐκφωνηθέντα εἰς τοὺς ἐκδρομῆς Ε.Ο.Ν. Ἀθηνῶν εἰς Μαλακκάσαν.

Εἰς τὴν ὡς ἀνω Λέσχην ἐδόθη χορὸς πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Β

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΤΙΣΤΑΤΟΝ. Καλογραμμένο το κομμάτι που μας στείλατε, αλλά είναι μεγάλο και έπειτα μας ήλθε πολύ άργα, ώστε να χάσει την επικαιρότητά του. — ΝΙΚΟΛΑ. ΒΛΑΧΟΝ. Το ποιήμα σας, εκτός που είναι μεγάλο, δεν είναι και επιτυχημένο. — ΤΙΚΑΝ Κ. ΠΑΥΛΟΥ. Μας συγκίνησε, καλή μας Σκαπνίσσα, με τα όρατα και θερμά λόγια σου, που απεικονίζουν τόσο ζωηρά την πατριωτική κι' ευγενική ψυχή σου. Έκτός από όσα γράφεις με τόσον παλμό και συγκίνηση για τον Άρχηγό, μας ικανοποίησε ξεχωριστά αυτό που γράφεις για το περιοδικό μας: «Τώρα στις 29 Ιουνίου έχω τα γενέθλιά μου και θα παρακαλέσω τους γονείς μου να μου δώσουν τα φύλλα της «Νεο-λαίας» σ' έναν ωραίο τόμο». Μπράβο! Και μια και έχεις τα γενέθλιά σου, σου στέλλουμε κι' εμείς τις πατρικές μας ευχές, καλή μικρή συναγωνίστριά μας. — ΔΗΜ. Ν. ΜΑΚΡΗΝ και ΔΗΜ. Γ. ΜΑΝΙΩΤΗΝ. Το ποιημάκι σας δείχνει το θερμό πατριωτικό αίσθημά σας, αλλά, σαν μικροί Σκαπνίστες που είστε, δεν ήταν βέβαια δυνατόν να επιτύχετε τόσο γρήγορα ποιήματα δημοσιεύσιμα. — ΘΕΟΔ. ΑΘ. ΑΝΑΓΝΩ-ΣΤΟΠΟΥΛΟΝ. Τα ποιήματά σας έχουν ένθουσιασμό και φαντασία, αλλά έχουν συγχρόνως άνωμαλίες εις την γλώσσαν, τεχνικά λάθη και εικόνες παρακινδυνευμένες. Έπειτα, μας ήλθαν άργα και έχασαν την επικαιρότητά τους. — Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΝ. Στείλατε την διευθύνσιν σας, για να σας απαντήσει ο Ιατρός απ' ευθείας, διότι θέματα, όπως αυτά που σας ενδιαφέρουν, δεν μπορούν ν' απαντηθούν από τις στήλες του περιοδικού. — ΚΩΣΤΑΝ Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ. Μη ξεχνάτε ότι η συνεργασία των άναγνωστών μας μας έρχεται κάθε μέρα κατά σαρρούς, ενώ ό χώρος μας είναι στενός και περιορισμένος. Και σ' αυτό άκριβώς οφείλεται τόσον η άραιώ-σις της δημοσιεύσεως της Σελίδας των Νέων, όσον και η συντομία μας στις απαντήσεις μας για την στελλομένη συνεργασία. Από τα δύο νέα ποιήματα που μας στέλλετε, έκραττήσαμε τη «Χαρά του βοσκού», που θα το δημοσιεύσουμε στη Σελίδα των Νέων. — ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ ΧΑ-ΤΖΑΚΗ. Η έμπνευσίς σας καλή, πολύ καλή επίσης η προσπάθειά σας να δώσετε στα ποιή-ματά σας τον τόνο του δημοτικού τραγουδιού, αλλά δεν το έπιασατε δυστυχώς αυτό σέ ση-μείο που να γίνουν δημοσιεύσιμα. — ΙΩΑΝ-ΝΗΝ ΤΣΟΛΑΚΗΝ. Έχετε καλή γλώσσα και καλό ύφος, αλλά και το ένα και το άλλο ται-ριάζουν πιά πολύ σ' ένα λογοτεχνικό κομμάτι παρά σ' ένα ιστορικό σημείωμα. Ειδικώς το ύ-φος σας έχει έναν ρυθμικό τόνο, που θα είχε τη θέση του σ' ένα πεζογράφο προκειμένου όμως περί Ιστορίας, καταντά μονότονη τυμπά-νοκρουσία. — ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ Κ. ΘΕΟΧΑ-ΡΗΝ. Το παραμυθάκι που μας έστειλες είναι καλό και θα το δημοσιεύσουμε, αλλά γιατί τόση άδημονία, ώστε να μας γράφεις να το δημοσι-εύσουμε «εις το προσεχές τεύχος»; Δεν το ξερε-τε ότι έχουμε πάρα πολλά συνεργασία και ότι όλα παίρνουν σειρά; Μη βιάζεσθε λοιπόν. — ΣΟΥΛΑΝ ΨΑΡΟΥΔΑΚΗ. Σας συγχαίρουμε για τα αίσθηματά σας προς τον Άρχηγό, αλλά το ποιήμα δεν είναι επιτυχημένο. — Μ. Μ. Πρώ-τα-πρώτα γιατί χωρίς υπογραφή; Όπως μας γράφετε, είσθε πρόθυμοι να μας στείλετε τη... φωτογραφία σας, για να τη δημοσιεύσουμε, και όμως δεν μας χαρίζετε την υπογραφή σας, που είχατε την υποχρέωσιν να σημειώσετε κάτω από το γράμμα σας. Τώρα, ως προς τα ποιήματά σας, αυτά δεν είναι ποιήματα, άλλα... πολι-τικολογία και μάλιστα... διεισδυ, κι' όταν δεν είναι πολιτιολογία είναι... ονοματολογία των διαφόρων ποδοσφαιριστών! Άντιλαμβάνεσθε λοι-πόν ότι δεν μπορούν να δημοσιευθούν. — ΗΡΑ-ΚΛΗΝ Δ. ΖΑΦΕΙΡΗΝ. Καλό το παραμυθάκι που μας έστειλες και θα δημοσιευθί. — Β. ΠΑ-ΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Τα δύο ποιήματά σας έχουν μια τρυφερή φυσιολατρική διάθεση που μας ά-ψηπέτα. — ΣΤΑΜΑΤΙΟΝ ΝΟΤΑΡΑΚΗΝ ή έξ άλλου οι περισσότερες στροφές του δεν εί-ναι επιτυχημένες. — ΒΑΣΙΛ. Κ. ΔΟΥΜΑΖΟΝ. Ευχαριστούμε για την πρόβλημά σας να συνε-ργασήτε στο περιοδικό μας, αλλά η γλώσσα και η διαπομπή γενικά του ποιήματός σας μειονεκτούν. Δημοσιεύουμε έδω τους πρώτους στίχους:

Η Έλλάς προδίδεται από τον Θεόν να ζήση, ξέσπασιν του λόγου Του σά έθνη θά σκορπίση. Είναι λαός ό πιο έλκεκτός, από Θεού έκτίθη, πρωτότοκον άντικατέστησε, ως άσματος εισήχη...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Τ. ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΝ. Άπορρίπτονται. Νά γράφετε από τη μιά όψη του χαρτιού. — Π. ΤΣΑΠΑΤΣΑΡΗΝ. Θά δημοσιευθούν. — Μ. ΚΩΤΤΗ. Έγκρίνονται αι άσκήσεις. — ΜΑΡ. ΒΛΥΣΙΔΟΥ Ρ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. Ά-πολύτως σωστές οι λύσεις των λαθησμένων φράσεων. Συγχαρητήρια. Περιμένουμε καλύ-τερες άσκήσεις. — Γ. Κ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΑΚΗΝ. Έχει λίγες λέξεις το σταυρόλεξο και μάλιστα σαν αυτές: Σίλας (Σύλλας), Σαλαμίναν (Ν τελικόν!). — ΑΡ. Δ. ΚΑΡΥΩΤΟΥ. Έγκρίνε-ται ή έλαφος. — Μ. Ε. ΠΕΤΡΑΚΗΝ. Έγκρί-νεται, αλλά γιατί δεν στείλατε καμιά δυ-σκολώτερη άσκηση; — Ι. ΜΑΡΚΟΜΑΝΩΛΛΑ-ΚΗΝ. Το 9x9 καλό, αλλά έχει μικρές λέ-ξεις (τρισύλλαβες και τετρασύλλαβες). Προ-τιμάτε τα απολύτως τετραγωνα σήματα. — Ν. Γ. ΛΥΚΑ. Στείλετε κάτι καλύτερο. — Σ. Τ. Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. Μη γράφετε από τις δύο όψεις του χαρτιού. — Σ.Τ. ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥ-ΛΟΝ. Έχει πολλά μούρα τετραγωνίδια το σταυρόλεξό σας και το χειρότερο χωρίζεται σε άλλα μικρότερα. — Α. ΛΑΠΙΩΤΗΝ. Έγκρίνε-ται. — Θ. ΨΥΧΟΓΥΙΟΝ. Γνωστά. — Α. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ. Καλά. — Γ. Χ. Η-ΛΙΑΔ. Όχι τόσα πολλά μούρα τετραγωνίδια. — Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ. Το πασχαλινό πιθανόν να φυλαχθί για να δημοσιευθί έν καιρό. — Α. Α. ΧΑΤΖΙΑΝ. Έγκρίνεται. — Κ. ΛΕΒΕΝ-ΤΑΚΗ. Πετυχημένη ή λύσις. — Χ. ΧΑΤΖΗ-ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Έγκρίνεται. — Μ. ΔΕ-ΔΕΝ. Δεν είναι σταυρόλεξο αυτό. — Κ. ΒΟΥ-ΓΙΟΥΚΑΝ. Γνωστές αι άσκήσεις σας. — Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ. Άπορρίπτονται.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ — ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ

Για να γίνετε γρήγοροι και άσυναγώνιστοι λύται και συνθέται αινιγμάτων και σταυρόλε-ξων προμηθευθήτε το Έγχειρίδιον σταυρόλε-ξων. Περιέχει, εκτός από οδηγίες για σταυρό-λεξα, και χρησιμώτατον πίνακα θεών, ήρώων, στρατηγών, βασιλέων, φιλοσόφων, ζώων, φυτών κλπ. Κεντρ. βιλιοπωλ. (Έλευθεροδόκη κλπ.) δρχ. 12. Έπαρχει εις γραμματόσ. Έκδ. Έγ-χειριδίου Κλεαμένους 2, Αθήναι.

ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΥΡΩ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1325)

ναι τώρα ωραίος. Έπάνω στο ποτάμι, που άλλα χρόνια το περνούσαμε με τ' άλλα που έβουτούσαν στα νερά, τώ-ρα έχει φτιασθί γεφύρι. Με αυτοκί-νητο εύκολα και γρήγορα φθάνει κα-νένας στην Άγία Λαύρα.

Άφρονες, φρέσκες, Ιερές και αιώ-νιες οι άναμνήσεις μας κυκλώνουν στο μοναστήρι αυτό. Ό Ιστορικός γέρο-πλάτανος σκεπάζει την έξωτε-ρική αυλή του. Και μέσα σ' αυτό ζούν οι έθνικές άναμνήσεις ζωηρές. Έδω ύψώθη το Λάβαρο της Έλευθερίας το 1821. Υπάρχει μάλιστα το Λάβαρο φυλαγμένο στο μοναστήρι σαν ιερό κειμήλιο.

Μα το μοναστήρι αυτό έχει μεγάλη Ιστορία. Και σε ένα διαμέρισμά του υπάρχουν άφθονα κειμήλια: Ιστορικά αντικείμενα, άφιερώματα, πολύτιμα αντικείμενα από χρυσάφι και άσημι, δουλεμένα καλλιτεχνικά και στολι-σμένα με πετράδια...

Μιά Ιερή και παλαιά άτμόσφαιρα κυκλώνει στο μοναστήρι αυτό τον έ-πισκέπτη... Και του ξαναφέρνει στη μνήμη Ιστορικές σελίδες και ήρωι-σμούς.

Και νά, σ' ένα λόφο λίγο πιο πέρα από το μοναστήρι ύψωνεται στην κο-ρυφή το άθάνατο Ιστορικό μνημείο: το Ήρωον του άγώνος του 1821. Στή-λη ψηλή έχει στήθη. Άκατάλυτο ση-μάδι για να θυμίζι τους ήρωες και τους ήρωισμούς μιας άθάνατης γε-νιάς.

Θ. Γιοφύλλης

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΔΕΡΦΟΣ ΠΟΥ ΓΛΥΤΩΣΕ ΤΗΝ ΑΔΕΡΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΑΚΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1335)

— Σε θέλω, του είπε, να μου φέρης τη λαγονίκα με το λαγό.

Κι' άμέσως του την έφερε, και το πρωί την έδωσε στο χρυσικό. Ό χρυ-σικός την έδωσε πάλι στον ίδιο να την πάη στο βασιλιά, κι' ο βασιλιάς, άφου την πήρε, τον φόρτωσε με φλουριά' μονάχα που τα φλουριά τάδωσε πίσω στο χρυσικό. Την Κυριακή, που γίνη-καν οι γάμοι, βγήκαν όλοι έξω στον κάμπο κι' επαιζαν το άκόντιο. Κι' άφου έφυγε ο χρυσικός και πήγε να περπα-τήση, ο κασιδιάρης έκαψε μια τρίχα, κι' άμέσως ήρθε το πράσινο άλογο, και του έφερε μια πράσινη φορεσιά. Τη φόρεσε και βγήκε στον κάμπο να παίξει το άκόντιο. Κι' άφου επαιξε πολ-λήν ώρα κι' έτοιμαζόνταν να φύγη, χύθηκαν όλοι να τον πιάσουν, μόν' αυ-τός έσπευρε γρόσια και φλουριά, κι' έ-φυγε και πήγε πίσω στο έργαστήρι, κι' έβαλε πάλι στο κεφάλι του την προ-βεία κι' έμοιαζε σαν κασιδιάρης.

Την άλλη Κυριακή ήθελε να παν-τρευθί ο μεσαίος άδερφός, να πάρη τη μεσαία βασιλοπούλα. Και του λέει πως δεν παντρεύεται, αν δεν της φέ-ρουν το χρυσό λαγύνη και το χρυσό το μπρίκι που είχε στο δράκου τα πα-λάτια. Πρόσταξε λοιπόν όλους τους χρυσικούς ο βασιλιάς ποιός μπορεί να τα φτιάξη. Πάλι ο κασιδιάρης υπο-σχέθηκε να τα φτιάξη, κι' είπε του μά-στορά του να του πάρη δυο όκάδες κά-στανα και δυο όκάδες κρασί καλό, κι' άφου του τα πήρε, κάθονταν ως την αυγή κι' έτρωγε τα κάστανα κι' έπινε το κρασί. Με τα ξημερώματα έκαψε μια τρίχα, κι' ήρθε το κόκκινο τ' ά-λογο και του είπε να του φέρη το χρυσό λαγύνη και το χρυσό το μπρίκι. Το άλογο του τάφερε εύθύς, κι' ο κα-σιδιάρης τα πήγε στο βασιλιά, κι' ο βασιλιάς τον φόρτωσε με φλουριά. Πά-λι βγήκαν να παίξουν το άκόντιο σαν έγινε ο δεύτερος ο γάμος. Ό κασι-διάρης έκαψε μια τρίχα, κι' ήρθε το κόκκινο άλογο, και του έφερε μια κόκ-κινη φορεσιά. Άφου τη φόρεσε, βγήκε κι' αυτός να παίξη το άκόντιο. Σαν επαιξε πολλήν ώρα, κίνησε να φύγη, και τότες χύθηκαν όλοι να τον πιά-σουν. Τότες αυτός έρριξε φλουριά, κι' ο κόσμος χύθηκε στα φλουριά και τον άφησε.

Την άλλη Κυριακή θα παντρεύονταν ή μικρότερη, που είχε διαλέξει για δι-κή του γυναίκα, κι' αυτή δεν ήθελε, κι' είπε, αν δεν της φέρουν τη χρυσή κλώσσα με τα χρυσά τ' αυγά, αυτή δεν παντρεύεται. Πάλι έκανε τα ίδια ο κασιδιάρης, και την Κυριακή που θα στεφανώνονταν, βγήκαν να παίξουν το άκόντιο. Βγήκε κι' ο κασιδιάρης με το φαρί τ' άλογο και με την άσπρη φορεσιά. Και καθώς επαιζαν, έρριξε και βάρεσε το βασιλόπουλο που θα την επαιρνε γυναίκα. Τότες τον έπιασαν και τον πήγαν στο βασιλιά, και του ώ-μολόγησε όλα όσα έπαθε, κι' άκούον-τας ο βασιλιάς αυτά, πρόσταξε να του δώσουνε ατουνού τη μικρότερη βασι-λοπούλα, κι' έζησαν ύστερα καλά κι' εμείς καλλίτερα.

1) Αικατερίνη Γεωργοπούλου, Μουσάτα Κεφαλληνίας. 2) Άνδρέας και Έλένη Κεραμίδα. 3) Ήρώ Δημητριάδου, Δράμα. 4) Μιχαήλ και Τιτίκα Βαλαντάση.

Η προστασία του άμάχου πληθυσμού από τας άεροπορικές έπιδρομάς.

III

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Η Άεράμυνα φροντίζει από τον καιρόν της ειρήνης και προετοιμάζει, δι' ειδικής εκ-παίδευσως των πολιτών, διαφόρους ύπηρε-σίας προς κοινήν ωφέλειαν. Αι ύπηρεσίες αδι-ναι είναι αι έξης: Οι άνιχνευταί, οι άπολυ-μανταί, οι τραυματιοφορείς, οι νοσοκόμοι και οι οικονοσοκόμοι, οι οίκοφύλακες και οι οί-κοπυροσέσται.

1ον. Οι άνιχνευταί

Εις την περιοχήν εκάστου Άστυνομικού Τμήματος έδρευει μια όμας άνιχνευτών, ή ό-ποια αποτελείται από δύο πολιτας και ένα χημικόν, και των όποιων προορισμός είναι να εξακριβώνουν εάν κατά την διάρκεια της έχθρικής έπιδρομής έρρίφθησαν δηλητηριώδεις πολεμικά ούσαί. Οι άνδρες οδοί φορούν προ-σωπίδα και μίαν ειδικήν ένδυμασιν όνομα-ζομένην άντιυπεριτική στολή, ή όποια τους προστατεύει από ένα καυστικό πολεμικόν ύ-γρον όνομαζόμενον όπερίτης.

Η άντιυπεριτική αυτή στολή είναι όλόκλη-ρος κατεσκευασμένη εξ ελαστικού με ένδιά-μεσον λεπτόν στρώμα βαμβάκερου ύφασμα-τος, περιλαμβανέτι δέ και ελαστικά ύποδημα-τα φέροντα εύλινον πέδιμα (σόλαν) και γάν-τια ελαστικά. Έν πολέμω την στολήν αυτήν την φέρουν οι άνιχνευταί, οι άπολυμανταί και οι παρέχοντες πρώτας Ιατρικάς βοηθείας εις ανθρώπους προσθέντας από όπερίτην.

Οι άνιχνευταί είναι έφωδιασμένοι με ειδι-κά όργανα διά ν' άνακαλύπτουν άμέσως την παρουσίαν πολεμικών δηλητηρίων. Μόλις άνα-καλύψουν ότι μία περιοχή είναι μολυσμένη, ειδοποιούν την Διοίκησιν της Άεράμυνας, ή όποια άποστέλλει άμέσως επί τόπου συνε-ργείον άπολυμαντών, διά να καταστρέψουν τα πολεμικά δηλητήρια.

2ον. Οι άπολυμανταί

Είπαμεν άνωτέρω ότι και αυτοί φορούν άν-τιυπεριτικήν στολήν. Οδοί είναι έφωδιασμέ-νοι και με ειδικά αυτοκίνητα, τα όποια σκορ-πούν άπολυμαντικά φάρμακα, με τα όποια καταστρέφονται τα πολεμικά δηλητήρια: επί-σης έχουν διά των αυτών προορισμόν χειρα-μάξια, σκούπες, φτυάρια, ψεκαστήρας και σκαπάνες.

Παραθέτω μερικά φάρμακα χρησιμοποιού-μενα διά τας άπολυμάνσεις.

1) Διά τον ύπερίτην: Διά να άπολυμανθί έδαφος 10 τετραγωνι-κών μέτρων μολυσμένον από όπερίτην χρειά-ζονται 2 κιλά χλωρασέστου (βρω-μούσσας), άνακατεμένης με άμμον ή χύμα στεγνόν. Το μίγμα αυτό σκορπίζεται εις το έδαφος, άνακατεύεται καλά με την σκούπα κι' έπειτα πλύνεται με νερό.

Οι τοίχοι, τα διάφρα άγγεία και λοιπά, διά ν' άπολυμανθούν, έπληρώνονται διά πινέ-λου με πολτόν (λάσπην) χλωρασέστου.

2) Διά τα άλλα πολεμικά δηλητήρια χρη-σιμοποιούνται προς άπολυμάνειν: α) το νερό, β) ή θέρμανσις, γ) ο άερίσμος, δ) οι ψεκα-σμοί ή πλύσεις με διάλυσιν όπεριγαντικού καλίου (1 δράμι σε 2½ όκάδες νερό) ή σό-

δας (5 δράμια σε 100 δράμια νερό) ή ούρο-τροπίνης (ένα ασηνιόριο χάπια σε 30 δρά-μια νερό) ή ποτάσσας (5 δράμια σε 100 δράμια νερό) κ.λ.π. Όλα αυτά ψεκάζονται με τους ψεκαστήρας.

Το σάπουνι με ζεστό νερό είναι επίσης πολ-λύ καλό δι' άπολύμανσιν.

3ον. Οι τραυματιοφορείς

Σε κάθε Άστυνομικόν Τμήμα υπάρχει έν καρώ πολέμου ένα ειδικόν συνεργείον με 20 τραυματιοφορείς και 1 Ιατρόν επί κεφαλής αυ-τών. Οδοί προοτρέχουν όπου υπάρχουν τραυ-ματίαι και αερίοπληκτοι, τους περιμαεύουν και τους μεταφέρουν εις τους σταθμούς των α' βοηθειών, παρέχουν δέ και όταν άρχή άπόλυτος ανάγκη (εάν δεν συνοδεύονται από νοσοκόμους ή τον Ιατρόν) ώρισμένα πρώτας βοηθείας. Π. χ. σταματούν αιμορραγίας, συγ-κρατούν σπασμένα κόκκαλα ή καλύπτουν με καθαρή γάζα τα τραύματα της κοιλίας ή του στήθους, διά να τα προφυλάξουν από μό-λυνσιν κατά την μεταφοράν.

Οι τραυματιοφορείς είναι ειδικώς εκπαι-δευμένοι διά τόν τρόπον περιουλλαγής και μεταφοράς των τραυματιών και των άερο-πληκτών και έχουν φορέα ειδικά δι' αυτόν τόν σκοπόν, ένιοτε δέ συνοδεύονται και με ειδικάς άμάξας ή αυτοκίνητα διά να γίνετα εύκολος και τάχιστα ή μεταφορά των θυμά-των.

Τους τραυματιοφορείς κατά κανόνα συνο-δεύουν ειδικώς εκπαιδευθέντες νοσοκόμοι, οι-τινες κυρίως παρέχουν επί τόπου τας πρώτας βοηθείας.

(άκολουθεί)

Γ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

